

Stezičice

Šolski časopis za radovedne, LETNIK 36, ŠTEVILKA 1, JUNIJ 2005

Čas je, da se ustavimo in prisluhnemo večni resnici,
ki nam prihaja naproti ...

Čas je, da prisluhnemo sebi in vsej lepoti,
ki jo nosimo v sebi.

Čas je, da se ozremo in jo zagledamo v slehernem
človeku, ki po nekem srečnem naključju deli z
nami isto pot.

...
in čas je, da drug drugega razveselimo
s Stezičami.

Dina Pintarič

Najbrž bom živel samo enkrat.
Če zatorej lahko komu izkažem prijaznost
ali naredim kakšno dobro delo,
naj to storim sedaj,
naj ne odlašam ali pozabim,
saj po tej poti ne bom šel nikoli več.

(William Penn)

Dan z medvedkom

Neža Klemenčič, 2. Kovor

Danes sem v šoli za en dan dobila medvedka. Dala sem mu ime Rjavček. Nesla sem ga v glasbeno šolo. Doma sva skupaj naredila domača nalogo. Naslednji dan smo pisali kontrolno nalogo, zato sva skupaj ponavljala poštevanko. Skupaj sva se tudi igrala. Zvečer sva pogledala risanko, potem mi je pomagal narediti posteljico zanj. Po večerji sva odšla spat.

Jerca in medvedek Rjavko

Jerca Kralj, 2. Kovor

Ko smo šli pri športni vzgoji na sprehod, smo Rosana, Rjavko in jaz tekmovali, kdo bo hitrejši.

Med potjo iz šole domov sva z Rjavkom srečala mojega brata. Skupaj smo šli domov. Počakali smo ata Petra. Ko je prišel, smo odšli v Bistrico, kjer smo gledali televizijo in naredili nekaj računov. Počakali smo, da je prišla mami iz službe. Skupaj z bratom in Rjavkom smo se odpeljali domov.

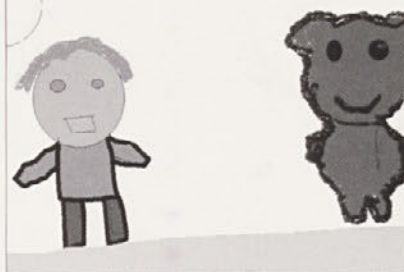

NEŽA IN OTO

Neža Mandeljč, 2.a

AGAN IN BINE

Agan Šabani, 2.b

IZDAJA:

Osnovna šola Bistrica, Begunjska
cesta 2, 4290 TRŽIČ
Tel.: 04 597 17 60
Fax.: 04 597 17 70
E-mail: steziice@guest.arnes.si
<http://www2.arnes.si/~obisticrakr>

ODGOVORNA UREDNICA:
Dina Pintarič

**SOUSTVARJALCI UČENKE IN
UČENCI,** ki obiskujejo razunalniški
krožek, 8. razredi

NASLOVNICA: Martina Zupan, 8.b

LEKTORIRANJE: Metka Kavčič

OBLIKOVANJE: Maja Perko

TISK: Tiskarna Uzar

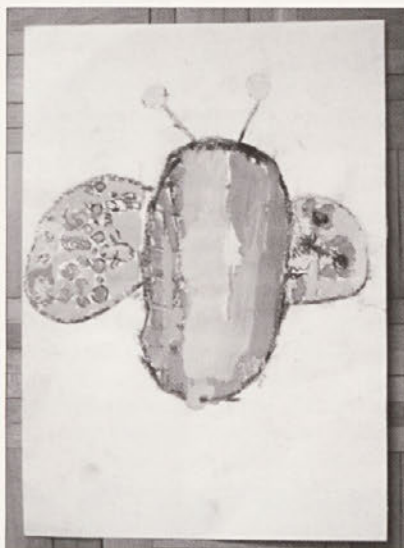
NAKLADA: 200 IZVODOV

DRŽAVNO TEKMOVANJE MLADIH LEGO-TEHNIKOV V LJUBLJANI

Kristjan Zavrl, 2. Kovor

V soboto, 2. aprila 2005, sva s sošolcem Blažem odšla na državno tekmovanje mladih tehnikov v Ljubljano. Tekmovanje je bilo na Gospodarskem razstavišču. Ko smo prišli tja, smo si najprej ogledali izdelke drugih otrok. Ko so naju poklicali, sva hitro pritekla. Sestaviti sva morala vozila: jaz sem sestavil avto, sošolec Blaž pa traktor. Potem sva si šla ogledat tekmo z avtomobilčki. Ko sva prišla na razglasitev, je Blaž dosegel 1. mesto, jaz pa 4. mesto. Bila sva zelo vesela. Nato smo se vrnili domov.

Matic Novak, D 2.b

Anže Primožič, D 2.b

HANS CHRISTIAN ANDERSEN IN PODARIMO KNJIGO

Novinarski krožek

Hans Christian Andersen se je rodil 2. aprila 1805 v mestu Odese na enem od danskih otokov. Njegov oče je bil skromen čevljar in takšna je bila tudi njihova hiša.

Andersen jo je opisal: "Majhna izba, skoraj do zadnjega kotička napolnjena s čevljarско opremo, posteljo in stensko klopjo, na kateri sem spal, to je bila rojstna hiša. Stene so bile polne slik in nad delavnico je stala polica s knjigami in samospevi. Mala kuhinja je bila polna sijočih krožnikov."

Oče je umrl, ko je bil Hans star komaj enajst let. Hans je bil poseben, a njegova mama je očitno poznala njegov talent in nekoč dejala: "To je nenavaden otrok, moj Hans Christian, vsi ljudje so dobri do njega, celo zlobnež mu je dal cekin."

Leta 1827, po vrnitvi v Kopenhagen, je poskušal srečo skoraj v vseh literarnih zvrsteh. Pisal je pesmi, romane, potopise. Žal vse brez uspeha. Neko njegovo igro so končno uprizorili v kraljevem gledališču z malo večjim uspehom. Ko je bil star 28 let, je Andersen prvič odpotoval v tujino. Objavil je zbirko zgodb o svojih potovanjih in začel pisati roman. Njegova prva knjiga vilinskih zgodb je bila objavljena leta 1835, zadnja je izšla leta 1872.

Umril je 4. avgusta 1875 v Kopenhavnu.

Znane so njegove pravljice: Snežna kraljica, Poslednje sanje starega hrasta, Marjetica, Ajda, Lan, Palčica, Grdi raček, Pastirica in dimnikar, Hranilnik, Cesarjeva nova oblačila in številne druge. Skupaj je napisal 6 romanov, 50 iger in 23 potopisov.

Letos praznujemo 200-letnico njegovega rojstva in ob tej priložnosti smo na naši šoli organizirali akcijo Podarimo knjigo. Mentorica akcije učiteljica Janja Šmejic je skupaj z učenci cel mesec zbirala knjige in jih 1. aprila postavila na razstavo, na kateri so si naši najmlajši lahko izbrali knjigo zase. Ob razstavi je bilo kar nekaj plakatov o Hansu Christianu Andersenu in knjigah, nekaj tudi v angleščini.

Seveda je bilo 2. aprila najbolj slovesno na Danskem, kjer so hollywoodski zvezdniki in pisatelji brali odlomke Andersenovih pravljic, nastopili pa so tudi drugi mednarodno priznani umetniki.

MLADI RAZISKOVALCI

POROČILO

Dina Pintarič

V soboto, 23. aprila 2005, se je na Srednji elektro in strojni šoli v Kranju odvijalo regijsko srečanje mladih raziskovalcev gorenjskih osnovnih šol v okviru projekta GIBANJE ZNANOST MLADINI.

Srečanja so se udeležili tudi mladi raziskovalci iz OŠ Bistrica s šestimi raziskovalnimi nalogami s področij geografije in geologije, slovenskega jezika in književnosti, sociologije ter matematike in logike.

PODROČJE:

Geografija in geologija

NASLOV NALOGE:

Brezje pri Trziču - od agrarnega zaselka do urbaniziranga podeželskega naselja

IZVAJALEC:

Teja Fajfar, Sara Likozar

ŠOLA:

OŠ Bistrica Trzič

MENTOR:

Irma Gabrovšek, prof. geo. in soc.,
Dina Pintarič, dipl. org. inf.

POVZETEK RAZISKOVALNE NALOGE:

Brezje pri Trziču - danes naselje približno stotih hiš in štiristotih prebivalcev, z ugodnimi naravnimi razmerami za življenje ljudi. Nahaja se na južnem prisojnim pobočju Dobrče, v višini t.i. termalnega pasu, z obilo vodnimi izviri in z dokaj rodovitnimi zemljišči.

Prvoten zaselek sedmih domačij danes predstavlja t.i. spodnji kmečki del vasi. Z anketiranjem krajanov in kartiranjem hiš glede na starost in funkcijo hiše prikazujemo razvoj, širitev in preobrazbo naselja od tipično agrarnega zaselka (do leta 1960) do naselja z značilnostmi urbaniziranega podeželskega naselja.

PODROČJE:

Geografija in geologija

NASLOV NALOGE:

Geografski pogled z gorenjskega balkona

IZVAJALEC:

Tjaša Špendal, Maša Vertelj,
Katja Zupan

ŠOLA:

OŠ Bistrica Trzič

MENTOR:

Irma Gabrovšek, prof. geo. in soc.,
Dina Pintarič, dipl. org. inf.

POVZETEK RAZISKOVALNE NALOGE:

Regionalna cesta, ki povezuje naselja med Trzičem in Begunjami, nudi popotniku kopico izjemnih razglednih točk na Savsko ravan ter osrednji greben Julijskih in Kamniških Alp. Poimenovanja: gorenjski balkon, pod gorami, gorenjska Vipava so poznana iz literature in govorce domačinov. Z analizo pokrajinskih značilnosti in dejavnosti tamkajšnjega človeka nekoč in danes utemeljujemo smiselnost rabe navedenih poimenovanj v povezavi s kvaliteto življenja ljudi ob vzhodju Dobrče.

PODROČJE:

Geografija in geologija

NASLOV NALOGE:

Oskrbne dejavnosti in kvaliteta življenja v Trziču

IZVAJALEC:

Manja Godnov, Željka Ristić

ŠOLA:

OŠ Bistrica Trzič

MENTOR:

Irma Gabrovšek, prof. geo. in soc., Dina Pintarič, dipl. org. inf.

POVZETEK RAZISKOVALNE NALOGE:

Trzič v preteklem stoletju - eno najbolj industrijsko razvitih mest s čevljarstvo, tekstilno, lesno, kovinsko, papirno industrijo, ki je zaposlovala delovno silo iz trziške in drugih občin. Trzič leta 2005 - mesto gospodarskih in socialnih problemov, ki zaostaja v gospodarskem razvoju in ne privablja ljudi in novih dejavnosti. Kakšna je kvaliteta življenja ljudi v Trziču glede na razvitost in ponudbo oskrbnih dejavnosti? Opažamo, da se trgovine in drugi lokali v mestu zapirajo. Ali se le "selijo" v predmestje in Bistrica postaja močnejši oskrbni center?

DOSEŽEK: 2. mesto

PODROČJE:

Slovenski jezik in književnost

NASLOV NALOGE:

Življenjepisi dr. Toneta Pretnarja

IZVAJALEC:

Matic Kozinc, Jaša Veselinovič, Katja Smolej

ŠOLA:

OŠ Bistrica Trzič

MENTOR:

Tanja Ahačič, pred. učit., Dina Pintarič, dipl. org. inf.

POVZETEK RAZISKOVALNE NALOGE:

Pred šestdesetimi leti se je rodil naš rojak Tone Pretnar, znani slovenist, znanstvenik, ljubitelj knjig. Negoval je pravi tržiški govor, pisal sonete in veliko prevajal. Tržiška knjižnica nosi njegovo ime. S to nalogo želimo oživiti spomin na znanstvenika, ki je bil po duši velik človek.

DOSEŽEK: 1. mesto

PODROČJE:

Sociologija

NASLOV NALOGE:

Moja, tvoja, naša identiteta

IZVAJALEC:

Petra Gros, Tina Gros, Maruša Žlindra

ŠOLA:

OŠ Bistrica Tržič

MENTOR:

Irma Gabrovšek, prof. geo. in soc., Dina Pintarič, dipl. org. inf.

POVZETEK RAZISKOVALNE NALOGE:

Kdo sem? Komu in čemu pripadam? S čim se poistovetim ali identificiram? Po čem se prepoznam kot posameznik in kot član velike skupine, kot je narod? V zadnjih letih, predvsem ob vključevanju Slovenije v Evropsko unijo, je izraz identiteta pogosto slišán. Z raziskavo skušamo prikazati različnosti v identiteti posameznika glede na starost, spol, poklic, s posebnim ozirom na nacionalni identiteti, kajti za Slovence naj bi veljalo, da zavest o pripadnosti narodu ni visoka.

DOSEŽEK: 3. mesto

PODROČJE:

Matematika in logika

NASLOV NALOGE:

Znamenite točke trikotnika

IZVAJALEC:

Alen Markelj, Ožbej Lukanc, Jure Turk

ŠOLA:

OŠ Bistrica Tržič

MENTOR:

Majda Fiksl, prof. mat. in proiz. teh. vzgoje

POVZETEK RAZISKOVALNE NALOGE:

Za uvod smo predstavili nekaj iz življenjepisa velikega matematika Leonharda Eulerja. Nadaljevali smo z risanjem in ugotavljanjem poveza-

nosti znamenitih točk trikotnika in tako spoznali Eulerjevo premico. Ugotovili smo, da v poljubnih trikotnikih na Eulerjevi premici ležijo tri znamenite točke trikotnika: višinska točka, težišče in središče očrtanega kroga. Predstavili smo dejstvo, da četrta znamenita točka trikotnika, središče včrtanega kroga, leži na Eulerjevi premici trikotnika samo v enakokrakem trikotniku. Trikotnike smo načrtovali s šestilom in ravnilom ter s pomočjo programa CABRI.

DOSEŽEK: 1. mesto

Kitajski pregovor pravi, da so vsi cvetovi prihodnosti v semenu sedanjosti.

Tudi naši učenci, mladi raziskovalci, se dobro zavedajo, da le tisto, kar odkriješ sam, tudi zares spoznaš.

Iskrene čestitke učencem in njihovim mentorjem.

Sreča je mnogoterih oblik. Kaj pa je sreča za nas?

Sreča je veselje.
Sreča je, če jem sladoled.
Sreča je, da imaš kužka.
Sreča je, če jem bonbone.
Sreča je štiriperesna deteljica.

Sreča je, da imaš veliko sreče.
Sreča je, takrat ko si srečen.
Sreča je rojstni dan.

Učenci, D 2.b

MATERINSKI DAN

Sara Ručigaj, 4.Kovor

Na materinski dan nismo pozabili pri literarno-novinarskem krožku, pri pevskem zboru in seveda v razredu. Pri literarno-novinarskem krožku smo pripravili igrice Zrcalce. Jaz sem bila medvedova žena, moj bratec je bil mali medvedek. Pri pevskem zboru smo peli pesmi za materinski dan. V razredu smo delali rožice iz papirja in čestitke, pa tudi portrete mamic. Nato je prišel materinski dan. Portrete smo seveda pozabili obesiti. Imeli smo še zadnjo vajo, potem pa je sledil nastop. Najprej je imel nastop prvi razred devetletke, nato pa še drugi razred. Tako je šlo po vrsti počasi naprej, da so prišli do četrtega razreda osemletke. Najprej je bila moja deklamacija, nato so nastopili še ostali iz našega razreda, ki niso bili niti pri pevskem zboru, ki je bil na začetku, in ne pri igrici, ki je sledila. Na koncu smo mamicam podarili tulipane. Mislim, da nam je nastop krasno uspel in bo nam, ki smo nastopili, in mamicam ostal v lepem spominu.

LOVEC NA OBISKU

EMA VALJAVEC, 2.a

Danes je prišel v šolo lovec. Pokazal nam je plakat o pticah. Povedal nam je, da je kalin po trebuščku rdeč in še veliko drugih zanimivih stvari. Na koncu smo si lahko ogledali sovo in čuka. Pokazal nam je, da obstajata dve različni sovi. Lovcu smo se zahvalili za obisk.

Elvir Markišič, D 2.b

NARAVOSLOVNI TABOR LIPA - ČRMOŠNJICE - BELA KRAJINA

JURE LIKOZAR, 2.a

Tabora smo se udeležili učenci 2.a, 2.b in 2. razreda iz Podružnične šole Kovor. Tabor je potekal od 20.12. do 23.12.2004. Učence so spremljale učiteljice Irena Japelj, Jožica Ropoša in Breda Jurkovič. Vsebine so vodile učiteljice iz Črmošnjic. In kako je bilo všeč učencem?

Ponedeljek, 20.12.2004

Ob osmi uri smo se zbrali pred šolo. Z avtobusom smo se odpeljali proti Črmošnjicam. Ko smo prispeli, smo dobili svoje sobe.

Torek, 21.12.2004

Zjutraj smo vstali, se oblekli, umili, pospravili sobe, pojedli zajtrk. Odpravili smo se v gozd. Iskali smo hrano za živali. Vsi utrujeni smo zvečer zaspali.

Sreda, 22.12.2004

Nabirali smo veje in kurili ogenj, bili smo taborniki. Šli smo na nočni pohod po Črmošnjicah.

Četrtek, 23.12.2004

Po malici smo se učili delati različne vozle iz vrvi. Po odmoru smo šli v risov brlog, kjer smo se igrali s kockami.

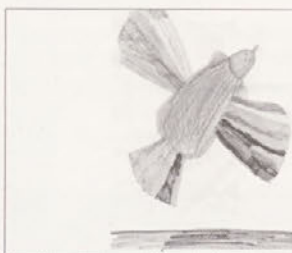

OBISKALI SMO KRALJA MATJAŽA

EMA VALJAVEC, 2.a

Nekega dne sem šla v Rečico na izlet. Ustavila sem se pred skalo, kjer počiva kralj Matjaž. Naenkrat se je skala odprla. Prestrašena sem šla v votlino. Vse je bilo tiho in temno. Kmalu sem prišla do mize, za katero je sedel kralj Matjaž in dremal. Naenkrat pa se je zbudil in mi pomežiknil. Vprašala sem ga, zakaj živi v votlini. Odgovoril mi je, da mora ostati v votlini toliko časa, da mu bo brada devetkrat zrastle okrog mize.

Čez leto dni sem spet hotela obiskati kralja Matjaža. Toda, ko sem prišla v votlino, tam ni bilo nikogar več. Bila sem razočarana, ker ga nisem videla, pa tudi vesela, ker kralj Matjaž spet živi med nami.

Vrabček poleti na morje. Poleti tudi v gozd in živalski vrt.

NINA SLAPAR, D 2.b

ŠOLA V NARAVI - KRANJSKA GORA

NEBOJŠA MAJSTORVIČ, 4.b

Ko smo prispeli v Kranjsko Goro, smo se razvrstili po sobah. Potem smo se odpravili na smučišče. Tam smo se razdelili po skupinah. Pri naši skupini, v kateri smo bili sami začetniki, smo se pri smučanju najprej učili zavirati in zavijati. Na začetku smo imeli pri tem vsi manjše težave, a je bilo po vsakem spustu bolje. Po smučanju smo se spočili v hotelu. Pred spanjem smo se umili in veselo pričakovali naslednji dan.

Drugi dan smo se zbudili in pospravili sobo ter se oblekli v smučarsko opremo, da bi odšli smučat. Po štiriurnem smučanju smo bili pošteno utrujeni. Tega dne smo si šli ogledat reševanje izpod plazov. Tu mi je bilo najbolj všeč, ko so reševalci zakopali v sneg Žogico, psa pa sta jo morala najti. Po vrnitvi v hotel smo pred spanjem še malo poklepetali in se igrali različne igrice. V sredo smo po smučanju odšli v Planico in Tamar. Po napornem dnevu smo odšli spat. Četrty dan smo si ogledali farmo jelenov. Ogledali smo si lame, jelene, škotsko govedo in angleške pse hrte. Po vrnitvi v sobe smo izkoristili še zadnji skupni večer in imeli zabavo v jedilnici. Zadnji dan smo se po smučanju odpravili domov k svojim domačim.

DEJAVNOSTI PEVSKIH ZBOROV V ŠOLSLEM LETU 2004/2005

PEVSKI TABOR V DOMU TRILOBIT

Na pevskem taboru smo bili člani Mladinskega pevskega zbora Bistrica in Otroškega pevskega zbora Kovor. Od petka do nedelje smo na Trilobitu skupaj preživeli čudovite dneve in utrdili prijateljske vezi. Predvsem pa smo seveda veliko prepevali in se pripravljali na srečanje otroških in mladinskih zborov. Kadar so naši glasovi počivali, smo se zabavali ob rekreaciji na snegu, izdelovanju majic za člane pevskega zbora in ostalih igrah. Nepozabna je v spominu zabava, ki smo jo skupaj pripravili v soboto zvečer.

Rezultat tega zelo uspešnega pevskega konca tedna je dosegel na območnem srečanju otroških in mladinskih zborov, kjer je bil naš mladinski pevski zbor izbran, da se udeleži prvega tekmovanja otroških in mladinskih pevskega zborov Gorenjske.

PEVSKI TABOR V BOHINJU

Člani Otroškega pevskega zbora Bistrica smo se udeležili pevskega tabora v Bohinju. Veliko smo peli, plesali, igrali na inštrumente in se zabavali. Tako ga opisuje učenka drugega razreda devetletke Katja Šober:

Komaj sem čakala, da pridemo v Bohinj. Ko smo plesali, sem zelo uživala. Na taboru je bila hrana dobra. Ponoči, ko so vsi spali, me je bilo malo strah. Ko smo imeli čas za pevske vaje, smo peli lepe pesmice. Popoldan smo se še malo zabavali in ustvarjali.

Zvečer smo šli domov in se objeli s starši.

OTROŠKI PEVSKI ZBOR KOVOR

Po zelo delovnem in uspešnem preteklem šolskem letu, ko smo izdali tudi zgoščenko PESMI SRCA, smo Kovorčki tudi letošnje pevsko leto začeli z veliko vnemo. Začelo se je s pripravo na novoletni koncert, že kmalu zatem pa smo se začeli pripravljati na spomladanski koncert. Na priprave smo šli v ČŠOD v Trilobit, kjer smo preživeli zelo delovne in čudovite dneve.

V tem šolskem letu nas je čakal še en velik izziv. Prijavili smo se na 1. regijsko tekmovanje otroških in mladinskih zborov, kjer smo dosegli bronasto priznanje. Kljub temu ne bomo počivali, saj nas čaka zaključni koncert, ki ga bomo pripravili z ostalimi šolskimi zbori in naše zvesto občinstvo presenetili s čudovitimi novimi pesmicami.

Začarala bi psa, muco in konja.
Začarala bi vse živali.
Začarala bi, da ne bi bilo šole.
Začarala bi veliko rož.
Začaral bi veliko denarja.
Začaral bi, da se v šoli ne bi več kregali.
Začaral bi avtomobil.
Začaral bi letalo.
Začaral bi, da bi paličica kdaj delala mojo nalogo.
Začaral bi hišo.

Učenci, D 2.b

VTISI IZ ŠOLE V NARAVI

Dora Kaštrun, 4. Kovor

V Kranjski Gori mi je bilo zelo všeč. Popoldne smo zmeraj kaj počeli.

Delovni listi, ki smo jih dobili, so bili zelo lahki in jih ni bilo težko rešiti.

Urša Praprotnik, 4. Kovor

V Kranjski Gori sem se imela lepe, kot sem mislila, da bo. Tudi smučam že zelo dobro, najbolj pa mi je bil všeč prikaz reševanja z lavinskimi psi.

Zoprno mi je bilo, ker sem morala domov zaradi boleznj.

Alenka Novak, 4. Kovor

V šoli v naravi sem se imela zelo lepo. Videla sem veliko lepih gora in spoznala nove kraje.

Kristjan špendal, 4. Kovor

V šoli v naravi sem se naučil deskati. Veliko stvari sem spoznal o gorski reševalni službi.

Najbolj mi je bila všeč lama in psi za gorsko reševanje. Tudi Kranjska Gora mi je bila zelo všeč.

Blaž Kralj, 4. Kovor

Naučil sem se deskati, prvič sem videl lame in se jih celo dotaknil.

Domen Malovrh, 4. Kovor

Imeli smo se zelo lepo. Vesel sem bil, ker smo veliko smučali.

Vesel sem bil tudi, ker smo šli na sprehod v Tamar. Res pa sem pogrešal starše in brata.

Uršula Gorjanc, 4. Kovor

V šoli v naravi je bilo zelo zelo zelo fino. Vse, kar smo tam delali in doživeli, je bilo zelo "kul". Veliko smo smučali, se sprehajali, spoznali gorske reševalce, obiskali farmo jelenov, v četrtek pa smo imeli disko.

Učenci, D 2.b

Če bi bil neviden, bi pojedel vse sladkarje.
Če bi bil neviden, bi mamici nagajal.
Če bi bil neviden, bi pomagal učiteljici poiskati stvari, če bi jih izgubila.
Če bi bila nevidna, bi vse ljudi žgečkala.
Če bi bila nevidna, bi šla, kamor bi hotela.
Če bi bila nevidna, bi si dala gor očala.
Če bi bila nevidna, bi žgečkala bratca in sestrično.
Če bi bila nevidna, bi spala.
Če bi bila nevidna, bi šel kar ven iz šole.

ZNAMENITOST MOJEGA KRAJA

Aleš Novak, 4.b

Znamenitost mojega kraja je prav gotovo tovarna Peko, kjer izdelujejo čevlje. Po njej je Tržič poznan tudi drugod po svetu.

Na začetku v Tržiču še ni bilo toliko čevljarjev, potem pa se je razvila obrt in njihovo število je naraščalo. Čevljarska delavnica je bila že skoraj v vsaki hiši. Začela se je razvijati čevljarska industrija.

Vsako leto, prvo nedeljo v septembru, imamo tudi Šušarsko nedeljo. Njen namen je, da se prikažejo in ohranijo običaji, znani že od samega začetka. Tako je Šušarska nedelja turistična znamenitost za Tržič.

Na čudežni preprogi bi poletel na bazen.
Na čudežni preprogi bi poletela na morje.
Na čudežni preprogi bi poletela v nebo.
Na čudežni preprogi bi poletela na oblak.
Na čudežni preprogi bi letela.
Na čudežni preprogi bi poleteli v Afriko,
Avstrijo, Francijo, New York, Miami ali pa v London.

Učenci, D 2.b

BABICA V SUPERGAH

Anže Štular, 4.b

Babi je prehitela Tinča in Binča in se ji jima posmehovala. Kmalu je prišla na vrh, kjer je stala koč. Tinč in Binč sta jo vprašala, kje je dobila hitrost. Babi ji jima je odgovorila: "Moje noge bi prehiteli marsikoga." Nato so tekmovali še od doma in spet nazaj. Tinč in Binč sta bila presenečena. Hitela sta, babi pa ju je zlahka lovila. Mislila sta, da sta zmagovalca, vendar pa ju je čakalo presenečenje. Babi je bila zmagovalka. Bila sta razočarana. Nista mogla verjeti, da ju je tako stara ženica prehitela v teku. Povabila ju je v svoj dom na domače piškote. Ko so uživali ob hrani in pijači, jima je povedala o čudežnih supergah, ki jih je našla v grmovju.

ČAROBNA VILA

Patricija Krapež, D 2.a

Čarobna vila se je z dežjem ovila, s čarobno palico je zamahnila in rože v zvončke spremenila.

Anže Primožič, D 2.b

DOMINIKOVE DOGODIVŠČINE Z ZMAJEM

Dominik Šnobel, D 2.a

Nekoč me je napadel zmaj. Bruhal je ogenj in me hotel pojesti. Nisem vedel, kako bi se rešil, zato sem ga napadel nazaj. Uporabil sem svoj meč ter ga zabodel. Zmaj pa ni hotel pasti, zato sem ga začel žgečkati. Zmaj je v smehu padel. Jaz pa sem se zbudil.

ČUDEŽNA NALIVKA

Janez Albert Novak, 4.b

Nekoč mi je mami prinesla nalivko. Rekla mi je, da se s tako nalivko bolje piše. Vsak dan sem pisal z njo. Čudil sem se, zakaj tako hitro pišem. Ugotovil sem, da je čudežna. Nekega dne sem imel veliko naloge. Rekel sem, naj se naloga napiše sama. Ko sem se lotil naloge, mi je nalivka pred nosom vse napisala. Imel sem tudi nalogo za verouk. Hotel sem že začeti delati, ko mi je nalivka na mizo napisala, da je veroučna naloga že narejena. Preveril sem, če je res. Vse je bilo res. Drugi dan smo pisali narek. Vedel sem, da mi bo nalivka brez napak vse napisala, še preden bo učiteljica odprla usta. Ko je narekovala, sem se delal, kot da pišem. Nisem pisal s čudežno, ampak z navadno nalivko. S čudežno nisem pisal zato, ker bi mi napisala še oceno in še kaj. Mogoče pa še en narek ali spis. Učiteljica mi je takoj povedala oceno. Seveda, dobil sem pet. Svojo čudežno nalivko sem enkrat posodil Urški Zima. Pisali smo kontrolno. Kontrolne pišemo z nalivko. Tako je rekla učiteljica. Vedel sem, da bom to leto odličen. Od tedaj vsakič pišem s to čudežno nalivko. Sedaj jo imam že štiri leta.

TINA ŠKRJANEC (D 2. b)

RDEČA KAPICA

Nekoč je imela Rdeča kapica rojstni dan. Babica ji je prinesla rdečo kapico. Naslednjega dne je šla Rdeča kapica k babici. Na glavi je vedno nosila rdečo kapico. Hodila je in hodila, dokler ni srečala volka. Rekel je, da jo vabi na sladole. Nato sta jedla sladole. Rdeča kapica je kar pozabila na babico. Potem se je spomnila na babico, ki jo mora obiskati. Volk pa je Rdečo kapico prej požrl. Volk je bil že zaspan in je šel k babičini hiši. Ko je lovec slišal smrčanje, je videl volka. Lovec je volku prerezal trebuh in dal v trebuh kamenje. Ko je volk vstal, je bil žejen. Šel je k vodnjaku in padel vanj. Rdeča kapica, babica in lovec pa so živeli srečno do konca svojih dni.

ČAROBNA BUČA

Rok Bečan, 3.Kovor

Nekoč sta vsak zase živela buča in Jakob. Živela sta za desetimi gorami in desetimi vodami.

Buča je bila zelo majhna. Nekega dne je hudo zbolela. Skoraj bi umrla. Pojedla je čarobno zdravilo. To zdravilo jo je ozdravilo in ji dalo čarobno moč. Vsakomur je lahko izpolnila želje. Zelo je bila vesela.

Nedaleč stran je živel gospodič Jakob. Bil je reven in čisto sam. Vsak dan je šel nabirat gobe. Nekega dne je zašel globoko v gozd. Na poti je srečal čarobno bučo. Lepo jo je pozdravil. Z njo se je prijazno pogovarjal. Buča mu je izpolnila eno željo. Prosil jo je, naj mu dela družbo, ker mu je dolgčas. Rekla mu je, da lahko postaneta prijatelja.

"Sedaj pa ti lahko izpolnim še eno željo," je rekla buča.

Jakob ji je rekel, da bi spet rad imel svojo mamo. Buča mu je pričarala mamo in zato je bil zelo vesel.

Buča je povabil k sebi domov. Tako so Jakob, mama in buča skupaj srečno živeli do konca svojih dni.

ČAKALI SMO NOVO LETO

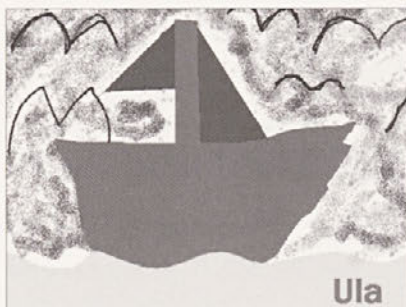
Ema Valjavec, 2.a

Zjutraj sem vstala, si umila zobe, se oblekla in počesala. Pojedli smo malico in kosilo. Ob 18. uri sem šla k mami in atu, pomagat pripravljat za praznovanje. Ko so prišli ostali, smo se najprej posladkali. Potem smo imeli večerjo. Po večerji smo otroci imeli nastop, po nastopu pa smo odpirali darila. Bližala se je polnoč. Gledali smo televizijo. Potem smo šli na balkon. Gledali smo rakete, ki so bile zelo lepe. Sklenila sem, da bom v tem letu zelo pridna.

Šli smo k prijateljem in praznovali z njimi.

Miha Radovančević, 2. a

Po večerji sva se z Matjažem igrala ob računalniku in gledala televizijo. O polnoči smo si voščili zdravja in sreče v novem letu. Priredili smo pravi mali ognjemet. Ob pričakovanju novega leta mi je bilo lepo in bil sem vesel. Odločil sem se, da bom bolj uspešen pri gimnastiki. Doma bom bolj priden. V šoli pa ne bom več klepetal.

Ula Pintarič, D2.b

HIJ1 HEL1

Nena Bogataj, 5.b

HIJ1 HEL1 JE L1.
NJ1 S3C 5EK SE KREGA,
DA S HEL1 NE BO O.
HEL1 IMA TUDI SES3CO MIL1
IN BRATA 5RA.

OBA SE S3INJATA S S3CEM,
DA JE HEL1 L1.
NJ1 PRIJATELJICA IR1 JE DOMA
BLIZU S3CA 5KA.
MIL1, HEL1 IN 5ER BODO ŠLI
S S3CEM NA MORJE.
TAM SE BODO VSI 4 KOPALI
V MORJU IN LEŽALI
NA ZEL1 TRAVI.
SONCE RUM1 PA JIH BO
ŽGALO POŠT1.

GRDA IN DOBRA VILA

Lina Vertelj in Manca Perko, 2.b

Nekoč, pred davnimi časi, je živela dobra vila. Nekega dne pa sta se kar naenkrat pojavila dva geparda. Sprva sta hotela dobro vilo napasti, potem pa sta se pomirila. Potem so se spoprijateljili. Dobra vila je pričarala kočijo in jima naročila zelo strogo: "POJDITA V KOČIJO!!!" Geparda sta se prestrašeno odpravila v kočijo. Vila je tlesknila in kočija je odpeljala neznano kam. Pripeljali so se k cirkusu. Vila je rekla, da se morajo še bolje spoznati. Prvi gepard je rekel: "Jaz sem Krempelj." Drugi pa: "Jaz sem pa Grizli." Vila jima je rekla, da morata priti na ono stran cirkusa, da bosta lahko prišla do rubina, če pa ga ne bosta našla, bosta v hipu mrtva. Krempelj in Grizli sta vstopila v cirkus. Ko sta bila v cirkusu, dolgem 50km, sta kar onemela. Premagati bosta morala namreč 100 ovir. Najprej sta začela hoditi po vrvici, nato so bili na vrsti ptičji pajki, zdaj zdaj se bosta začela izogibati živemu pesku, na vrsti je bila voda z vrtincem... Ko sta prehodila vse ovire, sta našla napis.

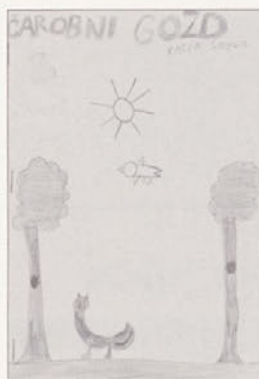
Pisalo je: NAČRT ZA PREJEM RUBINA

Najprej:

Lep pozdrav! Če hočeš vzeti rubin, daj na listek svoje življenje! Ko daš na listek svoje življenje, se ti pokaže pot do rubina! Če te bo strah, ko boš zagledal/a strašne kipe, reci: «Kip oživi in ne straši me!» Čez kilometer boš zagledal/a rubin! Na rubin moraš dati še eno življenje, če ne te bo stresla elektrika in boš mrtev.

Nasvidenje!

Geparda sta prosila vilo, naj jima začara dve življenji. Prvo življenje sta dala na list. Pokazala se jima je pot do rubina. Videla sta zelo strašen kip. Imel je napol odsekano glavo, ki si jo je odsekal s sekuro. Krempelj in Grizli sta že hotela reči: «Kip oživi in ne straši me!» A sta se hitro premislila. Čez kilometer dolge poti sta se znašla pri rubinu. Drugo življenje sta dala na rubin. Zsvetlikalo se je in geparda sta prejela rubin. Geparda sta živela srečno do konca svojih dni.

KATJA ŠOBER (D2. b)

ČAROBNI GOZD

Nekoč je dobra vila začarala čarobni gozd. V ta gozd so se vselile živali. Ko je minilo pet dni, je prišla hudobna lisica. Lisica je hotela pojesti vse gozdne živali. A na srečo je takrat prišel mimo lovec in ubil lisico. Čarobni gozd in živali so bili rešeni. Imeli so se radi in plesali do večera ter živeli srečno do konca svojih dni.

KAKTUS

Miha Radovančević, 2.a

Jaz imam svoj kaktus. Je svetlo zelene barve in bodeč. Sestavljajo ga stebrički. Raste v lončku na okenski polici. Lonček je oranžne barve. Kaktus je star dva meseca. Poleti naredi en velik cvet. Visok je 4 do 5 cm. Porabi čisto malo vode, ker je navajen živeti v zelo toplih krajih. Kaktusi v puščavah imajo v sebi vodo, ki je tudi pitna.

Urban Ban, 2.a

Predstavil vam bom živ kamen. Dobi se ga v skali v Avstraliji.

Živi kamen je zelene barve. Največ zraste do 200 milimetrov. Enkrat na leto naredi pet cvetov. Cvetovi so lahko rdeče, modre, rumene ali vijolične barve. Živi kamen živi 3 leta, potem odmre.

HIŠA

Janez Albert Novak 4.b

Ko hiša spi, sanja,
da po nebu leti.
Sanja tudi,
da čebela smrči
in papagaj brenči.

Ko se hiša zbudi,
kavo skuha si.
Še vodo popije
in rože zalije.

Ko maček vrne se s čaja,
hiša ve,
da se vstaja.

Hiša zjutraj rada zeha
in to z vrati,
saj ne ljubi se ji stati.

Popoldne hiši je vroče,
zato ventilatorja se ji zahoče.
To hiši je prima,
ker ugodna je klima.

Še veter jo hladi,
da se hiši od sreče zvrti.
Hiši ugajala bi kola,
da se ti zrola.

Proti večeru,
ko hiša odpravlja se spat,
mora še mačku posteljo zravnat.
Hiša upa,
da bo dobro spal
in da ne bo smrčal.

Mačku nikoli ni bilo žal,
če med spanjem je smrčal.

Ko se hiša sesede, se včasih
mačku na rep usede.

Hiša najraje spi,
samo moti jo,
da maček včasih
po ribah smrdi.

Spijo najraje vsi, vsaj tako se mi zdi.

JAZ SEM OBLAK

Patricija Krapež, D 2.a

Sem modri oblak. Stanujem na nebu. Iz mene padajo rahle kapljice. Otroci se lepo zabavajo.

Julija Patricija Novak, D 2.a

Jaz sem oblak. Nikoli se ne polulam. Sem samo ob lepih dnevih. Kadar pogledam dol, vidim vas in otroke.

TARA KENDA (D2. b)

ČAROBNI GOZD

Nekoč so v čarobnem gozdu živele živali. Bile so prijazne in hudobne. A niso si nagajale. Veverica je poskakovala, ker je bila že doma. Zaklicala je: »Juhu, sem že doma!« Volk pa je po čarobnem gozdu strašil vse živali, le ptiča ni mogel ujeti. Nekoč pa je prišel lovec in ustrelil volka in živali so srečno živele naprej.

KUŽEK NA KVADRATU

Žan Ostrelič, D 2.a

Nekoč je živel kužek, ki je bil zelo osamljen. Nekoč je videl kvadrat. Šel je na kvadrat. Kvadrat se je začel peljati. Zelo se je zabaval. Prišli so še prijatelji. Skupaj so se zabavali. Kužek ni bil več osamljen.

Vrabček poleti na planine

Vrabček je na planinah prvič videl veveričko. Vrabček je veveričko vprašal, kako ji je ime. Rekla mu je, da ji je ime Repka. Potem je veverica predlagala, da bi se šla igrati. Igrala sta se cel dan. Vrabček je zvečer odletel domov v svoje gnezdo. Mamiči je povedal, da je na planinah srečal veverico Repko.

KATJA ŠOBER, D 2.b

KAKO JE MATJAŽEV DEDEK POSTAL MLADI SUPER DEDEK

Špela Lausegger, 4.b

Dedek je Matjažu povedal, kako rad bi bil spet mlad. Ta mu je rekel, da če hoče biti spet mlad, naj gre v Rusijo do čarovnice Bibababe. Dedek se je strinjal in se takoj odpravil na pot, seveda pa je vzel s seboj kup prtljage. Poklical je taksi, da bi se odpeljal na letališče. Na letališče je prišel pravočasno, da je ujel letalo.

Na letalu je zaspal in ko se je zbudil, je letalo pristalo v Rusiji. Po telefonu je poklical Matjaža in ga vprašal, kje živi Bibababa. Matjaž mu je odgovoril, da je v gozdu poleg letališča. Dedek je odšel v gozd. V gozdu je stala majhna hišica in v njej Bibababa. Dedek je potrkal in Bibababa ga je vprašala, kaj želi.

Dedek ji je rekel, da bi bil rad spet mlad in samo izrekel je besedo, je bil spet mlad. Od tega je minilo že na milijone let, a dedek je še vedno živ in mlad.

JAZ, SMETIŠČNI MUC

Jure Ribnikar, 4. Kovor

Danes je topel dan. Poležavam pred tujo hišo. Sonce greje moj mehki kožušček. Nenadoma mi zakruli v trebuhu. Postajam lačen. Le kje bom našel hrano? Hitro skočim na cesto. In glej! Pred mano zašvigajo miši. Jój, koliko hrane. Stečem za njimi. Toda vse miške mi zbežijo v luknje. Najbolje, da poiščem zaboj za odpadke. Hitro skočim v zaboj. Takoj mi zadiši odprta ribja konzerva. Z ostanki si malo potešim lakoto.

Odpravim se nazaj na sonce. Med potjo srečam prijatelja smetiščnega muca. Ime mu je Tom. Skupaj se odpraviva lovit miši. Vsak je ujel po eno miš. Oba sva bila zadovoljna. To je bilo moje drugo kosilo danes.

Biti smetiščni maček je prav prijetno.

JAZ, SIAMSKI MUC

Urša Praprotnik, 4. Kovor

Živjo! Sem siamski muc Perlica. Imam sivobelo dlako in sinje modre oči. Okoli vratu imam ovratnico iz biserov in dragih kamnov. Jem samo goveje meso. Če bi mi moji lastniki kupili in dali hrano iz konzerve, bi se zelo zredil, kar mi ne bi bilo prav nič všeč.

Povedal vam bom prigodo iz svojega življenja.

Nekega dne, ko sem imel še druge gospodarje, so me odpeljali ven. Na vrvici! Kot bi bil pes! Ko pa me je vrvica za vratom začela tiščati, sem se je hotel na vsak način znebiti. Tiščalo me je in me dušilo. Zamijavkal sem in se končno znebil vrvice. Tekel sem naprej po cesti in omagal.

Mimo je prišla neka deklica, katero imam sedaj za gospodarico. Suzana Preval. Zelo me ima rada. Mislim sem, da svojih prejšnjih gospodarjev ne bom več videl. Zelo sem se zmotil. Družina Preval in družina Krutnik (moji prejšnji gospodarji) so zelo dobri prijatelji. Nekoč so prišli k nam na obisk. Skril sem se pod mizo. Na srečo me ni nihče opazil. Ko so odšli, sem prilezel izpod mize. Suzana se mi je nasmehnila in mi pomežiknila. Zelo sem vesel, da imam gospodarico, ki me ima zares rada.

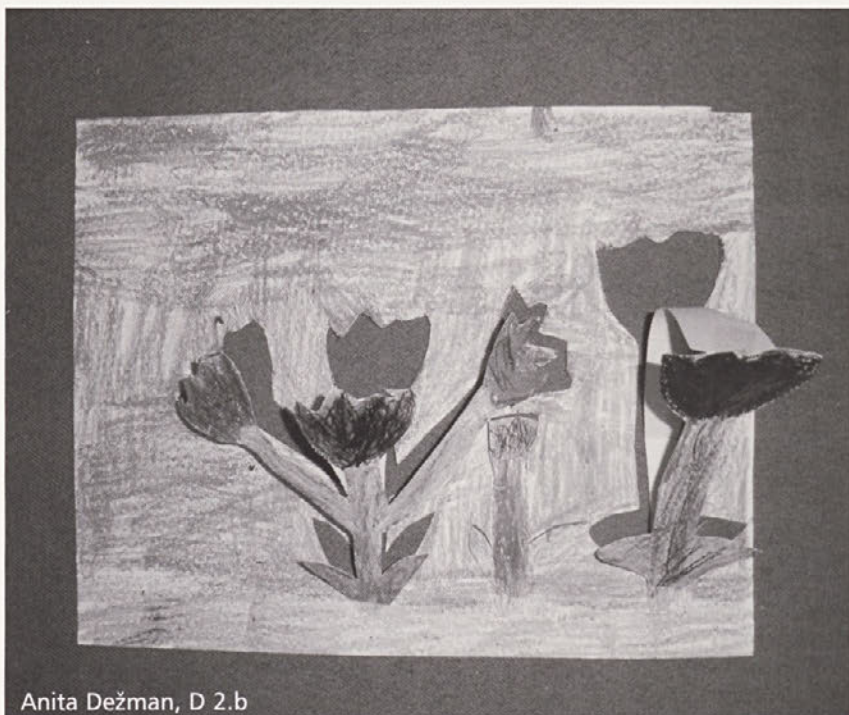
JAZ, SMETIŠČNI MUC

Aleks Peternel, 4. b

Sem smetiščni muc. Živim na smetišču. Pod kupom avtomobilov je moj dom, kamor smo z mačkoni odnesli vse, kar potrebujem. Našli smo še čisto uporabno televizijo in odejo, ob gledanju iz omare vzamem ribo in zraven jem. Dobro je, da mi skoraj nikoli ni dolgčas.

Včeraj sem jo zagodel lastniku nekega trapastega psa. Splazil sem se v hišo in vzela kos mesa. Seveda me je ta, brez logike, neumen in povrhu še trapast pes, začel loviti. Speljal sem ga na blato, nato pa nazaj v hišo. Tam je vse popackal in podrl. Ta pes je zaljubljen v siamsko mucko, ki se njemu zdi zelo lepa. Zame je ena kmetica in goflja na kvadrat. Živi eno hišo naprej od njega. No, potem sem s tistim blatom popackal še njo. Meso sem vrgel prijateljem in odšli smo. Pozneje sem izvedel, da so lastniki mucke zelo bogati, zato so morali lastniki psa plačati veliko vsoto denarja za temeljito pranje mucke. Izvedel sem tudi, da jo čistijo za vsak prahec. Čez eno uro je prišla do nas, smetiščnih mačkov. Dejala je, da ne bo več siamska mucka, temveč da bo ustanovila mačjo tolpo smetiščnih mačkov.

Tako je res ustanovila svojo mačjo tolpo, mi pa smo delali z njo. Seveda ne jaz. Jaz sem bil šef. Muca me je naučila, da je prostost vse, kar potrebuje.

Anita Dežman, D 2. b

JAZ, SMETIŠČNI MUC

Uršula Gorjanc, 4. Kovor

Ko sem se nekega dne prebudila v starem zapuščenem avtomobilu, sem se ozrla okrog in videla vedno več smeti na kupu. Ob mojem avtomobilu se je kar naenkrat znašel velik velik avto. Mislim sem, da je limuzina, vendar ni bila. Bil je star, pokvarjen in zapuščen avtobus.

Vse sem vzela iz svojega avtomobila in se preselila vanj. Notri je bil še lepši kot zunaj. Imel je kar sto sedežev. Na vsak sedež sem nekaj dala. Kar naenkrat pa je prišla siamska mačka, vsa utrujena, pogrizen in potolčena. Lepo sem jo sprejela, saj sem videla, da je potrebna pomoči. Pozdravila sem ji rane in bila je zelo vesela. Povedala mi je, da so jo gospodarji topli in potem še nagnali. In od takrat hodi od vasi do vasi, od mesta do mesta in išče hrano. Tega dne pa se je znašla na smetišču in zagledala mene in moj avtobus. Zaželela si je živeti pri meni. Dovolila sem ji in zaživeli sva skupaj. Igrali sva se, si pripovedovali razne zgodbe in še marsikaj.

JAZ, SMETIŠČNI MUC

Alenka Novak, 4. Kovor

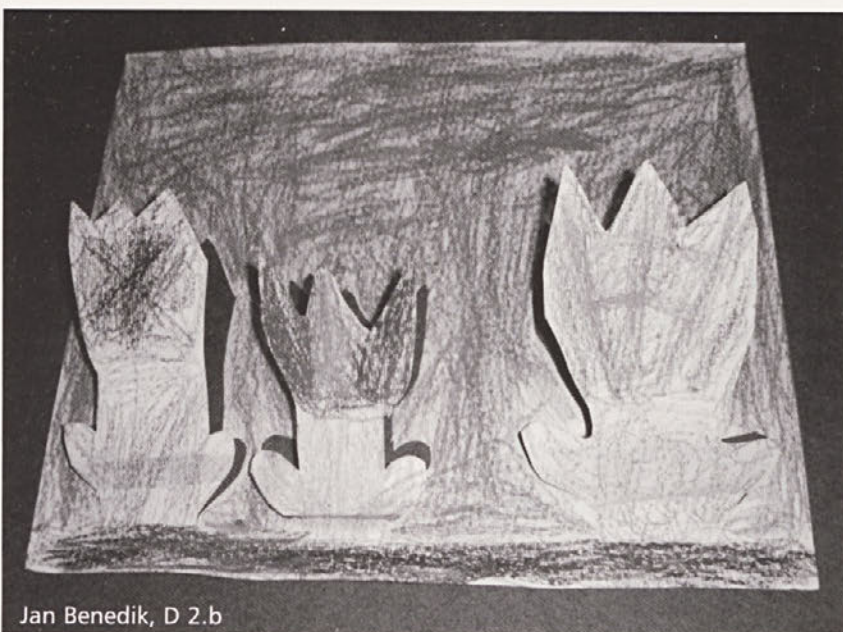
Ko sem se zbudila pri smetišču, eno noč zatem, ko so me moji gospodarji zavrgli, sem se odločila, da zaradi tega ne bom žalostna in sem z glavo pokonci odkorakala v svet.

Hodila sem po cestah in po travnikih ter se igrala z metulji. Potem pa sem postala lačna. Vendar okoli mene ni bilo nobenih hiš, da bi se lahko splazila skozi okno in ukradla kakšen kos mesa.

Stala sem, obkrožena s cestami in gozdovi. Tako sem se odločila, da bom ujela kakšno miš in če bom imela srečo, videla kakšno hišo. Odšla sem v gozd. Vedno bolj je bilo temno. Potem pa sem zaslišala glasno mijavkanje, ki je prihajalo z vseh strani. Zdelo se mi je, da je mačja tolpa. Slišala sem že o njih, ko so se moji gospodarji pogovarjali o mačji tolpi, ki se je naselila v mestu in delala škodo. Tolpo so sestavljali zapuščeni mački. Ime jim je bilo Lif, Vif, Pif, Mif, Nif, Anif, glavnima pa Onif in Onifa. Stanovali so v gozdu v nekem votlem hrastu, ki je bil kot graščina. Zajeli so me in odpeljali k Onifu in Onifi. Onadva sta bila kot kralj in kraljica. Hoteli so, da se jim pridružim, drugače jim moram biti sužnja. In če se jim pridružim, dobim velik kos mesa za pod zob, kot sužnja pa bi morala stradati. Jaz pa nisem hotela biti ne član tolpe ne sužnja. Vendar sem vedela, da nimam izbire. Po dolgem premisleku sem se odločila, da bom postala članica tolpe. Kot pa je bil pri njih običaj, so mi dali ime Onifila. Ker pa sem se Onifu že na začetku priljubila, me je imenoval za kraljico tolpe. Onifa je bila sedaj glavna na lovu, Onif in jaz pa sva skupaj vladala tolpi. Po nekaj letih pa mi je Onif priznal, da ne bi nikoli pustil, da bi bila sužnja in če bi se napačno odločila, bi mi pomagal pobegniti. In tako smo srečno živeli do konca svojih dni.

Anita Dežman, D 2.b

Jan Benedik, D 2.b

LIST IZ DNEVNIKA

Martina Lah, 8.b

Ponedeljek, 19.7.2002, ob 19.00

Bilo je super, zabavno, pustolovsko in nepozabno! Mate in njegov prijatelj sta super družba.

Našli smo zelo primeren kraj za podvodni ribolov in z Matetom sva se hitro preoblekla in se potopila v morje. Toliko rib na enem mestu še nisem videla. Od najmanjših pa do velikih, nekatere sva ocenila tudi do trinajst kilogramov. Raziskovala sva podvodni svet in po dobri uri sva najinemu krmarju že prinesla pet velikih rib. Mate me je navdušil za podvodni ribolov, a več kot spremljevalka, mislim, da ne bom. Pa vendar... Nikoli ne reci nikoli... Kar naenkrat se je pod morsko gladino pojavila čudna, kakšnih sedem metrov široka skala. Plavalasva okoli nje in v njej odkrila nenavadne majhne razpoke. Na drugi strani je bila velika odprtina. Tako velika, da sva lahko zaplavala vanjo. Najprej se je vanjo podal Mate, zatem pa še jaz. Notri je bilo kot v pravljici. Lepa in čista voda, videlo se je kakšnih pet metrov globoko. Ribe so bile sicer majhne, a bilo jih je ogromno. V temnem kotu jih je kar mrgolelo. Zdelo se nama je čudno, zakaj tako zelo silijo v tisti temni kot. Zaplavala sva bliže in v kotu videla veliko kirnjo, ki sva jo ocenila na kakih petnajst kilogramov. Bilo je prav smešno. Majhne ribice so napadale ogromno kirnjo, ona pa je bila vedno bolj stisnjena v kot. Kaj takega se po mojem še ni dogajalo. Z Matetom sva se odločila, da kirnjo rešiva iz težav in sva jo ustrelila s puško za podvodni ribolov. No, pravzaprav jo je ustrelil Mate, saj je profesionallec na tem področju, jaz pa sem samo opazovala in se smejala tej smešni dogodivščini. Po tem dogodku sva se odločila, da zaključiva za ta dan in se odpraviva nazaj h krmarju. Ta je spal na barki in še v spanju se je jezil na naju, saj sva bila skoraj pet ur pod vodo. Krmarja nisva želela buditi in sva se raje pogovarjala o morju. Pogovor je nanesel tudi na onesnaženost morja. Zakaj? Zakaj toliko nafte na gladini v pristaniščih? Zakaj nekateri ljudje mečejo odpadke v morje? Zakaj ribe in druge živali ne morejo imeti čistega življenjskega prostora? Zakaj? Odgovorov nisva našla. Ob plovbi nazaj na Rab sem razmišljala o svojem odnosu do morja. Še vedno ga imam rada, morda celo še bolj, kajti Matetove besede so pustile sledi v mojem srcu. Morje moramo imeti radi in paziti moramo nanj, drugače se nam bo enkrat še močno maščevalo. Ob tem sem si predstavljala, da morje preplavi ves svet in ga pravzaprav odplakne. Groza.

Za konec tega razmišljanja o morju lahko zapišem le še en Matetov stavek: "Vsem, ki sem jih ljubil in pojedel...". Jaz bi nadaljevala: "...bi se jim rada opravičila in zahvalila, ker so mi popestrile življenje!"

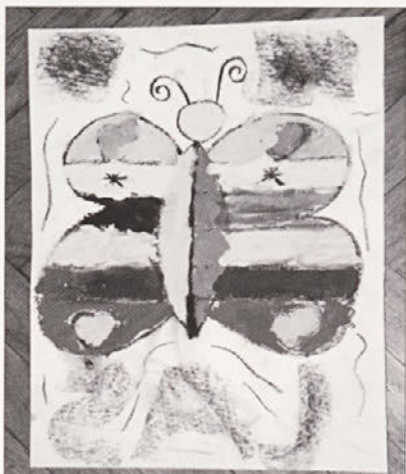
(Odlomek je iz spisa, ki je nastal na žolskem tekmovanju za Cankarjevo priznanje ob branju knjige Mateta Dolenca Ozvezdje Jadran.)

BRAT IN SESTRA

Maja Oblak, 5.b

Ser in Bož1 sta brat in ses3ca in sta moja najboljša prijatelja. Ko se začnemo igrati, se u7o na kol1, z raz5imi rokami poslušamo ptičje 5je in se igramo črnega 5ra. Ko ju pokliče domov njuna ses3čna, se odpravita s5 vesela in nob1 stvar ju ne spravi v slabo voljo. Zaradi slabega vrem1 pospravim črnega 5ra in se tudi jaz odpravim k ses3 v sobo.

Katja Šober, D 2.b

METULJ

Blaž Gorjanc, 2. Kovor

Prelep metulj na roži sedi, lep, da na svetu lepšega ni. Le z medom se sladka in je brez skrbi, lepšega na svetu nobenem ni. Potem poleti k soncu na nebo, se premisli in poleti nazaj na zemljo.

Neža Šlibar, D 2.b

DEDEK

Blaž Gorjanc, 2. Kovor

Dedek me rad ima, elana polno ima. Delo skupaj hitro opraviva. En dedek samo moj je, ker midva prava prijatelja sva.

MALA ČAROVNICA DORI

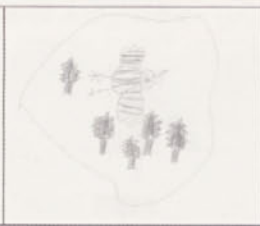
Ana Zupan, 3. Kovor

Nekega dne se je mala čarovnica Dori dolgočasila. Spomnila se je, da gre lahko v spodnji svet. Tja se je odpravila skozi vrata brez stene. S sabo je seveda vzela tudi svojega zajčka Pikija.

Dori je prišla do Podsafa. Zagledala je čarovnico, ki naj bi se ji ravnokar razvila krila, čisto enaka kot njej. Vprašala jo je, v kateri razred hodi. Odgovorila ji je, da v petega in rekla, da ji je ime Bibi. Kmalu sta postali najboljši prijateljici. Čez nekaj časa je bil večer, na katerem se dekleta in fantje spoznajo, imajo večerjo, potem pa še ples. Na plesu je spoznala Tima. Tam so bile tudi tri hudobne čarovnice. Vzele so ji čarobno moč, saj so vedele, da je princesa. Kmalu so imele vodstvo nad vsem, zato je nekega dne zapustila Podsaf in odšla iskat s snegom prekrit grad. Seveda je vzela s seboj Bibi in Pikija. Vsi trije so kmalu padli v odprtino. Šli so po rovih, ki so jih pripeljali do gradu. Tam je Dori našla svojo sestro Majo. Ta ji je dala kronico, saj je bila tedaj, ko je bila še majhna, najboljša z ognjem. Potem so hitro odšli nazaj in premagali Tanjo, Dašo in Anjo. Te zlobne čarovnice so potem odpeljali v Kadifajo. Tim pa ji je dal prvi poljub. Na koncu so vsi odšli na proslavo.

Vrabček je videl gore. Vrabček je videl medveda. Vrabček je videl srnico.

KLEMEN MRAK, D 2.b

NAGAJIVE ČRKE

Ula Pintarič, D 2.a

Nekega dne so se prebudile a,b,d,m in č in se začele kregati, katera je glavna. A je rekla, da je ona glavna, ker je prva po abecedi. B je rekla, da je glavna, ker ima dva trebuščka. Rekla je, da je boljša kot A. D je rekla, da ni nič slabša od B, zato bo ona glavna. M je rekla, da je ona M kot MAMA, zato je ona glavna. Č je rekla MIR, ČENČE, samo jaz imam streho na glavi.

Vrabček poleti v Afriko na planine. Tam je videl slona.

TEJA ČEH, D 2.b

MOJ BRATEC TILEN

Katarina Legat, 3.a

Ima svetlorjave lase. Je suhe postave. Tehta deset do dvanajst kilogramov. Star je eno leto in deset mesecev. Rodil se je 1. julija 2003.

Njegova najljubša risanka je Gasilec Samo. Najraje pije sadne sokove. Rad se sprehaja v naravi. Govori že besedo avto in ve, kje ima nos, usta, jezik, lase, oči, noge in roke.

Velikokrat me z Rokom prosi, da se igramo skupaj. Najraje se igra z avtomobili in žogo skokico. Rad se smeji.

Vesela sem, da imam takega bratca.

Steziice

DRAMSKI KROŽEK

MORJE

Alenka Novak, 4. Kovor

Morje je kot velik bazen
veselja in sreče,
je kot veliko kraljestvo
morskih živali.
MODRO MORJE!

Morje kot jutranja rosa
se blešči,
čez dan pa sonce
ogreti ga hiti.
MODRO MORJE!

Morje je veselje
za vse ljudi,
zjutraj se blešči,
podnevi ohladi,
ponoči pa šumi.
MODRO MORJE!

Ana Krč, 3.a

MORJE

Sara Ručigaj, 4. Kovor

Sinje morje,
žareče obzorje,
ki ugaša v globokih valovih,
na nebu pa prižge se
na tisoče zvezd novih...

Luna prebudi se,
morje zaiskri se,
Severnica vstane
in kaže pot v pristan.
Modro morje...

Sonce se predrami,
morje zašumi,
k sebi te povabi,
pridi tudi ti!
Modro morje...

MORJE

Domen Malovrh, 4. Kovor

Spet poletje k nam prihaja,
naša družina pa na morje odhaja.
Kopalke, brisače
in plavutke vzamemo
in se na pot odpravimo.

Kmalu v Portorožu smo.
In se že kopamo.
V vodi se igramo
in fino se imamo.

Vendar hitro pride spet jesen
in takrat v šolo grem.

PIVSKA 1

Mirko Dežman, 8.b

Danes v gostilno sem zavil,
enga močn' ga sem popil.
Vmes pa še eno cigaro
pokadil sem za celo faro.

V gostilni lepo so me sprejeli,
same hvalnice mi peli.
Srečal pivskega sem brata,
pred sabo videl ni niti vrata.

V pivskem jeziku sem ga nagovoril,
da ne gre domov sem ga pregovoril.
Skupaj veliko sva popila,
za cel dan sva se odpočila.

Kmalu moral sem domov,
a nisem se vrnil čisto nov.
Previdno legel sem spat,
le da zjutraj nisem mogel vstat.

Zjutraj imel sem mačka,
moja roka bila je kot mačja tačka.
Žena mi jih je napela,
z valjarjem v mojo polno glavo
je zadela.

NAMIZNA LUČKA

Janez Albreht Novak, 4.b

Namizna lučka je neke vrste živali. Živi na svetlobnem planetu. Izvali se iz jajca svetlobnega papagaja. Zemljani gredo na svetlobni planet in polovijo in vzamejo s seboj na tisoče namiznih lučk. Odpeljejo jih na Zemljo in jih dajo v tovarne.

V tovarnah jih dodelajo, nato jih odpeljejo v lučjo sirotišnico ali trgovino. Luči pravijo, da je to mučilnica. V trgovini jih prodajajo. Ljudje jih kupujejo in nosijo: v pisarne, domov, v banke, v glavnem povsod, kjer potrebujejo svetlobo. Njihov rep vtaknejo v luknjo v zidu, v vtičnico. Namizni lučki s prstom pritisnejo na nogo. Namizna lučka se razjezi in začne svetiti. Ima zelo dolg vrat in močno sveti. Ko lučka pgori, jo vržejo na odpad. Enako, če se iz lučke pokadi, ali huje, če eksplodira. Na smetišču samevajo in umirajo. Luči so zelo ogrožena živa bitja. Zaradi njih morajo ljudje plačevati električno. Zelo nevarno je, če gledamo v luč.

Svetujem vam, da se izogibate pogledom v luč.

MORJE

Ana Mravlje, 4. Kovor

Morje je široko,
morje je globoko,
nagajivo in vedno zanimivo.

Ko potapljam se,
je zelo igrivo
in vedno žgečkljivo.

Ves dan je vir soli,
ki na mestu stoji.
Ko burja je, valovi božajo me.

In ribice veselo migotajo,
med prsti mi polzijo,
se življenja veselijo.

Ana Veternik, D 7.b

NOVO LETO

Janez Albert Novak, 4.b

Nekoč so živeli ljudje, ki niso poznali veselja, sreče in zdravja. Veselje, sreča in zdravje so se odločili, da bodo te ljudi obiskali. Najprej jih je obiskala sreča, za njo veselje, na koncu pa je prišlo še zdravje. Vsi ljudje so bili v trenutku veseli, srečni in vsi bolni - zdravi. Vsi so si voščili in si zaželeli zdravja, sreče in veselja. Podarili so si darila. Začelo je snežiti. To praznovanje so imenovali novo leto. Od tistega dne se štejejo leta.

PRIŠLA JE POMLAD

Ana Mravlje, 4. Kovor

Komaj sem čakala pomlad, ker se lahko igram zunaj. Pomlad prepoznam po zvončkih, trobenticah, marjeticah in ker je bolj toplo.

Pomlad mi je eden najljubših letnih časov. Ni vroče ni mrzlo. Zunaj se lahko igram, kolesarim, (mogoče) jem sladoled, delam kolesa, stoje in hodim na sprehode. Spomladi imam tudi rojstni dan.

Ko je pomlad, lahko jem najboljše sadje: jagode, lubenico in melono. Najljubši dan v pomladi pa mi je 20. maj, zaradi rojstnega dne, in takrat se najbolj zabavamo.

POMLAD

Nina Perne, 4.b

Zdavnaj sneg je skopnel,
veter topel zavel,
zdaj nas greje toplo sonce,
ptički gnezda grade,
nežno klunčkajo se,
saj pomlad v deželo je prišla.
Vse brsti,zeleni,
vse cveti in dehti,
vsa narava se prebuja,
plešem jaz,plešeš ti,
plešemo zdaj prav vsi,
saj pomlad v deželo je prišla.

Račka in njen racak
hodita v korak,
žaba v luži se namaka,
mačka miško lovi,kužek mačko podi,
saj pomlad v deželo je prišla.
Prav prešerni smo mi,
radi imamo se vsi,
se življenja veselimo,
pojemo,rajamo,
pojemo,rajamo,
na ves glas vriskamo,
saj pomlad v deželo je prišla.

PALČEK MIHEC DOBI BRATCA

Katja Kavčič, 3. Kovor

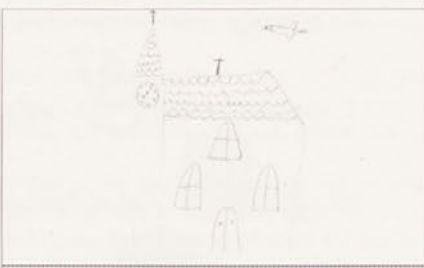
Nekoč, pred davnimi časi, je za devetimi gorami in devetimi vodami živela družina palčkov. V tej družini so bili trije člani: mama Palčica, oče Palček in njun sinek Mihec. Bil je zelo osamljen, zato si je zaželel bratca. Nekega dne se je žalosten odpravil v gozd, da bi si našel prijatelja. Ker gozda ni dobro poznal, se je izgubil. Naslednje jutro sreča prijazno lisico, ta pa ga povabi v svoj ljubi domek. Lisica opazi, da je Mihec ves premražen in utrujen, zato mu ponudi skodelico čaja ter toplo odejo, da je lahko zaspal. Ko se je palček zbudil, je ob sebi zagledal lisičine prijatelje. Povedal jim je zgodbo, kako si želi bratca in kako se je izgubil. Prijatelji so ga z zanimanjem poslušali in ga ob koncu zgodbe potolažili. S palčkom so se igrali njegovo najljubšo igro, lovilca. Mihčeva starša pa je že pošteno skrbelo, kje je Mihec, zato sta se odpravila v gozd. Po dolgem iskanju sta odšla domov brez sreče. Mihcu pa so med tem prijatelju pomagali iskati njegov ljubi domek. Iskali so ga in iskali in ga končno le našli. Ko je Mihec vstopil v dom, je videl mamico in v njenem naročju ljubkega majhnega palčka. Mihec je bil zelo vesel in se je prijateljem zahvalil, da so mu pomagali poiskati domek. Od takrat naprej je srečno živel do konca svojih dni.

PA3CIJA in HEL1

Tjaša Smolej, 5.b

PA3CIJA IN HEL1 STA SES3. HEL1 JE 3 LETA STAREJŠA OD PA3CIJE.

NJUNI NAJLJUBŠI BARVI STA ZEL1 IN RUM1. HEL1 IMA NAJBOLJŠO PRIJATELJICO IR1, PA3CIJA PA NAJBOLJŠO PRIJATELJICO Z IMENOM L1. HEL1 IN PA3CIJA ŽIVITA V VASI LEP1, PRIJATELJICI PA HODITA OBISKAT V NOVO ME100.

Vrabček poleti v cerkev. Tam ljudje molijo. Otroci pojejo in igrajo na klavir.

ANITA DEŽMAN, D 2.b

PUMPARSKA KLAPA NA OTOKU TWIX

Juš Smolej, 4.b

Jan Kozinc je slišal za nov otok po imenu Brez imena. Takoj je sporočil novico svoji pumparski klapi. Odločili so se, da ga takoj poiščejo. Aleks je kupil, oziroma naročil, čoln po njegovi izbiri. Čoln naj bi se imenoval Pesa.

Že tretji dan so odšli v okolico Nove Zelandije in Avstralije. Prišli so šele v dveh tednih, saj so se ustavili še v drugih državah, kjer so kupili oblačila po najnovejši modi. Ko so prišli na otok, so se oblekli v kopalke in ga raziskali od tal do najvišjih dreves. Končno je Juš našel nenavadno drevo. Janu se je zdelo neumno, saj so na njem viseli twixovi papirčki. Aleks je bil zelo dober plezalec, zato je splezal na drevo in zavpil, kot da bi potrobil slon, da to sploh niso papirčki, ampak čokolade Twix. Takoj zatem so potresli čudežno drevo. Na tla so začele padati čokolade. Začeli so jih odvijati in jesti.

Že drugo jutro so bili bolj močni, pametni in hitri. Jan N. je takoj vedel, da so jim Twixi dali moč. Že čez pol minute je Juš poklical domov. Vse je natančno opisal, starši pa so sporočili državi. Že ta dan so se odpravili domov. Od takrat naprej so čarobne Twixe z ladjo prevažali samo v slovensko čarobno trgovino, dovoljeni pa so bili za vse ljudi. Obisk pa je bil dovoljen le za pumparsko klapo in sorodnike.

Svet je postal poln pravljicnih ljudi.

SANJE

Maja Bajd, D 8.b

"Najlepša beseda je tišina; največje dejanje je molk; najgloblje čustvo je ljubezen; najskritejša želja je sreča; najpomembnejša misel je upanje; najlepša realnost so sanje..."

Sanje... resnični in neresnični svet.

Ta beseda mi je všeč, ker mi je všeč njen globlji pomen.

Sanje mi omogočajo živeti več življenj hkrati. Ko sanjam, sem lahko vsepovsod. Vedno, ko mi je dolgčas, si domišljam stvari, za katere verjamem, da se bodo nekega dne zgodile.

Sanje pa mi pomagajo graditi tudi neverjetno domišljijo, kar mi pogosto pride še kako prav. Sanje so del mojega življenja in jih delim tudi s prijatelji, predvsem tako, da jim jih opisujem in pripovedujem.

Mnogim ljudem sanje pomagajo prebresti težave. Sanjajo o uspehu in na koncu se izkaže, da njihova hrepenjenja in želje sploh niso bile tako nemogoče, kot so se jim zdele na prvi pogled, kajti "Prihodnost pripada tistim, ki zaupajo miku svojih sanj..."

RIBICA MODRA

Eva Povalej 2. Kovor

Sem ribica modra. Živim v Blejskem jezeru. Imam zelo veliko prijateljic in prijateljev. Igramo se po celi ljubi dan. Moja najboljša prijateljica je Bleščica. Spoznala sem jo, ko sem bila stara tri leta, sedaj pa sem stara že osem let.

Nekoč je prišel neki ribič loviti ribe. Ta ribič je zelo dobro lovil. Sploh se ni zavedal, da v tem jezeru ne sme loviti. Ulovil je veliko mojih prijateljic. Skoraj je ujel naju z Bleščico. Bili sva zelo prestrašeni. Mislili sva, da bo še kdaj prišel, a ni nikoli več.

Mislila sem, da sem si nakopala že dovolj težav, a ko je nastopilo poletje, je bilo tako vroče, da je izhlapelo do tri metre vode in ostalo je le še en meter. Bila je velika kriza, dva meseca ni deževalo.

Šele po dveh mesecih se je ulil dež. Voda je narasla in živala sem srečno do konca svojih dni.

SANJAM

Janez Albert Novak, 4.b

Zvečer, ko sem prebral knjigo, sem nastavljal budilko in se spravil v posteljo. Imel sem zelo čudne sanje. Sanjal sem, da sem se znašel na planetu, podobnem Zemlji. Malo sem se razgledal. Videl sem vodo, sivorjavo sonce, nekakšne čudne rastline, podobne grmičevju in drevju. V daljavi pa sem zagledal srebrno goro. Naenkrat sem začutil, da mi po nogi nekaj leze. Zelo sem se ustrašil. Čudno bitje me je pozdravilo. Vprašalo me je: "Ali si morda smrdolasec ali pa mogoče zgodovinski redkozob?" Rekel sem, da sem človek s planeta Zemlja. "Torej si redkozobičlovek," mi je rekel. Zelo sem se razjezil. "Kdo pa si ti?" sem ga vprašal. Hitro in nerazumno je rekel: "Tropstiredkozob." Mimo je prišel nekakšen robot. Govoril je čisto vse jezike naenkrat. Malo bošnjaškega, malo angleškega, malo slovenskega, malo francoskega in preveč hrvaškega. Tropstiredkozob mi je pokazal morje nesmrtnosti. Hotel sem skočiti vanj, pa me je zbudila budilka. Zelo sem bil jezen, saj sem moral oditi v šolo. Lahko bi planet spoznal bolje.

SNEŽNI MOŽ

Zunaj je sijalo se je igrala pred novo
Delala je .
Na pomoč ji je priskočila njena prijateljica .
Skupaj sta naredili . Ko sta naredili sneženega moža,
sta se šli . Čez en čas je začelo Vsaka je
šla po svoje . Naslednji dan sta se spet dobili in se šli kepat.
Ko sta videli, da je njun podrt sta ga naredili še enkrat in ko
sta ga naredili sta šli .

SANJAM

Špela Lausegger 4.b

V svojih sanjah sem vedno mlada in lahko letim. Nekega dne sem sanjala, da grem na Mars. Na Marsu smo iskali vodo, a je nismo našli. Ker mi je bilo dolgčas, sem se oddaljila od drugih. Nekaj je priletelo in sem omedlela. Zbudila sem se v vesoljski ladji. Kar naenkrat so se prikazali vesoljci. Tako sem zakričala, da so mi skoraj počile glasilke. Ko sem se umirila, so mi vesoljci dali listek in na njem napis: "Vedno boš mlada in lahko letiš." Ko sem prebrala te besede, sem se prežarčila pred svoj dom. Zdelo se mi je zelo čudno. Odšla sem v svojo sobo in šele tam opazila, da lahko letim. Čez eno leto sem bila še vedno enako velika in lasje mi niso zrastle. Opazila sem, da se ne bom nikoli postarala. A to so bile samo moje sanje, ki jih hočem živeti.

SAŠEVE DOGODIVŠČINE PRI DINOZAVRIH

Sašo Bogataj, D 2.a

Nekoč, pred petsto leti. Sašo je letel z letalom na otok dinosavrov. Iz letala je videl morskega dinosavra.

Pristali so na otoku. Slišal jih je bronozaver, potem je prišel rokzaver. Bila je borba. Zmagal je rokzaver. Srečno je živel do konca svojih dni skupaj s Sašom.

KOVAČ JAKA

Jaka Zupan, 2.a

Sem kovač Jaka. Prav danes se mi je polomilo kladivo. Na goro sem šel po glogov ročnik....

Našel sem votlino. Boječe sem vstopil vanjo. Videl sem starega kralja Matjaža za kamnito mizo sedeti in dremati. Zelo sem se ustrašil. Izustil sem le aaa.... Z mize sem pograbil debelo mošnjo zlatnikov in jo ucvril z gore.

Še dandanes štejem zlatnike in sem zelo bogat.

KRALJ MATJAŽ

Martin Bernard, 2.a

Nekega dne smo šli na šolski izlet.

Oddaljil sem se od sošolcev. Taval sem in taval in prišel do neke skale.

Našel sem vhod v skalo in vstopil. Pri okrogli kamniti mizi je sedel in dremal mož s krono na glavi. Ko je slišal moje korake, me je prijazno vprašal, kdo sem in kaj želim, in se tudi sam predstavil.

To je bil kralj Matjaž. Povedal sem mu, da rad uporabljam očetovo orodje in da včasih kakšno orodje tudi uničim, vendar pa nimam denarja, da bi očetu kupil novo.

Ker je bil prijazen mož, mi je dal mošnjo zlatnikov in rekel, naj očetu in sebi kupim orodje, ki ga potrebujeva.

Potem mi je pokazal pot do sošolcev, jaz pa sem se mu lepo zahvalil in mu pomahal v slovo.

SREČNO VSEM OSMOŠOLCEM!

Martina Lah, 8.b

Rojstvo. Drugje se zgodba pravzaprav ne more začeti.

Prva euforija, ki jo doživiš v življenju. Si v središču pozornosti, vsi skačejo okoli tebe, vsak te želi vsaj minutko poddržati v naročju ...

Ko se stanje končno malce umiri, pa dojenčki poskrbijo za novo navdušenje. Zobjki počasi pokukajo na plano, izrečeš prvo besedo ... In vsi okoli tebe zopet žarijo od sreče.

Leta hitro tečejo in že nas starši pospremiijo v šolo. Sledi "faza učenja", vmes (med prostim časom, seveda) pa počasi začnemo zahajati v najstniške vode. Kako že rečemo temu? Aha, puberteta ali adolescenca. Hja, vsi jo poznamo! Večina od nas pa se spominja kar celotne zgodbe, kajne? Če se je že ravno iz svojih izkušenj ne spomnimo, se pa spominjamo, kako je bilo, ko je po tej poti stopical mlajši brat ali sestra.

A naša zgodba se nadaljuje.....

Rečem lahko samo eno: "Uspelo nam je!" Z učenjem, željo in podporo najbližjih smo postali osmošolci.

V hladnih januarskih dneh, ko pišem te vrstice, tudi mene "preganja" misel o prihajajočem februarju, ko se začne glavni del prehoda med osnovno in srednjo šolo. V začetku februarja so namreč že poskusna preverjanja znanja iz slovenščine in matematike, sledita informativna dneva in pa cel kup najrazličnejših tekmovanj. Seveda pa si bo marsikdo izmed nas med prostimi februarškimi uricami vzel čas za razmislek o tem, na katero šolo naj se vpiše.

Prehod iz osnovne v srednjo šolo je res ena najpomembnejših stvari v našem življenju, ali - če že želite - v mladosti. Z zaupanjem vase ter v svoje želje, s trdom in močno voljo pa bo uspelo vsakomur!

Verjetno ima večina od vas dobro podporo svojih najbližjih: pa naj bodo to starši, prijatelji ali učitelji - vsi ti nam želijo le najboljše! Želijo, da dosežemo tisto, kar si želimo, tisto, o čemer sanjamo že celo večnost!

Zakaj se ne bi ob tej priložnosti nasmehnil in se iskreno zahvalili tistemu, za katerega vemo, da nam stoji ob strani, nam želi najboljše in bi brez njega težko sprejemali pomembne odločitve ter prebrodili težave?!

Dragi moji prijatelji!

Želim vam, da bi uspešno dokončali osnovno šolo in si čimbolj pravilno načrtali nadaljnjo življenjsko pot! Naj vas ob odločitvi za nadaljnje šolanje vodita razum in srce - tako bo vaša odločitev nedvomno prava! SREČNO VSEM OSMOŠOLCEM!

Podaljšano bivanje

TO SEM JAZI!

Jure Likozar, 2.a

Ime mi je Jure. Pišem se Likozar. Živim na vasi, na Brezjah, v stanovanjski hiši. V hiši ne živim sam, živim z očetom, mamico in sestro Saro. V isti hiši živita še dedek in babica. Sedaj vam pa povem še nekaj skrivnosti o sebi. Star sem 8 let, rojstni dan imam novembra. Imam kratke rjave lase in rjave oči z dolgimi trepalnicami. Velik sem 130 cm, tehtam pa 24 kg. Zelo rad se športno oblačim. Najraje hodim na plezanje. Rad tudi smučam, poleti pa plavam in veslam po morju. Moja naj žival je hrček Twigi. Rad poslušam glasbo, gledam risanke in zabavne filme. Mamico najbolj raz Jezim, kadar se cel dan igram na računalniku. Kadar poslušam dobro glasbo, vzamem v roke kitaro in nanjo zaigram. Povem vam še to, da sem za hrano precej izbirčen. Toliko vam zupam o sebi.

Z ŽELEZNIMI ŠKORNJI V BELI SVET

Janez Albert Novak, 4.b

Nekega dne mi je bilo zelo dolgčas. Zelo rad bi doživel dogodivščino. Zleknil sem se na kavč in začel gledati TV. Kmalu sem zaspal. Sanjal sem. Zdelo se mi je, da je kot v resnici. Včasih se sanje tudi uresničijo. Najbolje, da vam kar opišem, kaj se mi je sanjalo.

V omari za čevlje so bili lepi železni škornji. Hotel sem jih pomeriti, a jih nisem smel. Mami mi je zabičala in zagrozila, da bom imel rdečo rit in bom celo leto letel po zraku in gledal, kje bom pristal. Tega ji nisem verjel, ampak rdeča rit! To se ne sliši najbolje. Obljubil sem ji, da jih bom pustil pri miru. Saj veste, da imam včasih dolg nos kot Ostržek.

Nekega dne, ko mamice ni bilo doma, sem odprl omaro in ven izvlekel železne škornje. Hitro sem jih obul. Stopil sem en korak. Zelo je zabobnelo. Še dobro, da me sestra ni slišala. Saj ni čudno, ko pa nabija tisto Avril in Bepop. Brez skrbi sem se sprehajal po hodniku. Kar naenkrat sem se znašel v Ljubljani. Zavil sem proti babici. Kmalu sem pridirjal k njej. Ni je bilo doma. Zavil sem še k dedkovi vili tri ulice naprej. Pozvonil sem pred vrati in počakal, da mi je odprl. Odpeljal me je v kuhinjo in vse sem mu razložil. Ni me razumel. Svetoval mi je, mi je naj grem na isto mesto, kjer sem bil. Kmalu sem se poslovil. Eno uro sem iskal isto mesto. Končno sem ga našel. Postavil sem se tja in počakal, da je bila ura 14. Pogledal sem na svojo uro. Ves začuden sem opazil, da ne bije. Najraje bi se zrušil. Noge so me bolele od težkih škornjev. Na čelu me je hladil mrzel pot. Hitro sem si zaželel, da bi bil spet doma. Znašel sem se pred pragom naše hiše. Bil sem vesel. Skozi okno sem slišal, kako sestra nabija moj CD od Siddharte. Hitro sem sezul težke železne škornje, jih pospravil v omaro in šel v sestrično sobo. Začel sem se dreti nanjo. Kar ni bilo konca žaljivk. Med tem je prišla mami. Ustrašil sem se, da bom imel rdečo oziroma črno rit. Hitro sem stekel v svojo sobo. Obljubil sem si, da bom škornje obul še kdaj. Poklical je dedi in rekel, da sem bil pri njem. Mami je vzela kühalnico in mi z njo žugala. Hitro sem zaloputnil in pod kljuko postavil stol. Zleknil sem se v posteljo. In zgodbe je konec. Zbudila me je budilka. Skoraj bi mi prekipelo. Ugotovil sem, da se mi je samo sanjalo.

KAJ LAHKO ODNESE MUCA

Aleš Ručigaj

Uroš je prišel iz šole. Hotel je napisati domačo nalogo. Videl je, da nima zvezka. Telefoniral je Maticu. Matic mu je rekel, da ima njegov zvezek in da mu ga ni odnesla muca. Ko je Matic prinesel zvezek, je Uroš lahko napisal domačo nalogo.

Pia Zupan

Nekoč je živela muca zvezkarica. Rada je imela otroške zvezke. Ob koncu pouka je muca zvezkarica stopila v razred. Pogledala je pod klopi in pobrala zvezke. Drugi dan so otroci prišli v šolo brez naloge. V razred je vstopila tudi muca in otroci so ji povedali, da niso naredili naloge. Muca jim je rekla, naj drugič vedno pogledajo pod klopi in zvezke odnesejo domov, da bodo lahko naredili domačo nalogo.

Miha Aljančič

Nekoč je živela družina, ki je imela tri otroke. Nikoli niso pospravljali. Šolski zvezki so ležali po tleh. Ker so se zvezki tega naveličali, so odšli skozi okno. Zjutraj so hoteli otroci v šolo, a zvezkov ni bilo. Otroci so jokali.

Andraž in Blaž Osredkar

Nekoč so živeli otroci, ki niso pospravljali zvezkov. Ponoči je prišla muca in vzela zvezke. Otroci so iskali zvezke in jih našli pri mucu. Obljubili so, da bodo zvezke pospravljali v omaro.

Jan Kavčič

Nekoč so živeli otroci, ki niso pospravljali zvezkov. Nekega dne je ponoči prišla muca in jim zvezke vzela. Otroci so zjutraj iskali zvezke povsod, a jih niso našli. Odšli so v gozd in našli mucino hišo. Ko so mucu obljubili, da bodo zvezke pospravljali, jim jih je muca vrnila.

Nina Ravbar

Špela nikoli ne pospravlja svojih zvezkov. Ko je Špela spala, se je prikradla muca zvezkarica. Špela je hotela v šolo, toda ni našla svojih zvezkov. Bila je žalostna.

Anja Golmajer

Muca mi je odnesla copate, ker jih nisem hotela nositi. V noge me je zeblo, zato sem jih začela iskati. Preiskala sem celo hišo. Nikjer jih ni bilo. Končno sem jih našla v hiški mojega kužka. Tja jih je skrila moja mami.

Janez Bekš

Luka hodi v 2. razred. Zvezkov nikoli ne pospravlja. Vsako jutro jih pred odhodom v šolo išče. Mama je en zvezek našla v kuhinji, očka pa drugega v kopalnici pod umivalnikom. Luka je večkrat brez domače naloge, ker ne najde svojih zvezkov. Sošolci ga kličejo Neredko.

Jaka Gašperin

Rok je zvečer odšel spat. Drugo jutro, ko se je prebudil, je videl vse knjige razmetane. Le kdo mu jih je razmetal? Najbrž kar sam. Sklenil je, da jih bo pospravil na polico, saj mu jih sicer lahko odnese kakšna muca.

Matic Cokan, D 2.b

Z ŽELEZNIMI ŠKORNJI V BELI SVET

Leon Hladnik, 4.b

Nekega dne sva odšla z mamo v trgovino s čevlji. Ko sva prispela, sem videl zelo lepe škornje. Takoj sem jih hotel imeti. Mama mi jih je kupila. Ko sem prišel domov, sem jih pomeril. Nisem vedel, da te lahko ponesejo v beli svet. Nekega dne, ko sem jih pospravil, sem jih stisnil skupaj in se čudežno znašel v belem svetu. Tam si lahko imel karkoli, vendar le, če si sam narisal. Narisal sem avto in veliko drugih stvari. Z avtom sem se peljal na morje. Napočil je čas za odhod. Škornje sem še enkrat stisnil skupaj in v trenutku sem bil doma. Teh škornjev ne bom nikoli vrgel stran, saj z njimi lahko potujem kamorkoli.

KO PRIDEM IZ ŠOLE

Ko pridem iz šole, naredim domačo nalogo. Ko je naloga narejena, se grem igrat.

Jaka Gašperin

Ko pridem iz šole, si umijem roke in nato počakam na kosilo. Po kosilu si umijem roke in zobe, potem pa naredim domačo nalogo. Po končani nalogi se naša družina odpravi malo na sveži zrak. Najraje pa odidem na igrala. Tudi doma se rad igram ali pa se igram na računalniku. Po večerji se spet umijem, oblečem v pižamo in odidem v posteljo. Včasih v postelji preberem še knjigo.

Janez Bekš

Ko pridem iz šole, se najprej preoblečem, nato pojem kosilo in se grem igrat s sestrico. Ko prideta starša iz službe, naredim nalogo. Potem peljemo kuže na sprehod, povečerjamo in grem spat.

Anja Golmajer

Ko se vrnem iz šole, naredim domačo nalogo. Preoblečem se in se z očijem odpeljem v Bistrico. Tam vzameva bratca Aleša. Po kosilu se igram zunaj, do večerje pa sem še malo na računalniku. Po večerji se umijem, pogledam še kakšno risanko in odidem spat.

Anže Peharc

Ko pridem iz šole, se preoblečem in naredim domačo nalogo. Potem se grem igrat. Včasih grem k prijatelju

Podaljšano bivanje

Luku in se igrava na računalniku. Ko pridem nazaj domov, se umijem in grem spat.

Jan Kavčič

Ko pridem iz šole, se grem igrat na računalnik. Igram se pol ure, nato se igram še z ostalimi igračami. Popoldne z mamico pregledava nalogo. Zvečer imam večerjo, po večerji se umijem in grem spat.

Blaž Osredkar

Ko pridem domov, gledam televizijo. Potem pa pride mamica. Nato se grem učit. Ko se zvečeri, grem spat. Pred spanjem se še umijem.

Klemen Tadel

Ko pridem iz šole, odložim torbo. Potem vprašam, kaj je za kosilo. Po kosilu grem pisat domačo nalogo. Ko pride Manca, se greva igrat v sobo.

David Vukota

Ko pridem iz šole, grem v trgovino. Ko pridem iz trgovine, se preoblečem in pomagam atiju. Atiju pomagam pospravljati okrog hiše. Zvečer delam domačo nalogo.

Timotej Vid Čanak

Ko pridem iz šole, naredim domačo nalogo. Potem se igram na dvorišču. Zvečer grem spat.

Klara Jukič Wilfan

Ko pridem iz šole, se igram na računalniku. Potem se grem igrat do večera. Potem se grem umit in spat.

Andraž Osredkar

Ko pridem domov, se igram na računalniku. Potem naredim domačo nalogo. Popoldan se igram s prijatelji. Povečerjam in grem spat.

Miha Aljančič

Ko pridem iz šole, naredim domačo nalogo. Potem grem na kosilo in po kosilu se igram na računalniku. Ko se znoči, grem spat.

Pia Zupan

Ko pridem iz šole, se preoblečem in pojem kosilo. Po kosilu napišem nalogo. Potem se do pol petih igram. Ob petih imam gimnastiko. Ko pridem domov, večerjam in grem spat.

Aleš Ručigaj

KONJ - JAHANJE - SVOBODA

Anita Rotar in Tina Gros, D 8.a

Ker sva ljubiteljici živali in športa, predvsem pa sva zaljubljeni v konje in jahanje, namenjava teh nekaj vrstic vsem, ki bi radi o tem izvedeli kaj več. Naj v uvodu citirava misel iz kitajskega horoskopa, ki pravi: "Konj ima rad svobodo in neodvisnost. Ne mara rutine. Zanaša se le nase. Prijazen je in vreden zaupanja."

Razvoj konja: Konj ni bil vedno videti takšen, kakršen je danes. Skozi zgodovino so ga uporabljali v različne namene. Najpomembnejši vpliv na razvoj konja je imel človek. Ko je človek začel uporabljati konja za pomoč pri delu, je začel skrbeti za njegovo vzrejo in pri tem razvil lastnosti, ki so mu najbolj ustrezale. Tako so se razvili težki tovorni in jahalni konji. Danes pa ljudje konje uporabljajo predvsem za šport in rekreacijo.

Zunanost konja: Pri ocenjevanju zunanosti konja upoštevamo njegov rod in vedeti moramo, čemu je namenjen. Zunanost konja določajo njegova oblika, višina, barva in znamenja ter tudi starost in spol.

Izredno pomembno je, da je konj skladen. Ločimo sprednji del, telo in zadnji četrtino. Sprednji del je pred jahačem in sedlom, telo je v sredini, zadnja četrtina pa je zadnji del konja.

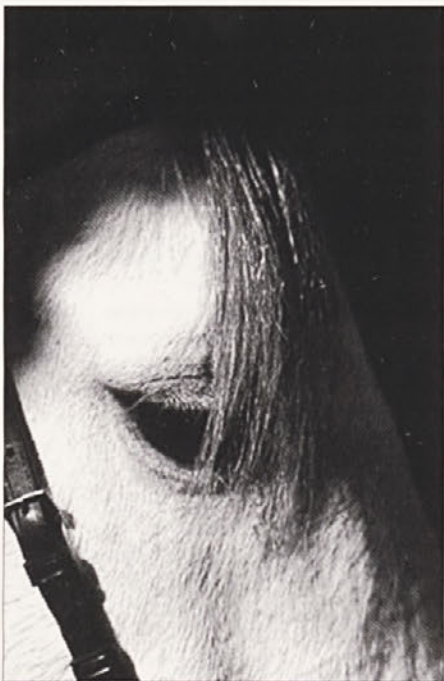
Barvo konja določa barva njegove dlake, v nekaterih primerih pa tudi barva kože. Konj je lahko bele, sive, rjave in črne barve. V Severni Ameriki pa imajo tudi večbarvne konje, pri katerih se barve dlake prelivajo v različnih vzorcih. Kobile in žrebci se razlikujejo že po obliki telesa. Žrebci imajo močnejšo postavo in izrazit vrat z bogato grivo.

Starost konja lahko določimo po zobeh tako, da pogledamo obrabljenost sekalcev v spodnji čeljusti.

Natančen opis konja je potreben za vpis v rejsko knjigo, ali če žival zamenja lastnika.

Učenje jahanja: Od začetka poteka učenje po lekcijah programa za pridobitev naziva JAHAC 1, in sicer v maneži (ograjenem prostoru). Kvalitetnejše je individualno učenje, saj učenec pridobi več znanja. Ko jahač osvoji osnove in s tem potrdi, da mu gre jahanje dobro od rok, se odpravi na terensko ježo, kjer se seznanjajo tudi s terenskim jahanjem.

Druga stopnja učenja poteka po lekcijah programa za pridobitev naziva JAHAC 2, kjer jahač pridobljeno znanje izpopolni in spozna še začetni program dresure in preskakovanja. Ta del programa je namenjen jahačem, ki so željni znanja na področju dresurnega jahanja in preskakovanja ovir, ob tem pa se od jahača zahteva maksimalno natančna izvedba določenih vaj. Jahači so v teh programih zavarovani tudi za primer nezgode.

Terensko jahanje: Pod nadzorom inštruktorja, ki ima vlogo vodiča, si jahači lahko ogledajo znamenitosti oz. teren, po katerem bodo jahali. Najpogosteje se prvič odločijo za jahanje po nezahtevnih poteh in šele kasneje za jahanje po malo zahtevnejših terenih, saj se le tako konj in jahač navadita na okolico.

Seveda pa naj za konec dodava, da je jahanje predvsem užitek in da je ta predstavitev najinega hobija namenjena vsem, ki imate radi živali, šport, rekreacijo in sprostitvev. Če ste se ob tem še kaj naučili, pa še toliko bolje.

MY FAVOURITE ANIMAL

"My house is full of animals
I don't know what to do
I think I'm going crazy -
I'm living in a zoo!"

(David Holmes, Animal House)

My favourite animal is a cat. It is black and white. It has got a long tail and a hairy body. It hasn't got wings. It can run fast and it can swim. Its favourite food is milk.

Tamara Cotelj, 4.b

My favourite animal is a snake. It likes eating mice. It hasn't got legs. It lives in a special aquarium. It is long and scary.

Kristjan Godnov, 4.b

My rabbit has got black eyes. It is black and white, big and smart. It hasn't got wings. It can jump. It can't fly or sing. Its favourite food is grass. It lives in a cage.

Maša Pogorelec, 4.b

My favourite animal is a dog. It is beige. It has got four legs, two ears and a tail. It can bark, jump and run. It can't fly and climb. It eats meat and it lives in the wild.

Sašo Kostič, 4.b

My favourite animal is a hamster. It is grey and black but its belly is white. It has got small ears and black eyes. It has also got whiskers, teeth and claws. It hasn't got a beak or wings. It can run and climb. It eats the food for hamsters. It lives in a cage.

Jan Kozinc, 4.b

My favourite animal is a dog. It is black. It has got a body, teeth, whiskers, eyes, ears and a tail. It can swim, jump and run. It can't fly, sing or climb. It likes bones. It lives in a doghouse.

Nebojša Majstorovič, 4.b

IVAN SIVEC VEDNO ZNOVA PRESENEČA

Martina Lah, 8.b

Ste že slišali za Ivana Sivca? Brali kakšno njegovo knjigo ali pa si celo ogledali film Pozabljeni zaklad, ki so ga posneli po zasnovi Sivčeve knjige? Vsak izmed vas je nedvomno že kdaj slišal kaj o njem, njegovi najzvestejši bralci pa vemo malce več in to z veseljem delimo z vami!

Pisatelj, novinar, urednik ... Vse to se je razvilo iz malega Ivana Sivca, ki je bil rojen 23. maja 1949 v Mostah pri Komendi.

Do sedaj je napisal že 60 knjig za mlade in odrasle, poleg tega pa še več kot 2000 besedil za glasbo in več sto pravljic in humoresk. Po njegovih delih so uprizorili tudi več radijskih in televizijskih iger ter dram.

Na dan mladinske književnosti pa so v Mengšu predstavili Sivčevo najnovejšo knjigo Faktor x. To je avtorjeva šestdeseta knjiga, kar je nekaj posebnega, še posebej za slovenskega književnika.

Sicer je doslej izšlo že 244.500 izvodov njegovih knjig, kar je nadvse pohvalno.

Ivan Sivec je bil vedno priden in odličen učenec. Udejstvoval se je kot recitator na raznih prireditvah in tudi kot igralec. K literarnemu delu ga je spodbujala profesorica slovenščine. Pod njenim vodstvom je pel, igral na citre in recitiral. Po končani osemletni osnovni šoli se je šolal na Srednji tehniški šoli. Postal je elektrotehnik in se zaposlil na RTV Slovenija kot tehnik na radijskem programu. Kmalu je ob delu začel študirati slavistiko na Filozofski fakulteti. Leta 1978 se je zaposlil na RTV kot novinar. Najprej je delal v Jutranjem uredništvu, kasneje pa v dokumentarno – feljtonskem uredništvu.

Svoje prve prispevke je objavljajl v takratnem Pionirskem listu in Cicibanu, in sicer že od 2. razreda naprej.

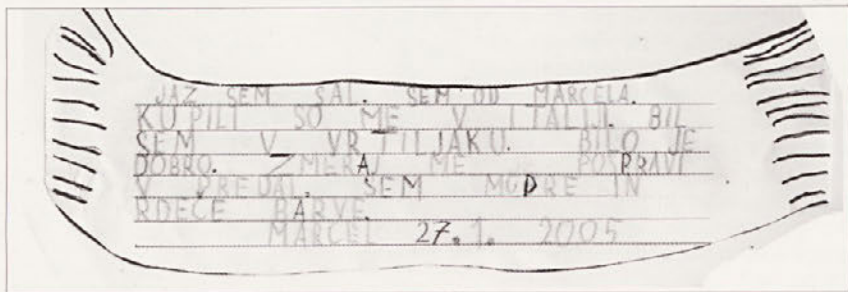
Prvi roman za mladino je napisal leta 1978, leta 2001 pa so po njem celo posneli mladinski pustolovski film Pozabljeni zaklad.

Njegova dela so zelo raznolika, od kmečkih povesti in romanov do spominskih črtic ter pustolovskih, športnih in problemskih mladinskih tem. Sivčeva dela so ena najbolj branih del pri nas. V zadnjih letih so za mlade aktualne predvsem Zadnji mega žur ter njegovo nadaljevanje Noč po zadnjem mega žuru ter ostale, kot so Finta v levo, Formula smrti, Kriva prisega in še mnoge druge. Ivan Sivec je za svoje literarno delo dobil že več priznanj – med drugim zlato Kersnikovo plaketo za književnost, Terseglavovo priznanje za novinarsko delo, za besedila za glasbo pa Souvanovo nagrado za življenjsko delo.

Pisatelj sodeluje tudi na šolskih bralnih značkah in literarnih večerih, ki jih je do zdaj obiskal že okoli 420.

Svoj prosti čas zapolni s sprehodi v hribe ter s tenisom. Pravi, da obožuje svojo domovino ter da je rad tako v hribih, gozdovih, na podeželju kot tudi na morju.

Ivanu Sivcu idej ne manjka, kar pomeni, da lahko pričakujemo še marsikatero njegovo poslastico za dolgočasne urice. Do takrat pa lahko prebirate naslednje njegove novosti na knjižnih policah: tri nove knjige iz zbirke Srečna družina ter pustolovsko knjigo o velikanski ladji Rex – Kapitanov ključ, zelo primerna tudi za počitniško branje, in najnovejšo, še čisto svežo – Faktor X, ki bo nedvomno kmalu postala velika uspešnica

LJUBEZENSKE

Martin Bernard, 2.a

Vame jih je bilo kar 10: ena Katja, ena Ida, ena Eva, ena Martina, ena Vanja, ena Anita, ena Leja, ena Tina, ena Mojca in ena Darja. Jaz pa sem bil ves čas le v eno Sanjo! Ah, kaj hočem, takšno je življenje!

Valentina Petoš, 2.a

Vame jih je bilo kar pet: Jan, Andrej, Marko, Matej in Peter. Jaz nisem bila v nobenega zaljubljena.

Nuša Alič, 2.a

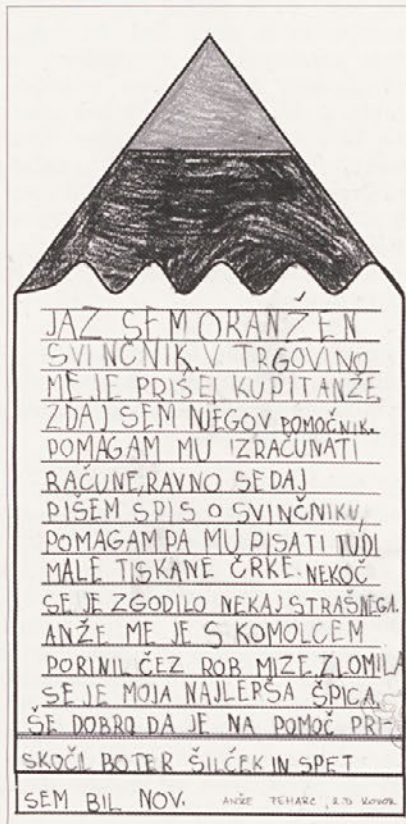
Bila sem deklica mlada, imela sem fante rada. Eden je bil Dane, drugi je bil Brane, tretji je bil fant mojega srca.

Klemen Aljančič, 2.a

Punca, hej! Proti meni poglej in se mi nasmej!

Jaka Zupan, 2.a

V vrtcu sem bil v Laro, Katjo, Amando, Jerco in potem je bil en prazen nič, sedaj pa sem v Riko, Riko z veliko!

POGOVOR OB LETU FIZIKE

Martina Lah, OŠ Bistrica-Tržič

Albert Einstein: "Neverjetno, kako ljudje veliko vedo in malo razumejo."

Fizika je del našega življenja. Tega so se ljudje zavedali že več stoletij nazaj. Albert Einstein, rojen leta 1879 v Nemčiji, je še vedno najbolj znan fizik vseh časov. Leta 1905 je izumil relativnostno teorijo, od takrat pa je vzor vsem fizikom po svetu.

Marsikdo si ne zna predstavljati, da je tako priznan znanstvenik preživel tako zelo čudno življenje. Po rodu je bil Žid. Njegova družina je pred vojno zbežala v Švico, kjer je oče prosjačil, naj njegovega sina vzamejo na fakulteto, saj v Nemčiji ni maturiral, ker se mu je zdel šolski režim prestroj. Kasneje so le našli fakulteto, kjer ni bil pogoj matura, ampak sprejemni izpiti. Te je naredil. Ni hodil na predavanja in je imel zelo slabe ocene. Njegova prva žena Mileva Mariæ je bila iz Vojvodine in je bila njegova sošolka na fakulteti. V službo so ga vzeli na patentni urad potem, ko je oče napisal priporočilno pismo, ne da bi Albert za to vedel. Tam je bil nepomemben uradnik, ki je imel dovolj časa za razmišljanje o svojem svetu - fiziki.

Po tem, ko je objavil relativnostno teorijo, so se drugi fiziki še dolgo časa spraševali, kaj to pomeni, in razglabljali o njegovem odkritju. Nihče si ni upal trditi, da ima prav, saj bi si lahko pokvaril ugled. Šele nekaj let pozneje so začeli razumevati njegovo slavno formulo $E = mc^2$. Einstein torej leta 1922 ni dobil Nobelove nagrade za relativnostno teorijo, ampak za nekaj čisto drugega.

Letos mineva sto let od njegovega odkritja, zato je Organizacija združenih narodov letošnje leto razglasila za leto fizike.

O fiziki sem se pogovarjala z učiteljico matematike in fizike, ki poučuje na Osnovni šoli Bistrica.

Kakšni so bili vaši začetki na področju fizike?

"V osnovni šoli nisem imela težav s fiziko, kasneje v srednji šoli pa mi učitelj ni bil prav všeč in sem fiziko zanemarila. Ko mi je šlo že pošteno za nohte, pa sem se seveda učila. Tudi sicer sem bolj naravosloven tip,

čeprav sem od 4. razreda osnovne šole pa tja do 2.letnika gimnazije želela študirati psihologijo. Ne maram pa jezikov, angleščino še malo bolj kot nemščino. Ko sem se nato odločila za študij, me je najprej zanimala samo matematika in bi šla študirat samo to, če bi se dalo. Fizika je torej prišla zraven kot nujno zlo, pa mi je na fakulteti postala še bolj všeč kot matematika in sem potem diplomirala iz fizike."

Kakšna izobrazba pa je potrebna za učitelja fizike in matematike?

"Zaključen študij na Pedagoški fakulteti. Izobrazba je univerzitetna, naziv pa profesor fizike in matematike."

Ste si kdaj želeli poučevati na srednji šoli ali fakulteti? Je to z vašo izobrazbo sploh mogoče?

"Za srednjo šolo imam zadosti izobrazbe, le če bi želela učiti fiziko na gimnaziji, bi morala narediti še izpite. Učila bi pa seveda samo fiziko, ker sem iz tega diplomirala. V srednjo šolo nisem želela iti v službo, zakaj ne, ne vem. V osnovni šoli pride vseeno bolj do izraza pedagogika, načini poučevanja, psihologija. Za poučevanje na fakulteti moraš biti pa za začetek doktor znanosti. Znanja za poučevanje na faksu imam pa občutno premalo. Na faksu poučujejo znanstveniki, ki sicer raziskujejo na različnih področjih fizike."

Katero fizikalno področje je vam najbolj všeč?

"Kaj pa vem, mogoče astronomija, ker sem iz tega tudi diplomirala. Zdaj sem ravno dobila teleskop, da bom zvečer malo opazovala, le sestaviti ga je še potrebno. Zanima me tudi fizika 20.stoletja, kot je Stephen Hawking in njegovi sodobniki. To, kar mi jemljemo v osnovni šoli, je bilo odkrito pred stoletji. Newtonov zakon v 17.stoletju, elektrodinamika pa v 19.stoletju. O tem, kaj je zdaj "na fronti fizike", in za kaj, na primer, zdaj dobivajo Nobelove nagrade, vem zelo malo."

Fizikalne enačbe so lahko dokaj zakomplicirana zadeva. Kako vi gledate na to?

"Einsteinova enačba je najbolj znana enačba na svetu, na vseh grafitih je, ne razume je pa nobeden. Šam je enkrat rekel: 'Neverjetno, kako ljudje veliko vedo in malo razumejo.' Če enačb torej ne razumeš, ti nimajo kaj povedati."

Fizika je navadno zelo nepriljubljen predmet, še posebno na srednjih šolah. Kako bi vi naredili fiziko zanimivejšo?

"Fizika je lahko zelo zanimiva, če jo razumeš. Vem, da vsak učitelj za svoj predmet reče, da je zanimiv, a to se da dokazati. Če bi vsako snov pri pouku lahko pokazali na primeru vsakdanjega življenja, bi marsikdo drugače gledal na fiziko kot celoto. Če ne bi bilo učnih načrtov, ki se jih moramo držati, bi vsako uro naredili več poskusov in tako bi učenci hitreje in lažje razumeli enačbe oziroma snov, ki jo jemljemo. Ker pa smo omejeni s časom, je to zelo težko uresničiti in snov tudi težje razložiti, ker si učenci ne morejo predstavljati, kako to izgleda v resničnem življenju. Na srednjih šolah pa je sploh tako, da profesorji ne nadaljujejo s fiziko, ki jo spoznaš v osnovni šoli, ampak začnejo s čisto drugimi stvarmi, tako da je zelo težko, če se ne učiš od prvega dne in seveda sproti."

Leto 2005 je bilo razglašeno za leto fizike. Vam to dosti pomeni?

"To nima nobenega pomembnejšega vpliva na nas, učitelje. Na splošno se več govori o fiziki, predvsem o Einsteinu, ki je pred stotimi leti odkril relativnostno teorijo. Tudi sama kar dosti prebiram knjige in članke o Einsteinu, ker me to pač zanima. Da pa bi bilo zato, ker je leto fizike, več seminarjev in podobnih zadev, to pa ne."

APRIL IN KNJIGE

Mesec april je mesec knjig in branja. 2. aprila praznujemo svetovni dan otroških knjig in 200-letnico rojstva pravljíčarja Hansa Christiana Andersena, 23. aprila pa svetovni dan knjige. Na OŠ Bistrica smo člani novinarskega krožka sestavili kratko anketo in nekaj učiteljev povprašali o njihovih bralnih navadah, najljubših knjigah ter o njihovem odnosu do knjig. Na naša vprašanja so prijazno odgovorili učiteljica slovenščine Tanja Ahačič, učitelj likovne vzgoje ter etike in družbe Aleš Nose, učiteljica razrednega pouka Janja Šmejic, učiteljica zgodovine Marta Frantar in učiteljica geografije ter državljanstva in etike Irma Gabrovšek.

Katera je vaša najljubša knjiga?

Tanja Ahačič: Pablo Coehlo, Alkimist.

Janja Šmejic: Jane Eyre.

Aleš Nose: Štoparski vodnik po galaksiji.

Marta Frantar: Lipa zelenela je.
Irma Gabrovšek: Imenovali so jih Dvoje src.

Kdo je vaš najljubši avtor?

Tanja Ahačič: Ciril Kosmač.

Janja Šmejic: Sestre Broente.

Aleš Nose: Adams Douglas.

Marta Frantar: Ivan Sivec.

Irma Gabrovšek: Drago Jančar.

Kateri je vaš najljubši žanr (zvrst)?

Tanja Ahačič: Kronike in življenjepisi.

Janja Šmejic: Krajši romani, zgodovinska dela.

Aleš Nose: Fantastika, zgodovina.

Marta Frantar: Komični, življenje preprostih ljudi.

Irma Gabrovšek: Roman z zgodovinskim ozadjem.

Jan Benedik, D2.b

Ali ste se iz katere knjige kaj pomembnega naučili? Kaj?

Tanja Ahačič: Sreče ni treba iskati drugje, sreča je v tebi.

Janja Šmejic: Iz vsake knjige se naučiš bogatega besedišča in vsaka knjiga vzbudi domišljijo.

Aleš Nose: Vse sorte.

Marta Frantar: Naučila sem se zelo veliko. Predvsem to, da je v življenju treba veliko potrpeti, se prilagajati ...

Irma Gabrovšek: Če misliš pozitivno, delaš dobro in si pripravljen pomagati, boš na cilju kot zmagovalec.

Katera knjiga vam je bila v otroštvu najljubša?

Tanja Ahačič: Pika nogavička.

Janja Šmejic: Solzice.

Aleš Nose: Ukrajinske pravljice.

Marta Frantar: Čuri Muri

Irma Gabrovšek: Pestrna Franceta Bevka.

Ali knjige kupujete ali si jih sposojate v knjižnici?

Tanja Ahačič: Kupujem in sposojam.

Janja Šmejic: Oboje.

Aleš Nose: Večinoma kupujem.

Marta Frantar: Oboje. Zadnje čase si jih večkrat sposojam, ker so predrage.

Irma Gabrovšek: Oboje.

Ali med branjem počnete še kaj drugega?

Tanja Ahačič: Ne.

Janja Šmejic: Ne.

Aleš Nose: Ne.

Marta Frantar: Ne.

Irma Gabrovšek: Včasih si izpisujem misli, citate ali poslušam glasbo.

Ali berete pravljice? Katera je vaša najljubša?

Tanja Ahačič: Da. Rdeča kapica.

Janja Šmejic: Pravljice iz vsega sveta.

Aleš Nose: Ne berem jih več.

Marta Frantar: Včasih jih berem. Najljubša mi je Rdeča kapica.

Irma Gabrovšek: Berem. Pepelka.

Katera je prva knjiga Hansa Christiana Andersena, na katero pomislite?

Tanja Ahačič: Grdi raček.

Janja Šmejic: Grdi raček.

Aleš Nose: Princeska na zrnu graha.

Marta Frantar: Deklica z vžigalicami.

Irma Gabrovšek: Mala morska deklica, Kraljična na zrnu graha.

Napišite kakšno lepo misel o knjigah oz. iz knjige.

Janja Šmejic: Povej mi, kaj bereš, in povem ti, kdo in kakšen si.

Aleš Nose: Knjiga me razmiga.

Marta Frantar: Knjiga je naša zvesta spremljevalka. Pogosto nam pomaga v težkih trenutkih, vedno je naša prijateljica. Naših skritih misli nikoli ne pove naprej, zato se k njej lahko vedno zatečemo.

Irma Gabrovšek: Knjiga je, kakorkoli obrnemo, najboljša učiteljica, ki vedno čaka in nas pričakuje, da jo odpremo – brez prisile.

Vsem učiteljem se še enkrat zahvaljujemo za sodelovanje.

Rok Podakar, Peter Dolenc, Nastja Šrimpf, Saša Kos

Katja Šober, D2.b

PORTRET USPEŠNEGA UČENCA – JURE ZDOVC

Nastja Šrmpf, D 8.b

Jure Zdovc je v letošnjem šolskem letu osvojil naslov državnega prvaka iz fizike in s tem zlato Stefanovo priznanje, ob tem pa še zlato Vegovo priznanje iz znanja matematike. V tem intervjuju pa ga lahko spoznate še z druge strani. Jure je namreč odličen plazalec, zato verjamem, da boste z veseljem prebrali vse, kar mi je povedal.

KAJ TRENIRAŠ?

Treniram plezanje.

KDAJ SI ZAČEL TRENIRATI?

Trenirati sem začel v prvem razredu in takrat sem treniral eno leto, potem pa končal, ker so me nekateri začeli zafrkavati, da to ni noben šport. Ponovno pa sem začel trenirati v petem razredu.

KDO/KAJ TE JE NAVDUŠIL/O ZA PLEZANJE?

Pravzaprav me nihče ni navdušil, navdušilo me je že samo drevo. (smeh) Ko sem bil majhen, sem zelo rad plezal po drevesih, oziroma po vsem, kar je bilo nad tlemi... Nor sem bil na višino.

KDAJ IMAŠ TRENINGE?

Treninge imam štirikrat na teden: v ponedeljek v Sokolnici, v torek v tržiški dvorani, v četrtek v OŠ Bistrica, v petek pa spet v tržiški dvorani.

OPIŠI NAM OBIČAJNI TRENING!

Ko pridem na trening, se naprej preoblečem ter nato dobro ogrejem, posebej noge in roke. Delamo različne vaje, da se dodobra razgibamo, saj potem lahko lažje plezamo. Po vseh vajah lahko končno začnemo plezati. Ko odplezamo eno smer, imamo malo počitka, nato pa se pripravimo za naslednjo smer, ki nam jo da trener/ka.

KAKŠNA PA JE OPREMA ZA PLEZANJE?

Opremo sestavljajo plezalke, magnezij, pas in športna oprema.

IMAŠ KAKŠNEGA VZORNIKA IN KDO JE TO?

Zaenkrat ga še nimam. Imam pa več drugih vzornikov z drugih področij.

ALI IMAŠ ŽE KAKŠEN DOBER DOSEŽEK NA TEM PODROČJU?

Moj najboljši dosežek je trenutno drugo mesto v gorenjski ligi.

Vendar upam, da bom nekoč boljši.

KAJ HOČEŠ NA TEM PODROČJU DOSEČI?

Dobre rezultate na tekmah in da bi bil nekoč zelo dober.

KDO TE TRENIRA?

Imamo trenerko in trenerja.

Trenerka je Diana, za trenerja pa imamo Klemena Bečana, ki je bil 8. na svetovnem prvenstvu, na državnem pa je velikokrat zmagal.

KAKO BI OPISAL TRENERJA IN TRENERKO?

Trener je strog, včasih zelo popustljiv in zelo rad se zafrkava.

Trenerka pa je prijazna (ni stroga), zelo popustljiva in tudi ona se zelo rada zafrkava.

KAJ NA TRENINGIH SOVRAŽIŠ IN KAJ TI JE NAJBOLJ VČEŠ?

Ničesar ne sovražim. Najbolj pa mi je všeč to, da plezam. Se razume. (smeh)

KAKO SE POČUTIŠ NA TRENINGIH?

Na treningih se počutim zelo dobro in upam, da bom še dolgo plezal, ker me to zelo veseli.

Juretu želim še veliko dobrih rezultatov, tako pri plezanju kot tudi v šoli.

5 Masta skillz sporočajo:

"VSE, KAR SMO NAREDILI, JE HOME MADE!"

Saša Kos in Maja Bajd, D 8.b

V Bistrici pri Trziču se je na sceni pojavila nova skupina, 5 masta skillz. Ko sva slišali nekaj njihovih komadov, sva se odločili, da se s z njimi pogovoriva.

Skupino sestavljajo štiri fantje, ki so mojstri v ramanju oz. rapanju. Fantje se že od malih nog skupaj zabavajo in pomagajo drug drugemu. V osnovni šoli jim je rap neverjetno prirasel k srcu. Najprej so rapali ob rap pesmih Eminema, kasneje pa so hoteli ustvariti tudi lastne pesmi. Tako so se tudi odločili, da se sami preizkusijo v tem poslu.

Kdo sestavlja vašo skupino?

JTM: Našo skupino sestavljamo Jojo the man (JTM), naš leader Lucky, ki je največ naredil glede podlag, Cobster MC in pa Woffer MC. To so naša umetniška imena.

Kako je nastala vaša skupina? Kje in kdaj je padla odločitev o rap skupini?

JTM: Naša skupina je nastala nepričakovano, sam sem se že nekaj časa ukvarjal s tem, vendar mi samemu ni uspelo ustvariti kaj konkretnega. Lucky mi je pomagal in tako sva ustvarila naš (najin) prvi komad Strah. Ko sta ta komad slišala še druga dva člana, smo se skupaj odločili, da ustanovimo zasedbo 5 MASTA SKILLZ. Kje pa kdaj, točno, se je to zgodilo, pa se ne spomnim.

Zakaj ste se odločili ravno za to zvrst, za rap namreč?

LUCKY: Saj ni važno, glavno, da se dela. (haha)

JTM: Sam osebno poslušam rap, čeprav so mi tudi druge zvrsti všeč. Skozi poslušanje dobivaš vrsto inspiracij, zato sem se tudi odločil za to zvrst. Za Copsterja in Wofferja pa ne vem, ker ju trenutno ni tu! Lucky, kaj pa ti praviš?

LUCKY: J... ga, ni druge!

Kako ste se odločili za ime vaše skupine? Kaj pomeni to ime?

JTM: Zelo težko!

LUCKY: Ime smo izbirali zelo dolgo, zmeraj je bilo tako, da nekomu od nas ni bilo všeč. Zdaj smo se odločili za 5 masta skillz. Verjetno vas zanima zakaj 5 masta skillz, če smo samo štiri.

JTM: Drugače ima ime smiseln pomen. Štiri smo, lahko bi bili 4 masta skillz, vendar smo v ime vpletli še številko 5, ki pomeni vse tiste, ki so nam stali ob strani, (prijatelji, vsi, ki so nas podpirali) tako to ime po-nazarja celotno ekipo brez katere sploh ne bi nastali. Mogoče bi celo obupali. Respekt vsem, ki nas podpirate!

Od kje vam toliko smisla za ramanje? Kdo vam sestavlja besedila in glasbo?

LUCKY: Dogajanje, zgodbo na listu, spremeniš v rime, to je to. Na začetku je malo težje, saj še ne upaš delati drznih potez, kasneje je boljše, lažje. Postajaš boljši ...

JTM: Res je! Zrimaš tisto, kar misliš, saj v tem je tudi point rapanja. Besedilo piše vsak sam.

Kje snemate?

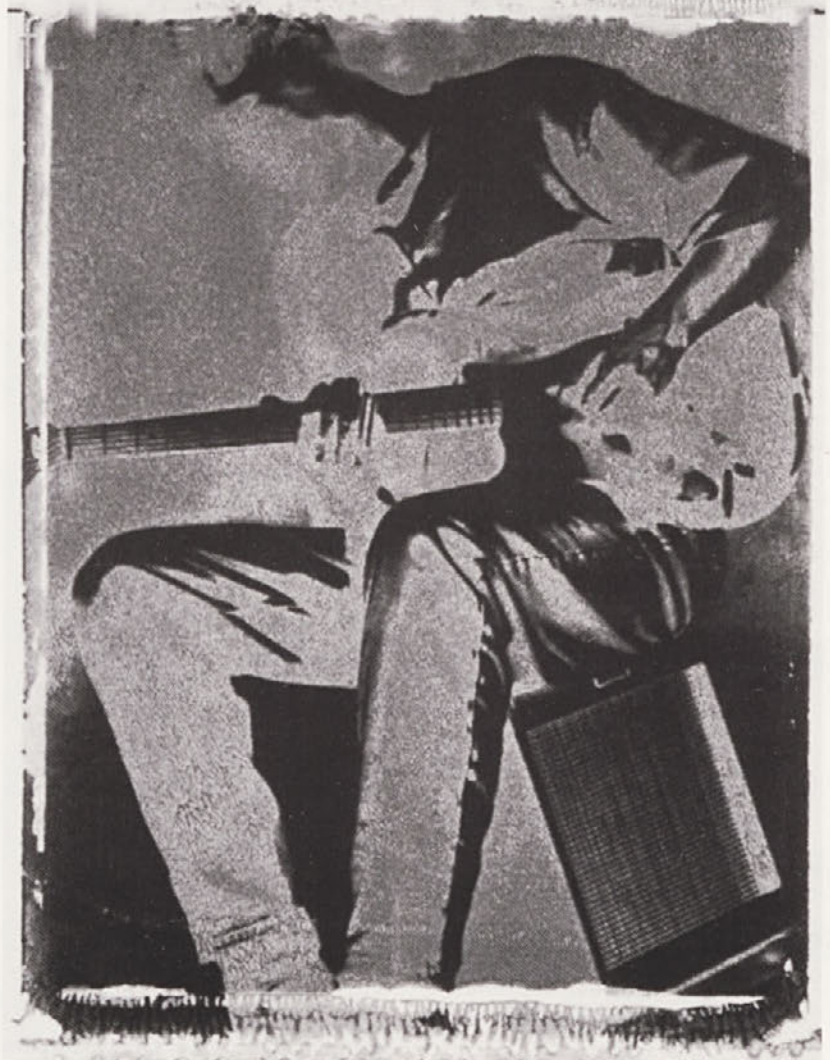
JTM: Pri Luckyju. Vse, kar smo naredili, je home made! Perfect house records! (haha) Uporabljamo računalnik in mikrofona.

Ali ste že kje nastopili? Kakšen je bil odziv publike?

JTM: Do sedaj smo imeli dva nastopa v Trziču. Odziv publike se mi je zdel v redu, sploh zaradi prijateljev, ki so prišli. 'Svaka' jim čast!

LUCKY: Nimam kaj pripomniti.

Hvala, ker sta si vzela čas, in še veliko uspehov in dobrih rap komadov!

KNJIGOBUBE

Mentorica Irena Japelj

Knjigobube so interesna dejavnost, kjer prebiramo pravljice in ob njih ustvarjamo. Letos smo prebrali Modro pobarvano pravljico in ob njej ustvarjali. Ob koncu pošljemo spričevala na založbo Epta, ki je organizator, in dobimo potrdila. Enega izmed članov krožka izžrebajo in se udeleži srečanja Knjigobub v Ljubljani, kjer dobi knjižno nagrado.

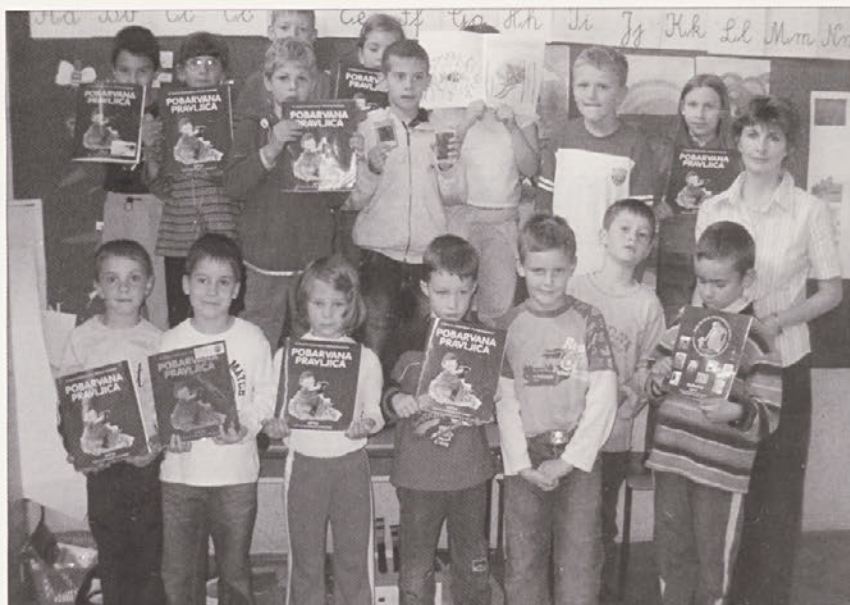
Emma Valjavec, 2.a

LIKOVNI KROŽEK

Letos nas je bilo nekoliko manj, vendar zato nismo bili nič manj pridni. Ustvarjali smo z različnimi materiali in v različnih tehnikah. Srečevali smo se enkrat tedensko za eno šolsko uro. Večino izdelkov smo odnesli domov, nekaj pa smo jih poslali na več natečajev: Naravne nesreče, kjer je nagrado prejel Sašo Stare, 2.a, in na natečaj ŠKL za najboljši plakat, kjer pa žal nismo prišli med najboljše. Svoje kipce smo poslali na natečaj Pomladni dan, kjer je bil razpis za kipce, ki predstavljajo športnika.

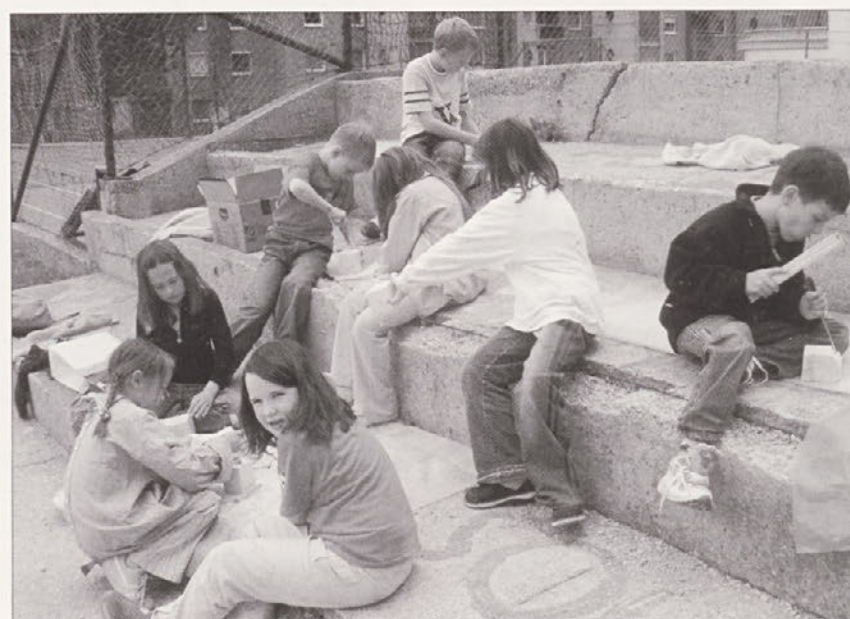
Ožbej Kuhar, D 2.a

Knjigobube

Likovni krožek

MOJ PRIJATELJ

Matija Ribič, 3. Kovor

Moj prijatelj je zelo prijazen. Vedno mi posveti svoj čas in se igra z mano. Pogosto pride do moje hiše in skupaj se voziva s kolesom in se loviva. Včasih odideva v najino skrivališče. Od tam ponavadi opazujeva Zvirče. Pogovarjava se o računalniku in računalniških igrinah. Kadar sem pri njem doma, igrava računalnik. Moj prijatelj se ukvarja s skoki in pri tem je zelo uspešen. Doma pa ima mačko, ki veliko nagaja. Je zelo srčen, zato sva dobra prijatelja.

MOJ PRIJATELJ

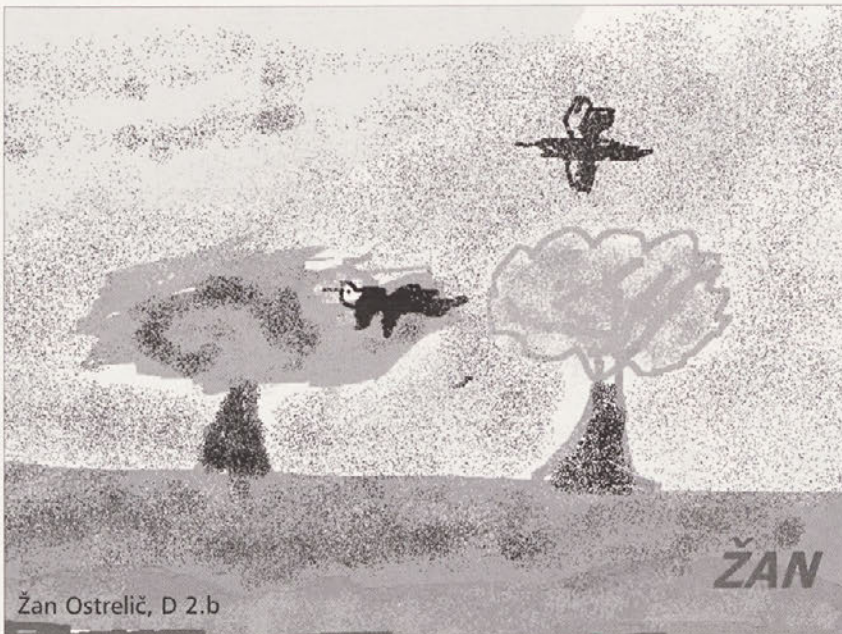
Žan Zupan, 3. Kovor

Moj prijatelj ima veliko lastnosti, sploh ne vem, kje bi začel. Moj prijatelj je prijazen, saj mi velikokrat kaj posodi. Včasih se malo pošali in pove kaj smešno trapastega, včasih pa je zelo resen. V šoli mu gre zelo dobro. Zame si vedno vzame čas in takrat se pogovarjava. Ker nihče ni popoln, se tudi midva kdaj spreva, vendar se ponovno spoprijateljiva. Ima še eno lastnost, vedno vztraja pri svojem prav. Vendar, ko mu dokažeš, da ni prav, kar misli on, se strinja. Zna sklepati kompromise, zato se le redko spreva. Je pravi prijatelj!

MOJ PRIJATELJ

Jan Škaper, 3. Kovor

Moj prijatelj je vedno prijazen do mene, včasih pa mi tudi katero stvar posodi. Med odmori se skupaj pogovarjava, včasih pa se igrava karte, menjava nalepke. Veliko pomaga tudi sošolcem, rad pa tudi poje. Moj prijatelj ima svetlo rjave lase, rjave oči in je malo manjši od mene. Ima starejšega brata, ki že obiskuje srednjo šolo. Prijatelj ima razen šole še veliko drugih krožkov. Uči se tudi tuje jezike, zato mi včasih katero besedo, ki je ne razumem, pove.

Žan Ostrelčič, D 2.b

PRIJATELJICA

Katja Valjavec, 3. Kovor

Imam prijateljico, ki je zelo prijazna. Z menoj se nikoli ne skrega. Če moram v razredu še kaj narediti ali pospraviti, me počaka in mi tudi pomaga. Nikoli mi ne reče žal besede. Tudi do drugih sošolk in sošolcev je prijazna. Vesela sem, da imam takšno prijateljico, da se lahko zanesem nanjo.

KUŽA PIKI

Janez Bekš, 2. Kovor

Jaz sem kuža Piki. K Janezu sem prišel, ko je bil ta star dve leti. Takoj sva postala prijatelja. Kar nekaj časa sem se vozil z Janezom v avtu. Nekaj časa me je bilo strah, kadar je zaviral, potem pa se navadil in v avtu mi je postalo všeč. Videl sem veliko novih stvari. Zaradi močnega sonca mi je obledel kožušček. Janez je sklenil, da me bo vzel iz avta in s sabo v sobo. V sobi mi je bilo na začetku dolgčas, potem pa sem spoznal nove prijatelje. Včasih priredim zabavo, kadar ni nikogar doma. Prižgem veliko luči, ki spreminjajo barve, vozimo se z avtomobili, poslušamo glasbo in razgrajamo.

Na koncu smo vsi utrujeni. Ko se družina vrne domov, sem najbolj vesel, ko me Janez vzame s seboj v posteljo. Kmalu oba zaspiva.

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA

Anže Peharc

Nekega dne nam je učiteljica Simona povedala, da bomo vsak četrtek imeli govorne vaje. Naslov govorne vaje bo MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA. Doma sem dolgo razmišljal, katera je moja najljubša igrača in ugotovil, da moja najljubša igrača ni samo ena, ampak jih je več.

Z avtomobilčki se igram, ko zunaj dežuje. Iz malih lego kock sestavljam robote. Z mamo Gitko igram karte. Ko zunaj sije sonce, pa so moje najljubše igrače žoga, kolo in rolerji.

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA

Klemen Tadel, 2. Kovor

Moja najljubša igrača je Čenča. To je plišasta igrača. Je sivobelega barve, rep, nos in ušesa so črna. Oči ima rjave. Čenčo sem dobil, ko sem bil dojenček. Od takrat spiva skupaj. Čenča se je vozila z mano v vozičku. Z mano je bila tudi v vrtcu. Nosil sem jo v nahrbtniku. Skupaj sva spala na blazini. Ko sem šel v šolo, me je čakala doma. Tako je tudi sedaj. Čaka me v sobi na postelji. Ko pridem domov, se pozdraviva. Zvečer jo stisnem k sebi in skupaj zaspiva. Čenča me spremlja na mojih počitnicah. Potuje z mano. Sedaj je že utrujena. Zame je Čenča najlepša. Imam jo zelo rad.

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA

Aleš Ručigaj, 2. Kovor

Moja najljubša igrača so JUGIOH karte. To so karte, na katerih so narisani izmišljeni zmaji, čarovniki, pošasti, pajaci in včasih tudi vitezi. Kupiš jih lahko v trgovini ali pa zamenjaš s prijatelji. V majhnem zavitku jih je devet, v velikem pa petdeset.

Igraš se tako, da karte postavljaš na pet rjavih in pet modrih polj in skušaš premagati nasprotnika. Zmagaš takrat, ko nasprotniku zmanjka življenjskih točk, s katerimi so označene karte. Igra je zelo zanimiva in lahko traja tudi dolgo časa. Na televiziji lahko gledamo tudi risanko o tej igri.

Najraje jo igram s svojim bratrancom Domnom, ki me je tudi naučil pravil. Igramo pa to igro včasih tudi s sošolci med odmori v šoli. Ko je igra končana, si lahko soigralca podasta roko in si čestitata. Rad imam to igro, ker je tako zanimiva in je sploh moja najljubša igra.

Maruša Žlindra

MEDVEDEK POPI

Jan Kavčič

Moj medvedek Popi je bele barve. Z njim se igram in spim. Preden zaspim, mi zapoje pesmico. Zjutraj me zbudi tako, da me požgečka po trebuhu. V tem času, ko sem jaz v šoli, gre na polico k drugim igračam in se z njimi igra. Ko se nehajo igrati, me medvedek čaka pri vhodnih vratih, da pridem iz šole. Skupaj odhitiva v sobo. Najprej mu povem vse, kar se je zgodilo v šoli. Pomaga mi narediti domačo nalogo. Potem pa se skupaj igra na računalniku, igrava nogomet in košarko. Zvečer se skupaj umijeva in greva spat.

NAJLJUBŠA IGRAČA

Jaka Gašperin, 2. Kovor

Ime mi je Bombi. Star sem sedem let. Doma sem v Zvirčah, pri Jaku. Naredila me je sosedja, ko se je Jaka rodil. Jaka je moj najboljši prijatelj. Letos poleti sem dobil novo obleko, da me pozimi ne zebe. Najraje pa imam, ko je ura devet in se Jaka stisne k meni in skupaj spiva celo noč.

Vrabček poleti na streho. Vrabček je prvič videl človeka. Človek je bil zelo smešen, ker je namesto kril uporabljal roke.
OŽBEJ KUHAR, D 2.b

ŠVIGA ZAJČEK

Blaž Osredkar, 2. Kovor

Ta zajček je prišel k meni lansko leto v Bistrici, ko sem bil sprejet v 1. razred devetletke. Čakal me je na mizi, poleg njega pa je bil še čokoladni jajček. Šviga zajček me vsak dan počaka doma na nočni polici, ko sem jaz v šoli. Zvečer, ko se odpravljam spat, vzamem Šviga zajčka, z Andražem si ga podajava, nato pa vsi trije trdno zaspimo.

Vrabček poleti na goro. Srečal je planince. Dobil je hrano. Srečal je mamico.

TINA ŠKRJANEC, D 2.b

RUBARB

Klara Jukič Wilfan, 2. Kovor

Pozdravljeni, Klarini sošolci!

Sem Rubarb. Sem škotska krava. Prihajam s Škotske. Škotska je zelo lepa dežela. Moj najljubši šport je dirkanje po ovinkih. Rada se valjam po blatu. Tako kot vse škotske krave imam tudi jaz rada dež in sneg. Pozimi me ne zebe, saj imam zelo gosto dlako. Pasem se na travnikih, kjer raste najbolj sočna trava. Imam rožnato spalno srajco, na kateri je metulj. Imam prijatelja jodlarja, ki zelo rad jodla. Klara naju zvečer, ko gre spat, zmeraj vzame s seboj v posteljo. Klaro imam zelo rad, saj me vzame s seboj tudi na potovanja in počitnice.

Vrabček poleti v šolo. Vrabček se je v šoli naučil računati. Spoznal je črke A, I, C in Č.

TARA KENDA, D 2.b

NAJLJUBŠA IGRAČA

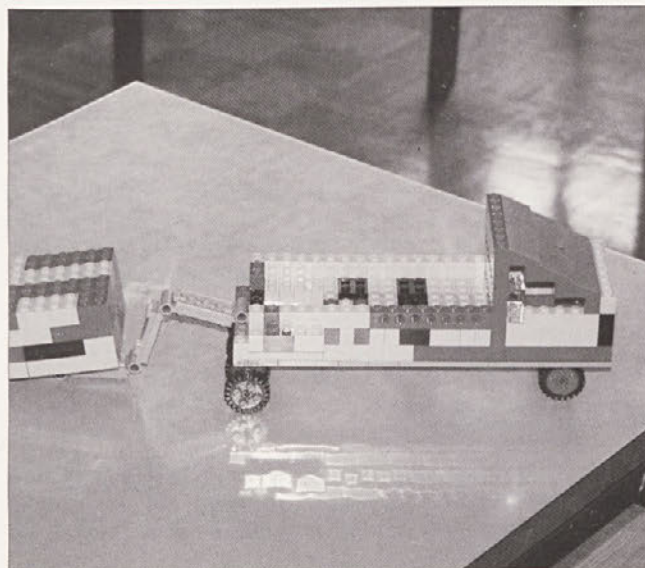
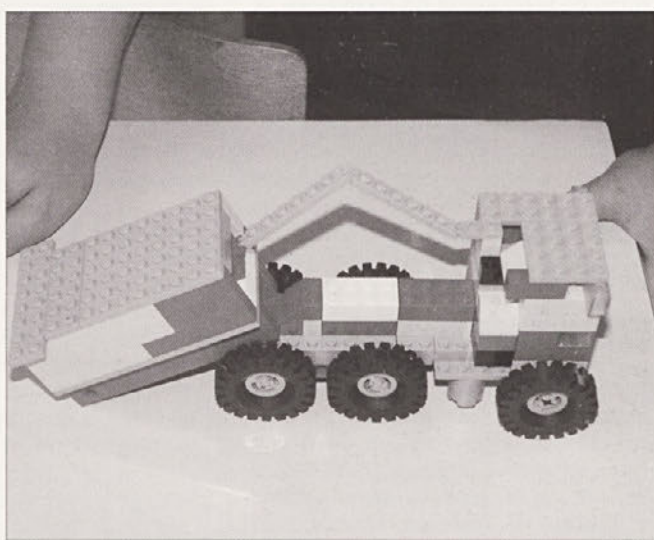
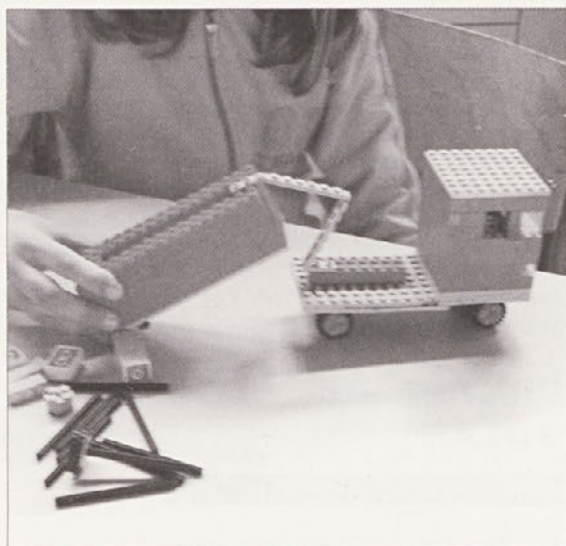
Andraž Osredkar, 2. Kovor

To je grad. Z njim se igram vsak dan. Na njem živita dva zmaja, modri in rdeči. V gradu je veliko sob. V teh sobah živijo vitezi. Eni od njih so prijazni, drugi pa so hudobni. Ti vitezi imajo svoje konje, katapulte in lokostrele. Vse to uporabijo, če se jim približajo sovražniki. Zmaja živita na strehi gradu in vidita daleč naokoli, če nas kdo napade. Vedno uporabita svoj ogenj. Zmaja imata dve svetlobni krogli. Če to kroglo pritisneš, zmaju zasvetijo oči in zmaga je vedno naša.

Steziče

LEGO

BOLNA

Manca Perko, 2.b

Imam sestrico Nežo. Odkar hodi v vrtec, je kar velikokrat bolna. V vrtcu je kakšen teden, nato pa spet zboli. Ko je bila bolna, se mi je kar smilila. Zelo ji je bilo dolgčas, ker je morala ležati. Meni pa je bilo dolgčas, ker sem se morala igrati sama. Šli smo k zdravniku. Zdravnik ji je napisal zelo zanič sirup, ampak je kar pomagal. Ko je sirupa zmanjkalo, je Neža ozdravela.

BRAT JE BIL BOLAN

Katja Mekuč, 2.b

Moj brat Dejan je pred nekaj dnevi resno zbolel. Bil je zelo tečen. Bolelo ga je grlo, imel je povišano temperaturo, po vrhu vsega pa ga je bolel še zob. Po ves dan je ležal na kavču in se smilil sam sebi. K zdravniku pa ni hotel iti. Ker ga je bolelo grlo, je bil skoraj ves dan tiho. Bilo je zelo mirno.

KO SEM BILA BOLNA

Ida Blažič, 2.b

Kot vsi otroci sem tudi jaz že bila bolna. Ko sem bila zadnjikrat bolna, sta me bolela glava in vrat. Šli smo k moji zdravnici. Zdravnica ni dobro vedela, kaj mi je, zato me je poslala v bolnico na Jesenice. Morala sem ostati tam. V roko so mi zabodli iglo, da so mi v kri tekla zdravila. Naslednji dan so me prišli obiskat oči, mami in sestrica. Sreča, da so imeli s seboj moja oblačila. Ker sem se že bolje počutila, je zdravnik rekel, da grem lahko domov. Vesela sem bila, ko smo se vsi skupaj odpeljali domov.

KO JE MOJ OČI BOLAN

Gašper Zagmajster Anko, 2.b

Ko je moj oči bolan, leži. Skuhamo mu čaj. Ko je bolan, ne gre v službo. V postelji najraje igra šah. Zelo rad spi in smrči. Skupaj sestavlja sestavljanke ali rešujeva križanke. Rada gledava albume in slike. Najraje ima mir.

BOLEZEN

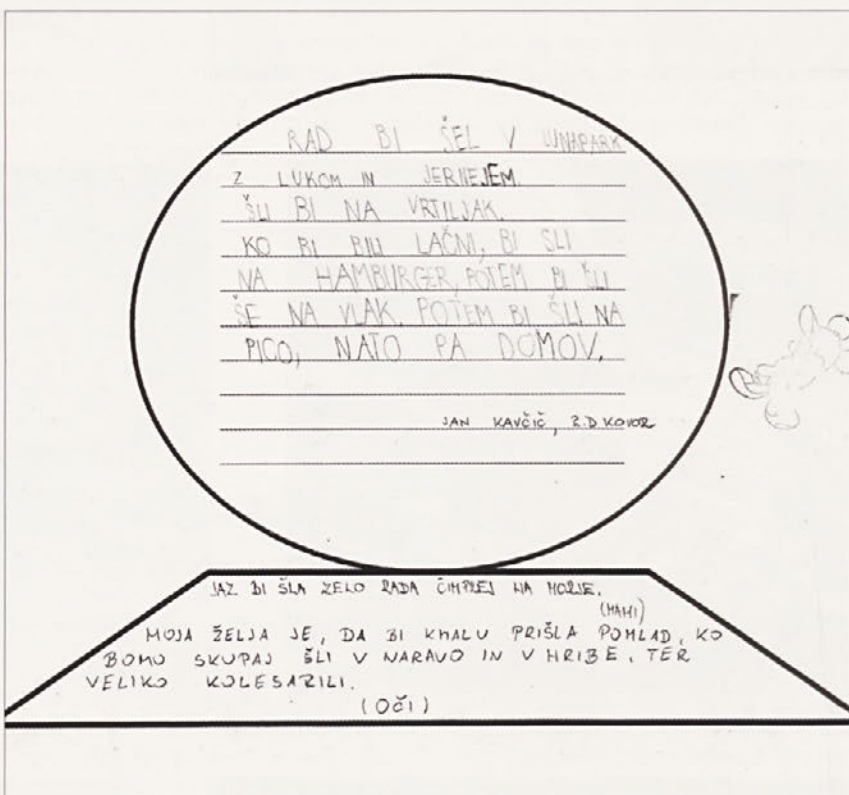
Saša Šumič, 2.b

Nekega jutra sem se prebudila s hudim glavobolom in visoko vročino. Ves dan sem ležala v postelji. Mami mi je skuhala čaj in dala zdravilo proti vročini. Zvečer sem se počutila že veliko bolje, zato sem lahko sladko zaspala. Zjutraj pa veselo odšla v šolo.

VNETJE UŠES

Matej Langus, 2.b

Ko sem prišel iz šole, me je bolelo desno uho. Doma sem izmeril vročino. Ker sem imel vročino, sem ugotovil, da sem bolan. Popoldne me je mami odpeljala k zdravniku. Zdravnik je ugotovil, da imam vnetje ušes. Dal mi je recept za zdravila. Ker sem bil bolan, sem moral jemati zdravila in ležati. Čez nekaj dni sem že lahko bral knjige in reševal križanke. Potem sem že komaj čakal, da grem v šolo.

POMAGAM

Ambrož Zupan, 2. Kovor

Z Antonom sva skakala po stopnicah. Antonu je spodrsnilo. Skotalil se je in tekla mu je kri. Zelo sem se ustrašil, ker sva bila sama doma. Pomagal sem mu vstati. Zmočil sem brisačo in mu brisal kri. Na srečo se ni preveč poškodoval. Peljal sem ga na kavč, da je počival. Na buško pa sem mu dal moker obkladek.

POMAGAM DEDIJU

Niko Pogačnik, 2. Kovor

Nekega dne sem šel z dedijem v trgovino. Parkirati sva hotela v garaži. Dedi v ogledalu ni mogel videti, koliko prostora ima še za avtom. Šel sem iz avtomobila in mu z rokami pokazal, koliko ima še prostora. Bil je zelo vesel, ker sem mu pomagal.

PRVOMAJSKE POČITNICE

Luka Stroj, 3. Kovor

V sredo, 27.4., sem se namenil peljati s kolesom do Podbrezj. Ob 15. uri sem se odpravil skupaj z očetom.

Peljal sem se skozi Kovor, Zvirče in nato v Podbrezje. Peljal sem se kakih 30 minut. Ko sva z očetom prišla do Podbrezj, je bilo lepo toplo. Najprej sem se odpočil, nato pa sem šel igrat namizni tenis. Zelo sem se zabaval, ko sem plezal na pet metrov visoko češnjo. Le enkrat sem padel na tla, a sem kljub temu plezal.

Potem sem se malo odpočil, nato pa sem se še malo vozil s kolesom. Naredil sem kakih pet krogov, nato pa sem se dolgočasil. Ko sem sedel na klopci, bi skoraj zaspal. V Podbrezjah sem bil kakšno uro in pol, nato sem se odpravil domov. Nazaj domov sem se vozil točno 25 minut. Doma sem malo popil, nato sem se šel igrat s sosedom. To je bil moj dan prvomajskih počitnic.

POČITNICE

Katja Valjavec, 3. Kovor

V nedeljo popoldan sta Jure in ati na streho avta pripela kolesa. Vsi smo se preoblekli v kolesarske drese. Nato smo se z avtom odpeljali proti Šenčurju. Tam smo parkirali in s strehe vzeli kolesa. S kolesi smo se peljali po makadamski cesti proti Komendi. Na poti smo videli potok in v njem dva majhna mlinčka. Ko smo se pripeljali v Komendo, smo srečali konja s kočijo.

Bila sem že malce utrujena in pomislila sem, kako bi bila srečna, če bi se v kočiji peljala jaz. Iz Komende smo krenili proti Tunjicam. Nekaj časa je bila cesta ravna, nato pa sem pred seboj zagledala strm klanec. Ko smo se peljali po klancu, smo videli konja in zelo majhnega žrebička. Na vrhu hriba pa je bila cerkev sv. Ane. Od tam je bil lep razgled po vsej Gorenjski. Ko smo se odpočili, smo se odpeljali nazaj v dolino.

Nadaljevali smo pot proti Kamniku. V Kamniku je bil najlepši del potovanja, ker smo si tam privoščili sladoleđ. Oglledali smo si tudi stari del mesta. Nato smo kolesarili nazaj proti Šenčurju, kjer nas je čakal avto. Ta dan je bil zame eden najlepših, ker smo ga preživeli skupaj cela družina.

DAN MED PRVOMAJSKIMI POČITNICAMI

Kaja Osredkar

Ko sem zjutraj vstala, je bila že sobota. Zunaj je sijalo močno sonce. Seveda, saj sem bila na morju. V Šilu.

Najprej sem pojedla in si umila zobe. Potem sem pozdravila svoje prijatelje in prijateljice in najbolj zanimivi dan se je pričel. Dopoldne smo kartali osla, se igrali z našo psičko Ulo in počeli še veliko zabavnih reči. Ko je prišel čas, smo začeli praznovati Ulin rojstni dan. Potem smo šli loviti martinčke. Tiste, ki smo jih videli na začetku, nismo mogli ujeti. Ko smo enega končno ujeli, smo ga najprej dali v majhno škatlico, a je bila premajhna in nam je ušel. Nato smo šli ponovno loviti martinčke blizu recepcije kampa. Tam nam je receptor rekel, naj gremo stran, a smo jih še naprej lovili in smo enega spet ujeli. Dali smo ga v večjo škatlo. Čez nekaj časa smo ga izpustili in potem smo ponovno igrali osla.

Po kosilu mi je mami dala denar za biljard. Šli smo skupaj s Saro, Nino in Lejo. Tam je bilo zelo zabavno, ker še ne znamo dobro igrati. Ko smo se vrnili, smo večerjali. Potem smo spet malo igrali osla, zvečer pa smo šle prijateljice v mesto na sladoleđ. Po vrnitvi smo še malo kartali z ostalimi prijatelji, nato pa smo šli spat.

POČITNICE

Barbara Ravbar, 3. Kovor

Zjutraj, ko sem se zbudila, sem se takoj oblekla. Bili smo namreč v Prekmurju. Pozajtrkovala sem in odšla ven. Ko sem prišla ven, sem videla očka, da kuha golaž. Čez čas je prišla moja prijateljica. Bila je še v pižami. Ime ji je bilo Deja. Povedala mi je, da njena sestra Daša še spi. Šli sva k njej domov, da bi gledali risanko Trnuljčica.

Takrat pa se je zbudila tudi Daša. Skupaj smo pogledale risanko. Potem smo šle v hlev. Tja smo šle gledat konja Pika. Moja sestra Nina je še spala. Ko se je zbudila, je pojedla zajtrk, me pa smo pomagale klati kokoši. Med kokošmi pa je bil tudi puran. Naju z Dejo je napadel. Bežali sva in mu ušli. Kmalu je bil golaž kuhan in šle smo jest. Naredile smo deset metrov dolg venec marjetic. Obesile smo ga in se igrale naprej. Deja je vzela koprivo, jajce in salamo. Šla je domov in to spekla. Poslovlili smo se in se odpravili domov. Šli smo še v Maribor. Domov smo prišli zelo pozno. Dober dan je bil.

PRVOMAJSKE POČITNICE

Žan Zupan, 3.r.

Med prvomajskimi počitnicami sem bil na Hrvaškem v Poreču. Bil sem v hotelu Materada.

Opisal bom soboto.

Zjutraj smo se zbudili in gledali televizijo, nato smo se oblekli in odšli na zajtrk. Jaz sem jedel sendvič. Odšli smo nazaj v sobo, vzeli smo rolerje in odšli rolat. Rolali smo ob obali, tako da smo vseskozi vonjali morje, ki ni dišalo ravno prijetno, vendar smo vseeno rolali v lepi naravi. Tako smo prevozili kar 10 kilometrov. Prišli smo do obale in gledali, kako smučajo na vodi. Pojavila se mi je želja po kopanju. Ko smo prišli v marino, sem pojedel kos pice. Okrepljen sem rolal naprej. Še vedno pa sem imel željo po kopanju. Prispeli smo nazaj v naš hotel. Vzeli smo brisače in se odšli kopat!!! Voda je bila zelo mrzzla. Nato pa je brat rekel: "Če se ne boš kopal, je neumno, da smo sploh prišli na bazen!" in me vrgel v vodo. Sprva je bila voda zelo mrzla, kasneje sem se z njo sprijaznil. Šel sem ven iz vode in videl, da potekajo igre. Seveda smo se tudi mi prijavili. Preizkušnje so bile zelo različne. Na koncu pa so razglasili zmagovalca. Vendar to nismo bili mi. Važno je sodelovati in ne zmagati. Že je bil čas za večerjo. Po večerji smo odšli v mesto, kjer so mi kupili uro, ter poslušali džez. Odšli smo nazaj v hotel ter šli spat.

POČITNICE

Rika Kerin, 3. razred

V petek, 29. aprila, smo se odpravili na morje. Končno je prišel težko pričakovani dan, ko se bomo po osmih mesecih spet srečali z morskimi prijatelji.

Odhod smo načrtovali šele v popoldanskem času in zelo težko sem dočakala atija, da je prišel iz službe in smo šli na pot. Med vožnjo sem opazovala naravo, malo sem se tudi učila. Vesela sem bila, ko sem prvič zagledala morje in na njem polno jadrnic. In končno cilj in prijatelji. Za igro še ni bilo časa, ker sem morala pomagati pri postavljanju prikolice in urejanju okolice. Po končanem delu pa še skok do plaže, kjer je ravno zahajalo sonce. Voda je bila hladna, sončni zahod pa zelo lep. To je bil moj najlepši počitniški dan tudi zato, ker se je z njim začelo poletno obdobje morskih radosti.

DAN MED POČITNICAMI

Katja Kavčič, 3. Kovor

Moj najlepši dan med počitnicami je bil petek, saj sem takrat praznovala god. Zjutraj smo vstali, se umili, oblekli in šli na zajtrk. Po zajtrku so mi čestitali za moj praznik, dobila pa sem tudi nekaj daril: žogo in različne tortice.

Nato smo malo igrali košarko in "amerikanca", to je igra z žogo, ko z določenega mesta mečemo na koš. Ob dveh popoldne smo šli v mesto Poreč. Tam smo poiskali dobro pice-rijo "Saloon", kjer imajo zelo dobre in velike pice. Našli smo prosto mizo, naročili pijačo in pico. Ko smo dobili naročeno, smo bili zelo presenečeni, saj nismo vedeli, da imajo tu tako ogromne pice.

Dolgo časa smo jedli in ko smo končno vse pojedli, smo se siti počasi odpeljali s kolesi nazaj do apartmajev. Popoldne sta prišla sestrična in bratranec in skupaj smo odšli na minigolf. Ni bilo ravno lahko, vendar sem na koncu le premagala Jana, svojega brata. Potem smo šli še na sladoled, ki pa ni bil tako slasten. Zvečer sva z Janom odšla k prijateljem, kjer smo se zelo zabavali. Malo smo se igrali zunaj, malo pa v apartmaju. Ko je bila ura že precej pozna, sva odšla utrujena in vesela noter in v hipu zaspala.

MOJ NAJLJUBŠI DAN

Jure Svetič, 3. Kovor

Moj najljubši dan je bil 1. maj, nedelja. Zjutraj sem zgodaj vstal in šel ven. Na glavo sem si dal čelado in očala. Pripravljen sem bil za parado oldtimerjev. Oldtimerji so vozila, starejša od 25 let. Z atom sva se peljala v Naklo. Tam sva se prijavila. Moj ata je bil redar, jaz pa sem bil sovedar. Komaj sem čakal, da je bila ura deset, takrat je bil start. Prvi postanek je bil v Dupljah. Tam sem si ogledal veliko starih avtomobilov. Peljali smo se naprej v Tržič. Tam je bil glavni postanek. Ogledal sem si še motorje. Veliko jih je bilo znamke kolibri. Vseh skupaj pa je bilo 150. Po postanku smo se peljali skozi Kovor nazaj v Naklo. Tam je bil cilj in dobil sem pokal za sodelovanje.

POČITNICE

Rok Bečan, 3. r

Med prvomajskimi počitnicami sem bil na Loki v varstvu, ker sta bila mami in ati v Ameriki.

V nedeljo je bilo zelo lepo vreme. Z mamo Ivanka sva šla na izlet v Volčji potok. Odpravila sva se opoldne. Tam je bilo veliko različnih rož. Bile so različnih barv in zelo lepe. Veliko sva prehodila, zato nama je bilo zelo vroče. Ohladila sva se s sladoledom. Peljala sva se tudi z vlakcem. Bil je zelo majhen in peljal je počasi. Videl sem velik stol. Hotel sem splezati nanj, vendar nisem mogel, ker je bil previsok. Videl sem tudi posajene rože, ki so imele obliko pava. Rože so tudi prodajali. Mama je kupila veliko rož. Najbolj so mi bili všeč tulipani. Bili so belo vijolične barve. Pred tulipani sva se zato tudi slikala. Potem sva pojedla še eno kepico sladoleda. Ko sva si vse ogledala, sva šla z avtom domov. Bil sem zelo utrujen, zato sem v avtu zaspal.

OPIS PRVOMAJSKIH POČITNIC

Urh Albreht, 3. Kovor

Moje počitnice so bile zelo zabavne, opisal vam jih bom. V torek sem odšel k babici Emi, kjer sem se zelo zabaval. Spekla sva torto in pri delu sem ji zelo pomagal. Prinesel sem ji predpasnik in ji ga zavezal, nato mleko, jajca itd... Šlo nama je dobro od rok.

V sredo je bil prost dan tudi za starše. S sestrico sva spala kar do enajstih, nato pa smo odšli v Kranj na turnir taroka in šaha. Bilo je kar zabavno, ker sem bil tam skupaj s svojimi prijatelji skakalci. Igrali smo hokej na rolerjih, košarko, nogomet in se pogovarjali o svojih uspehih in neuspehih ter se pritoževali nad sodniki, ki so nam sodili napačno pri naših čudovitih poletih.

V četrtek sem se igral s svojimi prijatelji iz Zvirč. Skrivali smo se po gozdu in takrat sem prvič videl mladega gada. Bil je velik 20 cm, sive barve, zelo hitro se je odplazil in priznam, da me je bilo strah in sem pobegnil iz tistega skrivališča.

V petek pa je bil moj prosti dan. Nisem se lovil ne skrival, ampak sem vneto igral računalnik, niti na kosilo nisem imel časa iti, kaj šele na sprehod, k prijateljem, nič, prav nič časa nisem imel, saj sem igral računalnik. Joj, v soboto pa smo takoj po kosilu odšli s prijatelji Vodani in Pičmeni na Kriško goro. Oh, koliko je bilo treba hoditi, vendar je čas tako hitro minil in ura je bila sedem, ko smo prišli na Polano, kjer je bil kres. Meni se je zdelo, da je visok sto metrov, vendar je bil kakih pet metrov. Ob kresu smo se lovili in lovili kresnice, vendar sem se naveličal in smo z družino odšli domov.

V nedeljo enaka pesem, le drugačen ritem. Že zjutraj ob desetih sem moral iti na Dobroč, ki pa je za palec večja od Kriške gore, no, saj meni se je tako zdelo. No, vendar moram priznati, da ni bilo tako hudo, saj sem imel ob sebi prijatelja Aljaža in Luka. Prišli smo do vrha, kjer sem jedel golaž, mmm, kako je bil dober.

Ponedeljek pa je bil zadnji dan svobode pred šolo. Izkoristil sem ga, pa ne tako, da bi šel v hribe, ravno nasprotno, odšel sem na Bled, kjer sem se kopal do onemoglosti. To so bila moja doživetja med počitnicami.

URA SE PREDSTAVI**Neža Mandelc, 2.a**

Moje ime je stenska ura. Visim gori na steni v razredu. Moje ohišje je črne barve, tudi številčnica je črne barve, številke pa so sive. Imam tudi kazalce, ki so različnih velikosti. Eden je veliki kazalec, ki kaže minute, drugi pa je manjši, ki pokaže ure. Seveda, pozabila se na sekundni kazalec, ki je dolg in ozek. Imam tudi urni mehanizem. Ni me treba navijati, ker se manjši kazalci vrtijo okoli kar sami od sebe. Enkrat sem pogledala po razredu in videla, kako pridno so učenci pisali, ko jim je učiteljica narekovala. Kar naprej sem gledala, kako pridni so bili učenci. Vesela sem bila!

Leja Čeh 2.a

Sem ura štoparica. Rada štopam. Neža me ima zelo rada. Kadarkoli grem na igrišče tekmoval, me rada odnese s seboj. Na igrišču vidim: igrala, travo, progo za tekmovalje. IN VELIKO DRUGIH STVARI. Zdaj pa se bom še sama opisala. Na glavi imam dva gumba: eden je za začetek, drugi pa za konec. Imam majhno ohišje. Številčnico imam, ampak drugačno. Tudi steklo je majhno. Morda bi mu lahko rekli kar "šipica".

Nuša Alič, 2.a

Sem cerkvena ura. Povedala vam bom svojo zgodbo. Jaz ob sobotah in nedeljah zbujam otroke, starše, stare mame in dedke. Stojim zunaj in gledam, kako ljudje hodijo k maši. Imam kazalce in zvonim. Ko so notri, pridejo še nekateri med mašo. Podnevi tudi zvonim. Stare mame hodijo vsak dan k maši. Otroci hodijo ob sobotah in nedeljah. Zmeraj jih vidim na igrišču, ko se igrajo. Brcajo žogo, se lovijo in se gredo gnilo jajce.

ROČNA URA**Martin Bernard, 2.a**

Sem ročna ura. Za Martinov rojstni dan sem prišla k Martinu. Martin se me je zelo razveselil. Večkrat me nese v šolo. Tam vidim, kako se uči. Ko je konec pouka, greva z Martinom v varstvo. Ko prideva tja, me Martin da v torbo. Ko Martin poje kosilo, me vzame iz torbe. Potem greva napisat domačo nalogo. Ko je ura tri, greva z Martinom domov.

URA**Anita Klemenčič, 2.b**

Sem budilka, tičim zavita v škatli na polici. Anita, Nina, Mateja in Dejan so se pripeljali v Kranj. Zavili so v trgovino z urami in radiji. Takoj so šli k budilkam. Molila sem, da bi vzeli mene. Vse moje sestrice so že pokupili. Anita je izbirala in izbrala mene. Prodajalec jim je pokazal, kako delujem. Videli so, da sem pravokotne oblike, srebrno sive barve, da sem na elektriko in da nimam kazalcev, temveč imam digitalne številke. Vzeli so me domov in me zvečer pripravili za zvonjenje. Zjutraj sem Anito zbudila za v šolo. Lepo me je ugasnila. Vsak dan je bilo tako. Pri njej se imam zelo lepo.

Lina Vertelj, 2.b

Jaz sem budilka. Kupila me je Anita mami. Sem okrogle oblike in pisane barve. Vsako jutro zbudim Anito, vendar me ta vedno udari po glavi in to me zelo zaboli. Enkrat pa me je preveč udarila in jaz sem se pokvarila. Odnegli so me k urarju. Tam me je vse tako bolelo, ker me je navijal in navijal. Mislila sem, da bom pristala na smetišču pa, hvala bogu, me je k sreči popravil in sem bila spet doma.

Anže Marin, 2.b

Jaz sem budilka. Kupil me je Anže. Vsako jutro ga zbudim. Anže me vsako jutro udari po glavi, uh, kako boli. In potem gre Anže v šolo. vsak večer me navije, da ga zjutraj pravočasno zbudim. Sem modre barve, imam zeleno številčnico. Ko me nesejo k urarju, me odpre in me malo požgečka. Ampak me še bolj boli. Anžeta imam pa še vedno rada, tudi če ni prav nežen.

Harnes Grošič 2.b

Jaz sem budilka. Kupil me je Anže. Zjutraj ga zbudim. Ko zaropotam in me udari, sem kar žalostna. Potem sem se pokvarila. Nato so me dali popraviti. Urar je rekel, da moram ostati pri njem. V petek sem prišla domov. Anže je imel že novo budilko.

Manca Perko, 2.b

Pozdravljeni! Sem stenska ura. Mateja in Nejc sta si me zelo dolgo ogledovala, nato pa kupila. Bila sem zelo vesela. Kupila sta me v BTC CITYju. Dala sta me Neži. Sem zlata ura in imam srebrne kazalce. Stanujem v Nežini sobi. V sebi imam zelo majhno baterijo. Sem trikotne oblike. Številčnica je modro svetlika-joča, številke pa so z bleščicami. Neža me ima zelo rada. Meni pa je dolgčas. Danes sem Neži padla iz rok in se pokvarila. Vse se je razletelo.

ČUDEŽNA URA**Leon Hladnik, 4.b**

Nekoč je na omari stala ura. Bila je čudežna, ker te je lahko ponesla nazaj v preteklost. Nekoč jo je neki fantek zavrtel nazaj. Ura je začela vse hitreje tiktakati in deček se je znašel v kameni dobi.

Ko je hotel domov, je uro zavrtel za štiri ure naprej. Ura je zopet začela vse hitreje tiktakati in ga ponesla v ledeno dobo. Tam je deček videl mamute in Eskime. Neki Eskim ga je povabil v iglu. Kasneje sta lovila ribe. Ko sta ujela veliko rib, sta jih spekla.

Deček je moral že domov. Uro je zavrtel za dve uri naprej in se spet znašel v svoji sobi. Prisegel je, da bo to uro še uporabil.

IGRE NAŠIH BABIC

Učenci D 2.a

Igrale so se že naše babice, dedki, mamice, očki, igramo se tudi mi:

- gnilo jajce,
- ristanc,
- barvice prodajat,
- šijo,
- fižolkarico,
- Ljubljano, Zagreb, Beograd,
- trden most,
- lov na bonbone.

Julija Patricija, D 2.a

Lov na bonbone

Na vrav, ki jo razpemo med dve drevesi (v stanovanju med dva stola na mizi), s tankimi vrvicami obesimo bonbone. Igralec jih mora z zavezanimi očmi odstriči. To lahko poskusi dvakrat, potem je na vrsti drugi igralec. Še bolj zabavno bo, če igralca pred poskusom nekajkrat zavrtimo. Tako ne bo tako hitro uganil prave smeri.

Za to igro potrebujemo: vrv, vrvico za privezovanje bonbonov, bonbone, rutico za zavezovanje oči in škarje.

Ula Pintarič, D 2.a

Za igro potrebuješ vrvico in prijatelja. Vrvico moraš pravilno naviti okrog rok. Prijatelj vrvico prevzame. Tako si vrvico prevzemata, dokler ne prideta do konca. To igro mi je predstavila mamica in mi je zelo všeč.

Upam, da bo tudi vam.

LJUBLJANA-ZAGREB-BEOGRAD

Marcel Zavrl, D 2.a

Otroci z izštevanjem določijo strojevodjo. Ta se obrne k steni in zamiži. Ostali otroci so potniki. Postavijo se za 5 metrov oddaljeno črto. Strojvodja pripoveduje postaje, na katerih se ustavi vlak: Ljubljana-Zagreb-Beograd. Potniki poskušajo medtem priti do njega in se ga dotakniti. Ko vlak pripelje v Beograd, se strojvodja obrne. Takrat morajo biti vsi potniki čisto pri miru. Če strojvodja vidi, da se kdo premika, ga pošlje nazaj za črto. Kdor se prvi dotakne strojvodje, zmaga in je v naslednji igri strojvodja.

KO BOM VELIKA

Tina Umek, 2.a

Ko bom velika, bom učiteljica. Učila bom učence. Imela bom dolge lase, bele zobe in zelene oči. Moje domače živali bodo papagaj, dva zajca, mačka in dve želvi v akvariju. Moji najljubši barvi bosta oranžna in modra. V hiši bom živela sama. Kavče bom imela modne, preproge pa moderne. Na sredini dnevne sobe bom imela televizijo. Na desni strani bo omara s knjigami, na levi strani pa velika palma na omari.

Leja Čeh, 2.a

Ko bom velika, bom imela rjave lase, avto, službo, psa in hišo. Imela bi tudi otroke. Živela bi v Šenčurju. Stanovanje bi imelo štiri sobe. Imeli bi računalnik. Psa bi peljala na sprehod in ga hranila. Živeli bi lahko lepo, mirno in veselo. Po poklicu bom slikarka. Vsak dan bom v službi. Narisala bom veliko risb. Nikoli ne bom zamudila službe. Imeli bi se lepo.

Neža M

KO BOM VELIKA

Katja Jančič, 2.a

Ko bom velika, bom učiteljica, ker imam rada otroke. Kupila si bom avto, hišo, ki bo velika, obleke in hrano. Mogoče se bom poročila. Imela bom dolge lase. Imela bom kuža in mogoče mucija.

Lara Bešič, 2.a

Ko bom velika, bom zobozdravnica. Imela bom avto in dva otroke. Pozimi se bomo šli sankat. Imeli bomo hišo. Otroka bosta imela vsak svojo sobo. Imela bom svetle lase. Stanovali bomo v Zvirčah. Imela bom dobrega moža.

ŠOLA IZ SLADOLEDA

Gašper Zagmajster Anko, 2.a

Nekoč je bila v Sloveniji šola iz sladoleda. Ko smo imeli pouk, smo otroci lizali svinčnike in klopi. Za malico so nam dežurni prinesli krožnike iz marcipanovega sladoleda.

Učiteljica je zmeraj spraševala, zakaj nam manjkajo šolske potrebščine. Zmeraj smo odgovorili, da smo jih polizali. Nekoč so šolo preveč ogrevali, pa se je stopila. Vsi smo to obžalovali. Ampak potrpeti je bilo treba.

Maja Umek, 2. a

Nekoč so v Dupljah zgradili šolo iz sladoleda. Vrata so bila iz čokoladnega sladoleda, tabla iz pistacijinega, stene iz vanilijevega....Nekega dne so se vrata začela topiti. Otroci so jih hitro začeli lizati. Vsi razredi so ostali brez vrat. Naslednjega dne je posijalo sonce. Okna so se začela topiti. Mimo šole so prišli ljudje. Začeli so lizati okna. Ostali so še brez oken. Potem so otroci začeli lizati še stole in mize. Ob koncu pouka je ostalo le še nekaj stvari. Kmalu so poklicali še druge ljudi in polizali so celo šolo.

Od šole ni ostalo nič. Otroke pa so boleli trebuščki.

Tina Umek, 2. a

Nekoč so v Bistrici zgradili veliko šolo. Ko sem sedela na stolu in gledala ven, sem začutila, da mi nekaj kaplja na glavo. Pogledala sem strop. Strop je bil iz najboljšega čokoladnega sladoleda, tabla je bila iz ananasovega, krede so postale sladkorne penice in okna so bila iz želeja. Vsi otroci so pritekli lizat mize iz čokolade, številski trak iz vanilije in še lepilo iz kandiranega sadja. Potem pa se je zgodil čudež. Stoli so spet postali leseni, vrata tudi...Ubogi razočarani otroci so bili žalostni. Še posebej pa zato, ker so policisti ukazali, da ne smejo zgraditi nobene take šole več, ker se jim še enkrat lahko zgodi taka nesreča.

Valentina Petoš, 2. a

Nekoč je v Bistrici padal sneg. Pogledala sem skozi okno. Vse je bilo belo. Ko sem šla v šolo, sem sneg poizkusila. Vse je bilo iz sladoleda. V šoli je bila tabla iz kivijevega sladoleda, stoli iz čokoladnega ... Ko je bila malica, so skodelice padle z mize na tla. Učitelj je opazil, da se sneg topi. Zakričal je, naj vsi v šoli pridejo lizat sladoled, da niti ena sama kaplja ne bo padla na tla. Zdravnik je ukazal, da nobenega ne sme boleti trebuh.

Če dandanes otroci prosijo starše za sladoled, starši pomislijo: "Tebe bi morali poslati v Bistrico."

Matej Langus, 2.b

Nekoč, ko so živele še naše prababice, so v Bistrici zgradili šolo iz sladoleda.

Stoli so bili iz sladoleda, po okusu vanilija. Zvezki so bili iz čokoladnega sladoleda in ker so učenci zvezke lizali, so starši morali kupovati vedno nove. Zidovi so bili iz najboljšega sladoleda, tabla, okna, stopnice, vse je bilo iz sladoleda. Še starši bi radi lizali sladoled. A ravnateljica je rekla: "Mi smo zgradili šolo iz sladoleda, vi pa lahko zgradite tovarno iz sladoleda. Nam ne boste lizali." Bratci in sestrice, ki še niso hodili v šolo, so starše kar naprej spraševali, kdaj bodo lahko šli v šolo.

Še danes otroci hočejo imeti šolo iz sladoleda.

Gašper Žlindra, 2.b

Nekoč, ko je bilo zunaj zelo mrzlo, so zgradili šolo iz sladoleda. Otroci so prihajali iz cele Slovenije. Od zunaj je bila šola iz smetane, posute z mrvicami.

Streha je bila iz jagodnega sladoleda. Na vsaki strani so bili najmanj štiri policaji, da ne bi šla v nič niti kapljica dragocenega sladoleda. Šola je bila iz veliko vrst sladoleda. Največ je bilo limoninega, vanilijevega in čokoladnega sladoleda. Bilo je zelo veliko sladoleda. Več kot eno tono, pa še zastoj je bil. Tam je bilo tudi veliko zdravnikov, če bi koga začel boleti trebuh. Takšna je bila šola iz sladoleda.

Saša Šumič, 2.b

Nekoč so v Bistrici zgradili šolo iz sladoleda. Šolski dimniki so bili iz čokoladnega sladoleda, vrata in stopnice so bile iz malinovega sladoleda, okna, stoli in mize pa so bile iz jagodnega sladoleda.

Stotični kvadrat je bil iz limoninega sladoleda, tabla je bila iz vanilijevega sladoleda, streha je bila iz stepene smetane in drugo pohištvo je bilo iz čokoladnega in arašidovega sladoleda. Smeti so bile iz raznih sladoledov. Čistilka je polizala svojo metlo, tako da je morala sama polizati tla. Ravnateljica, učiteljice, učitelji in celo starši so lizali šolo. Otroci so lizali krede in tablo, da ne bi bilo naloge. Celotna šolska luči, računalnike in šolsko televizijo. Ko so imeli likovno vzgojo, so polizali vse čopiče in risalne liste. A na koncu je vse bolet trebuh.

MIKA ME

Špela Lausegger, 4.b

Mika me, mika, mika me vse,
pot v veselje,
v London let,
cedrovega gozda ogled.

Mika me, mika Pariz
ter super izlet,
z balonom ogled.
Mika me, mika, Grčija vsa,
upala bi, da blodnjak
bi videla.

Tako se moja pesem konča,
ko mika me, mika - pa pa!

Nina Perne, 4.b

Mika me, da bi lahko letela, da bi
bila odlična, da bi lahko z letalom
letela v London, Avstralijo, Grčijo, na
Poljsko in v Švico, da bi živela na
Havajih, da bi imela veliko prijateljev,
da bi za hišo imela velik bazen, da bi
šla s svojo ladjo na otok Kreto in da
bi bila še dolgo vesela in zdrava. Vse
to me mika, pa pika!

Aleš Novak, 4.b.

Mika me pot v veselje, da bi ga
raziskoval. V veselje bi se peljal z
raketo, v kateri bi bil dobro opremljen
laboratorij.

Mika me, da bi pristajal na planetih
in ugotavljal, če so kje živa bitja.

Rad bi iznašel kaj novega in postal
slaven po celem svetu.

Mika me, pristati na Luni in gledati
naš planet Zemljo od daleč.

Mika me tudi, da bi potoval po
svetu. Rad bi šel v Egipt, Avstralijo,
Ameriko, Afriko.

Mika me odkriti veliko novih stvari.

Janez Albert Novak, 4.b

Mika me, da bi šel v Avstralijo. Tam
bi se sprehajal po mestu in si kupil
bumerang.

Šel bi na travnik in bumerang vrgel.
Ko bi bil utrujen, bi šel počivat.
Opazoval bi kenguruje.

Pil bi limonado in slikal pokrajino.
Proti večeru bi se odpravil domov in
vsem pokazal bumerang.

**AKCIJA ZBIRANJA
STAREGA PAPIRJA**

OBLAČILO SE PREDSTAVI

Jaz sem Marcelov šal. Kupili so me v Italiji. Bil sem že na vrtiljaku. Bilo je dobro. Zmeraj me pospravi v predal. Sem modre in rdeče barve.

Marcel Zavrl, D2.a

Jaz sem Julijin šal. Da me na mehko ležat. Včasih me da tudi na obešalnik. Sem modre in roza barve. Dobila me je od mamice.

Julija Patricija Novak, D2.a

Jaz sem Katjina jopica. Ime mi je Rozi. Zelo me ima rada. Sem Katjina najljubša jopica. Skupaj greva v šolo. Ko je konec pouka, greva skupaj domov. Doma me obesi na obešalnik.

Katja Košir, D2.a

Anja Meglič, D 8.c

Jaz sem Vanjina kapa. Vanja dobro skrbi zame. Vedno me pospravi v omaro. Pri njej se dobro počutim. Ko gre v šolo, me da na glavo. Sem oranžna. Dobila me je v Avstriji.

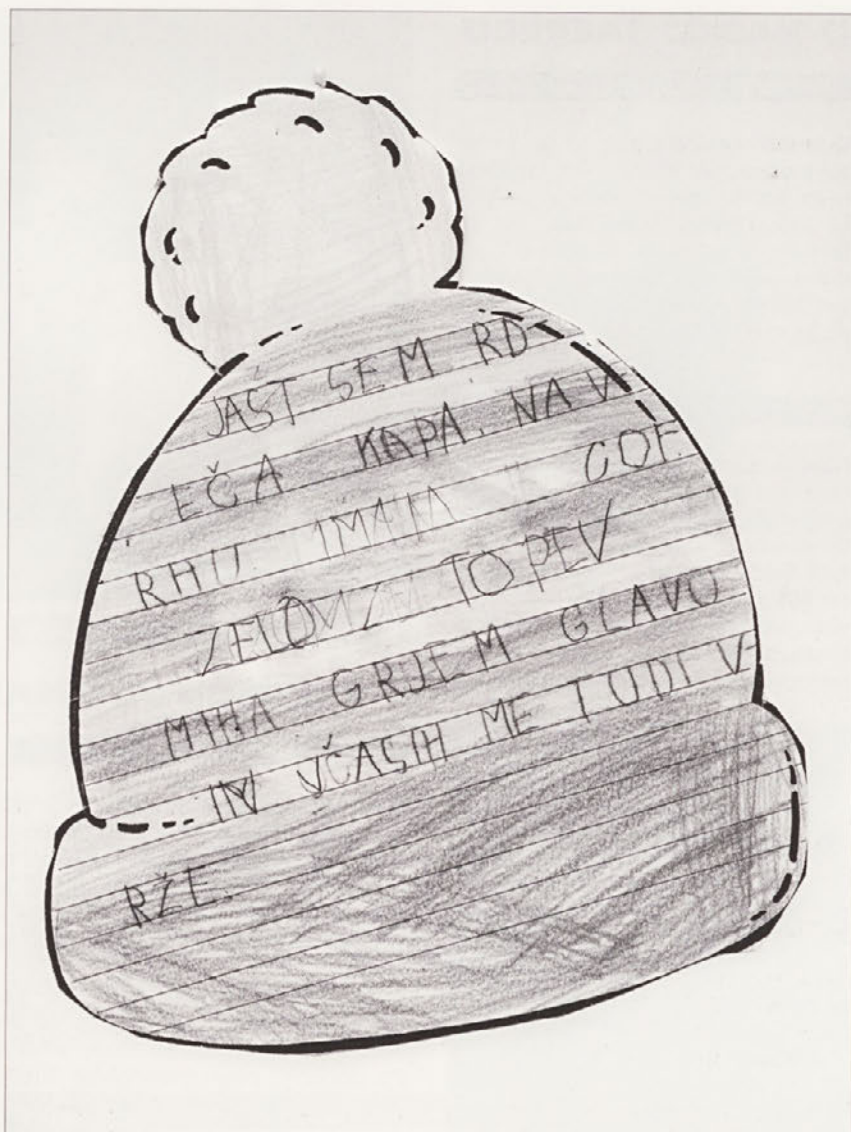
Vanja Čosič, D2.a

Jaz sem Dominikova kapa. Kupil me je v Italiji. Vsak dan me ima na glavi. Obesi me na obešalnik. Vsak dan me vzame s sabo v šolo. Ko me da Dominikova mami v pralni stroj, zelo dišim.

Dominik Vrabič Dežman, D2.a

Jaz sem Ulina kapa. Ime mi je Štefka. Včeraj sem šla na vrtiljak.

Ula Pintarič, D2.a

Sem Dominikova rokavica. Sem modre barve. Kupili so me v Avstriji. Ravno včeraj sem bila na vrtiljaku v pralnem stroju. Skoraj 6 ur sem bila tam. Sva dve rokavici.

Dominik Šnobel, D2.a

Jaz sem Tinkarina rokavica. Pospravi me v omaro. Ko sem umazana, me Tinkarina mamica opere.

Pospravi me na polico. Kupili so me v Bistrici. Ime mi je Štefka. Sem rdeče barve. Tinkara lepo skrbi zame. Včeraj me je pozabila v šoli.

Tinkara Mali Hočevar, D2.a

Sem Žanova kapa Štefka. Kupljena sem bila v Avstriji. Včeraj sem bila na vrtiljaku. Žan lepo skrbi zame. Sem rdeče barve. Imam bel cof in vzorčke.

Žan Ostrelič, D2.a

Jaz sem Patricijin šal. Dobila me je v Trzinu. Sem vijoličaste barve. Zjutraj me ovije okoli vratu in greva v šolo.

Patricija Krapež, D2.a

Jaz sem Sašev čevlji. Ime mi je skejter čevlji. Včeraj sva šla na sprehod z Ajko.

Sašo Bogataj, D2.a

O NAŠEM RAZREDU

Alenka, Sara, Ana, Urša, 4. Kovor

V našem razredu nas 17 je in vsi zabavamo se. Včasih tudi spremo se in kmalu spet vse dobro je. Anja in Uršula radi skupaj sta, ker se takrat zelo zabavata. Maruša in Dora dobri prijateljici sta, zato si vedno vse zaupata! Katarina vedno sama je, to je konec pesmice.

Ana in Urša, 4. Kovor

Dani in Blaž tepeta se, edina sta, ki ne znata poigrati se. Ana in Urša se radi vrtita, a nato se v omaro zaletita. Alenka in Sara radi lepi sta, s tem tudi fante osvajata. Anja in Uršula radi skupaj sta, takrat se zelo zabavata. Maruša in Dora dobri prijateljici sta, saj si vedno zaupata. Katarina vedno sama je, to je konec pesmice!

Mladi atleti

V RAZREDU SO PISALI NAREK ...

Ana Mravlje, 4. Kovor

V razredu so pisali narek. Okno je bilo odprto in sveži zrak je prijetno žgečkal rdeča lica učencev. Vsi so sledili narekovanim besedam, le Miha je videl pred seboj bel obrazek, obdan z dolgimi lasmi, in s parom velikih modrih oči, ki ga ni mogel ne nehati gledati. Bila je tako lepa. Imela je belo svilnato obleko, okoli vratu ji je visela biserna ogrlica in na nogah je imela obute bele bleščече čevljiče. Mihi se je smehljala, zato se je tudi on z zaprtimi očmi smehljajal.

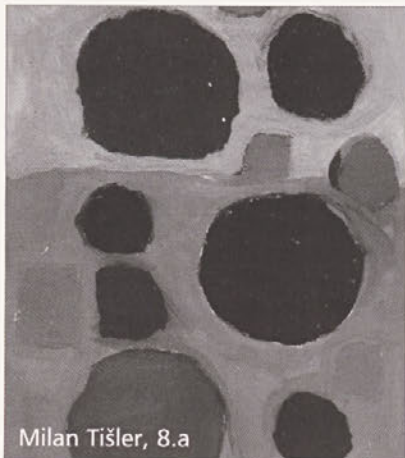
Prijatelj Pipi ga je opazil: "Kaj ti je? Komu se smehljaš?" Pipi je čakal, a ni dobil odgovora, zato je pisal naprej. Vsi učenci so ga opazili, da se z zaprtimi očmi smehlja. Pogledovali so nazaj, a Miha ni nič videl. Še učiteljica ni nič opazila. Po približno petih minutah je učiteljica pogledala v klop, kjer sedita Pipi in Miha. Opazila je Miha, ki se je smehljajal z zaprtimi očmi.

Vprašala ga je: "Ali pišeš?" Miha je odgovoril (zasanjano): "Jaaaaaa." Pisali so naprej. Miha je še kar gledal podobo, ki jo je imel pred očmi. Zaljubljen se je vanjo. Bila je kot angel iz nebes. V njegovih sanjah je dobila deklica že krono, na kateri je pisalo: Angel. Mihi se je zdela tako lepa, da jo je hotel objeti. Roke je že ovil okoli svile, ampak deklica mu je ušla iz rok. Letala je po celem razredu, Miha pa je premikal glavo in ji tako sledil, da mu ni ušla iz sanj.

Pipiju se je zadelo to nenavadno, zato ga je opozoril: "Miha! Sledi nareku, da ne dobiš 'cveka'". Mihova deklica se je ustavila pred Mihovimi očmi, ko ga je Pipi opozoril. Pipi je potem mislil, da ga je Miha poslušal, ampak to ni bilo res. Miha je bil s svojimi mislimi v nebesih, ne pa v učilnici.

Deklica je še kar stala pred Mihovimi očmi. Tako je bil zaljubljen, da se mu je na koži pokazala rdeča barva. Hotel je poljubiti angela, a je namesto angela poljubil svojo sošolko, ki je sedela pred njim. Miha je odprl oči. Vsi otroci so se smejali, tudi učiteljica. Še dobro, da je bilo nareka ravno konec. "Prinesite na mizo zvezke!" je rekla učiteljica. Kolona otrok je s prerivanjem skoraj podrla mizo, na kateri so bili zvezki, a se na srečo to ni zgodilo. Samo Miha je gledal v svoj zvezek. List je bil prazen. Ni bilo napisane niti ene same črke. Miha se je skoraj zjokal od jeze, ker je poljubil sošolko Nino in ker ni nič napisal. A je dal na mizo zvezek in se delal, kot da se ni nič zgodilo. Še ta dan jim je učiteljica vrnila nareke. Miha je dobil "cvek", vsi njegovi sošolci pa pet. Hitro je odšel domov. V zvezek je napisal tri strani dolg spis o tem, kaj se je dogajalo, in opravičilo Nini, ker jo je poljubil. Naslednji dan je učiteljica vsem otrokom naglas prebrala, kar je napisal Miha. Zato je dobil plus petko. Tudi Nina je bila spet njegova prava prijateljica, ker ji je napisal opravičilo.

Še isti dan so imeli pri Mihi zabavo, ker je zbral toliko poguma, da je napisal vse, kar se je dogajalo pri nareku, in opravičilo Nini.

Milan Tišler, 8.a

NAŠ RAZRED

Žan Zupan 3. Kovor

V našem razredu res dobri smo, veliko skupaj "pogruniamo".

Naša učiteljica res prijazna je, saj naloge malo je. A včasih težko nam je, a prej ko slej vse reši se. Še najbolj veselo je, ko učiteljica kakšen "štos" pove. Evo, zbrana smo družina prava, naj se prične pouk in zabava. Mi radi se zabavamo, ko treba je, tudi poslušamo.

Radi vsi bi bili odličnjaki, A to res ne zmore vsak. Zato se bomo močno potrudili, Res pridno se bomo učili. Eden drugemu moramo biti v pomoč, Da naš razred bo vsemogoč. Učilnica naša pa je naš drugi dom.

V RAZREDU SO PISALI NAREK ...

Sara Ručigaj, 4. Kovor

V razredu so pisali narek. Okno je bilo odprto in sveži zrak je prijetno žgečkal rdeča lica učencev. Vsi so sledili narekovanim besedam, le Miha je videl pred seboj bel obrazek, obdan z dolgimi lasmi, in s parom velikih modrih oči ...

To je bilo njegovo dekle Julija in Miha je bil strašno zaljubljen vanjo. Hodila je v sosednji razred. Miha je razmišljal, kako bi ji povedal, da jo ima rad. Preslišal je učiteljičino navodilo, naj oddajo zvezke. Njegov sošolec Jaka, ki je sedel z njim v isti klopi, ga je dregnil s komolcem: "Hej, ti! Odnesi zvezek na učiteljičino mizo!" Šele tedaj se je Miha "predramil" iz sanjarjenja.

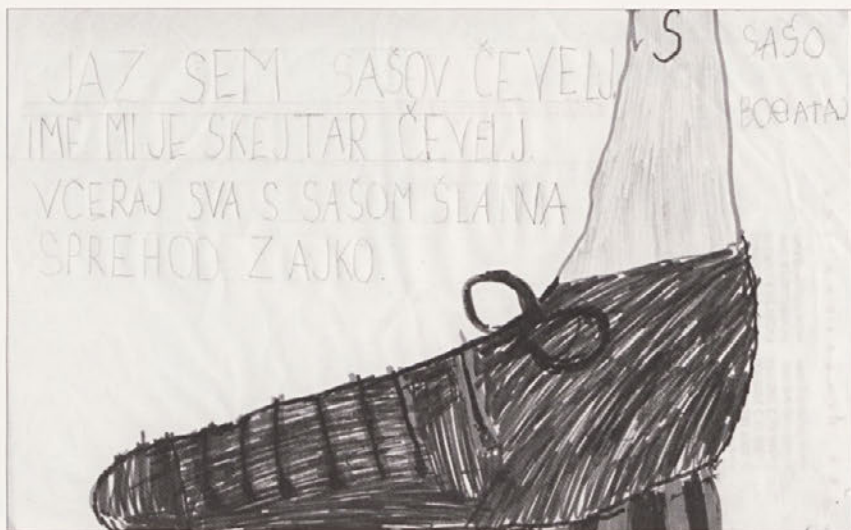
V njegovem zvezku ni bilo niti ene besede le sami srčki. Omotičen in zasanjan je odnesel svoj zvezek na kateder. Komaj je čakal, da se je zadnja ura končala. Zdrvel je iz razreda na hodnik in se ustavil pred Julijino učilnico. Popravil si je frizuro, poravnal ovratnik in čakal. Čakal je pet minut.

Končno se je Julija le prikazala iz učilnice. Ko je zagledala Miha, se je blago nasmehnila. Miha je stopil do nje, se odkašljal, malo pomencal in jo v zadregi povabil na zmenek.

Domov je letel kar po zraku, tako zadovoljen je bil sam s seboj. Doma pa se je spet začel vleči kot megla.

Za kosilo je pojedel komaj kaj juhe, pisanja naloge pa se je lotil s hitrostjo ostarelega polža. Mama ga je nekaj časa spraševala, ali je bolan, potem pa je obupala, saj iz Miha ni mogla spraviti niti besede. Proti koncu popoldneva pa je Miha začel bolj nemirno tekati po stanovanju. Približno deset tisočkrat se je že počesal pred ogledalom in se samemu sebi nasmehnil.

Tudi na uro je gledal zelo nestrpno. Ko je kazalec prilezel do številke 6, se je Miha še zadnjič počesal, obul svoje najlepše čevlje, odklenil vrata in že ga ni bilo več. Mama je stala na vrhu stopnic in ga opazovala. Vedela je, da se tedaj, ko se njen pobalin takole ureja in potem brez pozdrava odide v večer, kar naenkrat začne njegovo samostojno življenje, njo, mamo, pa bo pustil in odšel iz njene-ga življenja v svet odraslosti.

V RAZREDU SO PISALI NAREK ...

Kristjan Špendal, 4. Kovor

V razredu so pisali narek. Okno je bilo odprto in sveži zrak je prijetno žgečkal rdeča lica učencev. Vsi so sledili narekovanim besedam, le Miha je videl pred seboj bel obrazek, obdan z dolgimi lasmi, in s parom velikih modrih oči ...

Ni pisal nareka, ker je bil noro zaljubljen. Misлил je le na svojo ljubezen Francko. Francka ga je vprašala, zakaj ne piše nareka. Odgovoril ji je, da je zaljubljen vanjo in še naprej ni pisal nareka. Francka mu je rekla, da ga poljubi, če bo napisal narek v dvajsetih minutah. Miha je takoj vzela pisalo in začel pisati. Po eni minuti je napisal en stavek. Ko je napisal deset stavkov in zapolnil dve strani, mu je Francka rekla, naj pogleda napake. Miha je začel gledati in ni našel nobene napake. Francka mu je rekla, da ga poljubi dvakrat, če bo pisal narek 5. Naslednji dan so dobili narek nazaj in ubogi Miha je dobil trojko. Od Francke ni dobil nobenega poljuba. Zmečkal je napisani narek in ga vrgel v koš za smeti. Odločil se je, da se bo raje učil in ne mislil na ljubezen.

Grega Kranjec, D2.b

PRED PRAZNIKI SMO BRSKALI ZA RECEPTI. TUDI ZDAJ GA LAHKO ŠE PREIZKUSITE.

LEŠNIKOVI ROGLJIČKI

Tina Umek, 2.a

Namesto lešnikov lahko vzamete mlete mandlje. V skledi zmešamo 28 dag moke, 7 dag sladkorja in 10 dag mletih lešnikov. Dodamo 21 dag masla ali margarine v majhnih koščkih. Z mešalnikom zgnemo testo. Zatem ga pregnetemo še z rokami. Oblikujemo dva valja, ju zavijemo v plastično folijo in damo za eno uro v hladilnik. Ohlajeno testo narežemo na kolesca, debela za en prst. Kolesce oblikujemo v valjček in upognemo v rogljiček. Polagamo jih na pomaščen pekač. Pečemo jih 15 minut na 180 stopinj in pečene potresemo z vanilijevim sladkorjem v prahu in ohladimo na krožniku.

IZDELUJEMO AVTOMOBILE IN RAKETE

15. in 22. november 2004

- Všeč mi je bilo lepiti z vročim lepilom.
- Najtežje je bilo narediti streho rakete.
- Najbolj mi je bila všeč raketa, čeprav je bilo težko izdelati krilca.
- Vse mi je bilo všeč: avto in raketa, ki jo je bilo težje izdelati. Izdelal sem tovornjak.
- Bolj mi je bila všeč raketa, ker potem lepo leti. Odštevati smo in raketa je vzletela.

PUST KRIVIH UST

2. februar 2005

- Všeč mi je bilo lepljenje papirja na balone.
- Všeč so mi bile vse maske.
- Všeč mi je bilo, ker so bili z nami starejši učenci in nam pomagali.
- Všeč mi je bilo, ko mi je starejša učenka pomagala pri rezanju in lepljenju.
- Uživali smo pri kaširanju, saj smo to delali prvič.
- Bilo je zelo v redu. Všeč mi je bilo vse. Rada imam take dneve. Najtežje je bilo označiti, kje bosta luknji za oči. Vse bi poskusila narediti tudi doma.
- Najbolj mi je bila všeč maska iz papirja – pujsek.
- Vse mi je bilo všeč. Nič mi ni bilo težko in sem rada delala.
- Najbolj mi je bilo všeč delati pujska. Všeč mi je bil njegov rilec iz jogurtovega kozarčka.

17. marca 2005
smo izvedli šolsko tekmovanje
za bronasto Vegovo priznanje.

Tekmovalo je 78 učencev.

Priznanja so dosegli:

1. Nina Klemenčič	1.b
1. Tomaž Meglič	1.a
1. Tim Mlakar	1.b
1. Patricija Radosavac	1.b
1. Julija Štefe	1.b
1. Matic Zaletel	1.a

1. Ula Pintarič	2.a
2. Sašo Bogataj	2.a
2. Breda Košir	2.a
4. Tim Boldin	2.b
4. Katja Košir	2.a
6. Tinkara Mali Hočevar	2.a
7. Dominik Šnobel	2.a
7. Katja Šober	2.b
7. Dominik Vrabič Dežman	2.a

1. Maša Černilec	2.b
2. Jaka Zupan	2.a
2. Gašper Žlindra	2.b
4. Manca Perko	2.b
4. Maja Umek	2.a
6. Anita Klemenčič	2.b
6. Ema Valjavec	2.a

1. Jan Kozinc	4.b
2. Aleks Peternel	4.b
3. Salih Krcič	4.a
4. Nebojša Majstorović	4.b
4. Juš Smolej	4.b

1. Jan Kozinc	4.b
2. Aleks Peternel	4.b
3. Salih Krcič	4.a
4. Nebojša Majstorović	4.b
4. Juš Smolej	4.b
1. Maja Pozvek	7.b
2. Tina Rozman	7.a
3. Martin Pernuš	7.b
4. Monika Škof	7.b
5. Rebeka Zaplotnik	7.b
6. Katja Smolej	7.a

1. Maruša Žlindra	8.a
2. Marijana Livk	8.b
3. Sašo Smolej	8.a
4. Jure Zdovc	8.b
5. Tjaša Špendal	8.a
6. Željka Ristić	8.a

1. Peter Dolenc	8.c
2. Martina Zupan	8.c
3. Mark Hudobivnik	8.c
1. Peter Dolenc	8.c
2. Martina Zupan	8.c
3. Mark Hudobivnik	8.c

POROČILO O TEKMOVANJU IZ VESELE ŠOLE

Mentorica Jožica Ropoša

V šolskem letu 2004/2005 se je na tekmovanje iz Vesele šole prijavilo 43 učencev. Tekmovali so učenci od 3. razreda dalje. Tekmoval je lahko tisti, ki je do predvidenega roka oddal prijavnico.

Najprej smo februarja izvedli šolsko tekmovanje, ki pa se ga je udeležilo le 29 učencev, saj je tekmovanje potekalo v času epidemije gripe. Na občinsko tekmovanje so se uvrstili tisti, ki so dosegli 28 ali več točk. To so bili:

Jean Ternik in Ana Sajovec iz 3. razreda,
Aleks Peternel iz 4. razreda,
Maja Oblak iz 5. razreda,
Tina Rozman iz 7. razreda devetletke ter
Matic Fortuna, Martina Zupan in Mark Hudobivnik iz 8. razreda.

Sledilo je občinsko tekmovanje v Križah, kjer je trem našim učenkam uspelo, da so se uvrstile še na državno tekmovanje. Najuspešnejše so bile: Maja Oblak, Tina Rozman in Martina Zupan.

19.4.2005 smo se ponovno zbrali v Križah, kjer je potekalo še državno tekmovanje. Udeležili so se ga najboljši veselošolci iz vseh tržiških šol.

Nestrpno smo pričakovali 13.5.2005, ko so nam iz Ljubljane poslali rezultate. Kljub temu, da je bil to petek, 13., je bil za našo učenko Majo Oblak to srečen dan, saj je edina iz naše šole postala državna prvakinja in si tako pridobila zlato priznanje. Iskreno ji čestitamo in ji želimo še veliko podobnih uspehov.

Lea Veternik, D 8.c

TEKMOVANJE	Št. učencev	Št. priznanj	DOSEŽEK
Digitalna fotografija			4. m. - državno tekmovanje
Raziskovalna naloga - GEOGRAFSKI POGLED Z GORENJSKAGA BALKONA			5. m. - regijsko tekmovanje
Raziskovalna naloga - BREZJE PRI TRŽIČU - OD AGRARNEGA ZASELKA DO URBANIZI. NASELJA			4. m. regijsko tekmovanje
Raziskovalna naloga - OSKRBNJE DEJAVNOSTI IN KVALITETA ŽIVLJENJA V TRŽIČU			2. m. regijsko tekmovanje
Raziskovalna naloga - MOJA, TVOJA, NAŠA IDENTITETA			3. m. regijsko tekmovanje
Raziskovalna naloga - ZNAMENITE TOČKE V TRIKOTNIKU			1. m. regijsko tekmovanje
Raziskovalna naloga - TURIZMU POMAGA LASTNA GLAVA: DEDOVA DEDIŠČINA			bronasto priznanje - regijsko tekmovanje
Raziskovalna naloga OHRANJAJMO KULTURNO DEDIŠČINO			priznanje za sodelovanje na natečaju: Nagrada družbe FORD za ohranjanje naravne in kulturne dediščine 2004
Raziskovalna naloga - ŽIVLJENJEPIS DR. TONETA PRETNARJA			1. m. regijsko tekmovanje
Prometna vzgoja: KAJ VEŠ O PROMETU?			
ŠKL - tekmovanje novinarskih krožkov			1. mesto
ŠKL - tekmovanje novinarjev			1. mesto
ŠKL - tekmovanje računalniških krožkov			1. mesto
Šolsko tekmovanje v znanju fizike 8.razred	7	2	bronasto Stefanovo priznanje
Šolsko tekmovanje v znanju fizike D 8.razred	15	6	bronasto Stefanovo priznanje
Regijsko tekmovanje v znanju fizike	4	4	srebrno Stefanovo priznanje
Državno tekmovanje v znanju fizike	2	2	zlato Stefanovo priznanje
Regijsko tekmovanje v znanju matematike 8. razred	7	4	srebrno Vegovo priznanje
Regijsko tekmovanje v znanju matematike D8. razred	7	5	srebrno Vegovo priznanje
Regijsko tekmovanje v znanju matematike D7. razred	4	3	srebrno Vegovo priznanje
Državno tekmovanje v znanju matematike	5	3	zlato Vegovo priznanje
Šolsko tekmovanje iz znanja slovenšine	11	4	bronasto Cankarjevo priznanje
Šolsko tekmovanje v znanju angleščine		5	bronasto priznanje
Državno tekmovanje v znanju angleščine		1	srebrno priznanje
Šolsko tekmovanje v znanju fizike 8.razred	7	2	bronasto Stefanovo priznanje
Šolsko tekmovanje v znanju fizike D 8. razred	15	6	bronasto Stefanovo priznanje
Regijsko tekmovanje v znanju fizike	4	4	srebrno Stefanovo priznanje
Državno tekmovanje v znanju fizike	2	2	zlato Stefanovo priznanje
Regijsko tekmovanje v znanju matematike 8. razred	7	4	srebrno Vegovo priznanje
Regijsko tekmovanje v znanju matematike D8. razred	7	5	srebrno Vegovo priznanje
Regijsko tekmovanje v znanju matematike D7. razred	4	3	srebrno Vegovo priznanje
Državno tekmovanje v znanju matematike	5	3	zlato Vegovo priznanje
1. regijsko tekmovanje otroških in mladinskih pevskih zborov Gorenjske	Otroški PZ KOVOR		bronasto priznanje
Vesela šola	29		
Tekmovanje mladih tehnikov (Naloga iz konstruiranja s konstrukcijsko zbirko Lego.)			4. mesto in 1. mesto na regijskem tekmovanju
Tekmovanje mladih tehnikov (Naloga iz konstruiranja s konstrukcijsko zbirko Lego.)			2. mesto na državnem tekmovanju in zlato priznanje
Šolsko tekmovanje iz biologije za Proteusovo priznanje		8	bronasto Proteusova priznanje
Državno tekmovanje iz biologije za Proteusovo priznanje		2	srebrno Proteusovo priznanje
Državno tekmovanje iz biologije za Proteusovo priznanje		1	zlato Proteusovo priznanje
Šolsko tekmovanje v znanju o sladkorni bolezni		15	bronasto priznanje
Državno tekmovanje v znanju o sladkorni bolezni		2	srebrno priznanje
Državno tekmovanje v znanju o sladkorni bolezni		1	zlato priznanje
Tedensko tekmovanje plesnih in navijaških skupin ŠKL (Jesenice, Cerknica)	8		uvrstitev v četrt finale plesnih in navijaških skupin ŠKL
Tekmovanje plesnih in navijaških skupin ŠKL - območno tekmovanje (Šentjur pri Celju)	6		priznanje za uvrstitev (18. mesto med plesnimi skupinami ŠKL)
Šolsko tekmovanje v znanju zgodovine	9		
Državno tekmovanje v znanju zgodovine		2	srebrno priznanje
Šolsko tekmovanje v znanju kemije	6		bronasto priznanje
Državno tekmovanje v znanju kemije		2	srebrno priznanje
Tekmovanje v košarki			4. mesto na regijskem tekmovanju

IME IN PRIIMEK UČENCA	MENTOR
Matic Kozinc	Dina Pintarič
Tjaša Špendal, Maša Vertelj, Katja Zupan	Irma Gabrovšek, Dina Pintarič
Sara Likozar, Teja Fajfar	Irma Gabrovšek, Dina Pintarič
Željka Ristič, Manja Godnov	Irma Gabrovšek, Dina Pintarič
Petra Gros, Tina Gros, Maruša Žlindra	Irma Gabrovšek, Dina Pintarič
Jure Turk, Ožbej Lukanc, Alen Markelj	Majda FIKSL
Katja Smolej, Tina Rozman, Jaša Veselinovič, Anzej Kuhar, Sara Gosar, Sara Truden, Urša Klančar, Miha Ogris, Eva Praprotnik	Tanja Ahačič, Majda Fiksl
Katja Smolej, Tina Rozman, Jaša Veselinovič, Anzej Kuhar, Sara Gosar, Sara Truden, Urša Klančar, Miha Ogris, Eva Praprotnik, Armina Hušidič, Taja Kosmač, Mateja Ggregorčič, Klavdija Markič	Tanja Ahačič, Majda Fiksl
Jaša Veselinovič, Matic Kozinc, Katja Smolej	Tanja Ahačič, Dina Pintarič
	Dušan Markič
Novinarski krožek	Majda Fiksl
Martina Lah	Barbara Veselinovič
Računalniški krožek	Barbara Veselinovič
1. Tanja Pretnar 8.b, 2. Peter Dolenc 8.c	Dina Pintarič
1. Maruša Žlindra D 8.a, 2. Jure Zdovc D 8.b, 3. Mateja Trnovec D 8.b, 4. Tilen Radosavac D 8.c, 5. Eva Praprotnik D 8.b, 5. Petra Praprotnik D8.b	Špela Knez, Mihael Zaletel
1. Maruša Žlindra D 8.a in Jure Zdovc D 8.b, 20. Tanja Pretnar 8.b in Peter Dolenc 8.c	Špela Knez, Mihael Zaletel
1. Jure Zdovc D 8.b, 51. Maruša Žlindra D 8.a	Špela Knez, Mihael Zaletel
1. Mark Hudobivnik 8.c, 2. Peter Dolenc 8.c, 3. Petra Šter 8.c, 4. Martina Zupan 8.c	Mihael Zaletel
1. Maruša Žlindra D 8.a, 2. Jure Zdovc D 8.b, 3. Tilen Radosavac D8.c, 4. Marijana Livk D 8.b, 5. Željka Ristič D 8.b	Mihael Zaletel
3. Martin Pernuš D 7.b, 5. Tina Rozman D 7.a, 6. Maja Pozvek D 7.b	Špela Knez, Tatjana Lah
94. Jure Zdovc D 8.b in Tilen Radosavac D8.c, 120. Maruša Žlindra D8.a	Mihael Zaletel
1. Martina Lah, 2. Špela Roblek, 3. Petra Šter, 4. Martina Zupan	Barbara Veselinovič
Demjan Vester, Tanja Pretnar, Rok Podakar, Jure Tarman, Dragana Jevtič	Tjaša Švab, Melita Učakar
Tanja Pretnar	Tjaša Švab
1. Tanja Pretnar 8.b, 2. Peter Dolenc 8.c	Mihael Zaletel
1. Maruša Žlindra D 8.a, 2. Jure Zdovc D 8.b, 3. Mateja Trnovec D 8.b, 4. Tilen Radosavac D 8.c, 5. Eva Praprotnik D 8.b, 5. Petra Praprotnik D8.b	Špela Knez, Mihael Zaletel
1. Maruša Žlindra D 8.a in Jure Zdovc D 8.b, 20. Tanja Pretnar 8.b in Peter Dolenc 8.c	Špela Knez, Mihael Zaletel
1. Jure Zdovc D 8.b, 51. Maruša Žlindra D 8.a	Špela Knez, Mihael Zaletel
1. Mark Hudobivnik 8.c, 2. Peter Dolenc 8.c, 3. Petra Šter 8.c, 4. Martina Zupan 8.c	Mihael Zaletel
1. Maruša Žlindra D 8.a, 2. Jure Zdovc D 8.b, 3. Tilen Radosavac D8.c, 4. Marijana Livk D 8.b, 5. Željka Ristič D 8.b	Mihael Zaletel
3. Martin Pernuš D 7.b, 5. Tina Rozman D 7.a, 6. Maja Pozvek D 7.b	Špela Knez, Tatjana Lah
94. Jure Zdovc D 8.b in Tilen Radosavac D8.c, 120. Maruša Žlindra D8.a	Mihael Zaletel
Otroški pevski zbor Kovor	Monika Donko
Jan Kozinc, Rok Legat	Mirjana Kravcar
Rok Legat	Mirjana Kravcar
Teja Fajfar, 8.b, Dragana Jevtič, 8.b, Tanja Pretnar, 8.b, Taja Kosmač, 8.b, Ožbej Lukanc, 8.a, Eva Markič, 8.a, Brigita Dobre, 8.c, Martina Zupan, 8.c	Romana Godnov
Taja Kosmač, 8.b, Martina Zupan, 8.b	Romana Godnov
Eva Markič, 8.a	Romana Godnov
Eva Studen, 8.c, Maja Prestor, 8.a, Alen Markelj, 8.a, Neža Meglič, 8.a, Tea Košnjek, 8.a, Branka Avramovič, 8.a, Katarina Meglič, 8.c, Monika Mohorč, 8.c, Eva Markič, 8.a, Jernej Kuhar, 8.c, Rok Podakar, 8.c, Petra Šter, 8.c, Martina Zupan, 8.c, Špela Roblek, 8.b, Dragana Jevtič, 8.b	Romana Godnov
Špela Roblek, 8.b, Martina Zupan, 8.c	Romana Godnov
Petra Šter, 8.c	Romana Godnov
Željka Ristič D 8.a, Sara Likozar D 8.a, Teja Fajfar 8.b, Iris Uršič 5.b, Urška Hafnar 3.a, Mateja Gregorčič 8.b, Armina Hušidič 8.b, Alja Žnidarič D 7.b	Silvia Šlibar
Željka Ristič D 8.a, Iris Uršič 5.b, Urška Hafnar 3.a, Mateja Gregorčič 8.b, Armina Hušidič 8.b, Alja Žnidarič D 7.b	Silvia Šlibar
	Marta Frantar
Petra Šter, 8.c, Matic Fortuna, 8.a	Marta Frantar
Eva Praprotnik D8.b, Mateja Trnovec D8.b, Maruša Žlindra D8.a, Željka Ristič D8.a, Tanja Pretnar 8.b, Mark Hudobivnik 8.c	Barbka Drobnič
Mateja Trnovec, Maruša Žlindra	Barbka Drobnič
KOŠARKARJI ŠKL	

DIGITALNA FOTOGRAFIJA

Martina Lah, OŠ Bistrica-Tržič

Pri projektu ŠKL tekmujejo tudi mladi fotografi. Pod vodstvom mentorice Majde Fiksl so letos poslal nekaj slik: Jure Tarman, Jure Zdovc, Jure Valjavec, Matic Kozinc ter Martina Lah. Med nami je najboljše motive v objektiv ulovil Matic Kozinc, ki se je uvrstil na 18.mesto. Vsi skupaj pa smo zasedli 5. mesto.

V prihodnjih letih pa bomo z boljšo organizacijo ter novejšo in kakovostnejšo opremo poskušali doseči boljšo uvrstitev.

NOVINARSKI KROŽEK

Barbara Veselinovič, meorica

Šolsko novinarstvo ima na naši šoli dolgoletno tradicijo. Šolski novinarji pomagajo ustvarjati časopis Steziice, zadnji dve leti pa so učenci in učenke novinarskega krožka zadolženi tudi za poročanje o dogodkih in prireditvah, povezanih s Šolsko košarkarsko ligo.

V tem šolskem letu je Zavod ŠKL prenovil svoj koncept šolskega novinarstva in mladim novinarjem ponudil več svobode pri oblikovanju in ustvarjanju. Tako so učenci in učenke lahko pisali tematsko raznolike prispevke in ne le tiste, ki so neposredno vezani na dejavnosti ŠKL-ja.

V okviru novinarskega krožka je na naši šoli ustvarjalo 15 učencev, ki so pisali različne prispevke, intervjuje, poročila, novice, reportaže ... Skupaj smo se pogovorili o aktualnih dogodkih, zanimivih temah in pomembnih obletnicah ter tako čez celo leto zbirali dobre ideje za članke in pisne sestavke.

Vsi prispevki učencev so bili objavljeni na spletni strani ŠKL-ja, nekaj najboljših pa je bilo uvrščenih tudi v časopis ŠKL Magazin. Učenci so se s svojimi članki predstavili tudi v občinskem glasilu Tržičan.

Še posebej zanimivo in zabavno je bilo v letošnjem šolskem letu meseca oktobra, ko nas je obiskala televizijska ekipa, ki ustvarja oddaje ŠKL. Mladi novinarji so se pomešali med člane televizijske ekipe in jim kot pravi profesionalci pomagali pri

LIKOVNI KROŽEK UČENCEV 1. in 2. RAZREDA

Irena Japelj,mentorica

V letošnji sezoni ŠKL likovni krožki nismo imeli veliko zadolžitev in smo jih pogrešali. Razpisan je bil natečaj za izdelavo plakatov za tekmo ŠKL. Naša skupina je izdelala kar nekaj plakatov v skupinah ali dvojicah. Izbrali smo risanje in lepljenko. Učenci so se zelo potrudili pri risanju košarkarjev, ki mečejo na koš v skoku, in učenke pri risanju navijačic v oblačilih, kakršne nosijo naše "Detelce". Žal nismo bili izbrani med najboljše.

LIKOVNI KROŽEK UČENCEV 3. in 4. RAZREDA

Meta Vester, mentorica

Člani likovnega krožka iz 3. in 4. razreda so v okviru razpisa ŠKL ustvarjali plakate – vabila na tekmo ŠKL.

Plakate so izdelali v raznolikih pisanih barvah, v tehniki risanja in slikanja. Žal niso bili nagrajeni.

predstavitvi šole in ŠKL aktivnosti, ki potekajo pri nas.

Kaj pa letošnji rezultati? V konkurenci novinarskih krožkov, ki sodelujejo z Zavodom ŠKL, smo dosegli prvo mesto, prav tako pa je bila letos najboljša tudi članica našega krožka Martina Lah, ki je s svojo ustvarjalno energijo in izvrstnimi prispevki prepričala člane žirije.

Delo in druženje z mladimi novinarji je preplet smeha, zabave, ustvarjalnosti, izmenjave mnenj in idej. Mladi se pri novinarstvu ne učijo le veščin dobrega pisanja, ampak tudi odgovornosti in točnosti, aktualnosti in komunikativnosti. In čeprav se včasih počutim kot trapasta šefica, ki 'teži' za prispevke, lahko ob koncu šolskega leta le pohvalim vse člane novinarskega krožka, ki so si ob vseh šolskih obveznostih vzeli čas in napisali tudi kakšen prispevek. Pa čeprav z manjšo zamudo ...

MISS SIMPATIČNOSTI – KATJUŠA PERNUŠ

Martina Lah, OŠ Bistrica-Tržič

Simpatična, simpatična in še enkrat.... simpatična! 11-letna deklica, tehtnica po horoskopu, ki s svojo simpatičnostjo in zabavnostjo povsem očara sogovornika.

Po šesti šolski uri, ko sva bili že obe pošteno utrujeni, me je Katjuša med pogovorom spravila v dobro voljo in mi popestrila dan s svojimi šalami. Spoznala sem, da je čisto zaslužno dobila naziv MISS MESECA OKTOBRA in tako postala prva finalistka!

Pravi, da bo, ko bo velika, učiteljica telovadbe, trenutno pa sta njena najljubša šolska predmeta prav telovadba in pa likovna vzgoja. Kot miss meseca oktobra so ji na ŠKL-ju pripravili stilsko preobrazbo in še marsikatero presenečenje. Prav to pa Vas, dragi bralci, čaka med prebiranjem najinega pogovora.

KATJUŠA, ZAKAJ SI SE PRAVZAPRAV ODLOČILA SODELOVATI PRI MISS SIMPATIČNOSTI?

"Zato, da bi dobila skuter! (smeh) Ne, hecam se. Prijateljice so me prepričevale in zdelo se mi je fino."

KDO TI JE V PRVEM KROGU PRIKLIKAL KAR 1891 GLASOV IN TI V TEDENSKEM GLASOVANJU POSLAL 3852 SMS-SPOROČIL TER 115 KUPONČKOV IZ ANTENE? KDO VSE TE VZPODBUJA?

"Pri tem je bila pridna moja sestra, ki je bila ravno takrat bolna in je potem cele dneve sedela ob računalniku (zadovoljno se nasmehne) in mi tako pridobila toliko glasov. Potem pa je še mami pridno kupovala Antene, pridni pa so bili tudi moji prijatelji, ki so pošiljali sms-sporočila."

POSTALA SI MISS TEDNA, SEDAJ ŠE MISS MESECA OKTOBRA. KAKŠNI SO OBČUTKI?

"Zelo dobri. Super. Vesela sem. Zdi se mi fino." (simpatičen nasmeh)

KAKO JE BILO NA STILSKI PEOBRAZBI?

"Super. Mami me je peljala v Ljubljano do frizerskega studia MIČSTYLING, kjer so mi uredili pričesko. Potem pa smo šli še v SPORT 2000, kjer sem dobila nova oblačila. Nato so me še poslikali in naredili intervju. Skozi celotno preobrazbo so bile prisotne kamere, tako da ste vse skupaj lahko videli tudi v oddaji ŠKL."

KAJ PA DRUGAČE? TE ZANIMA MODA? BI BILA MANEKENKA ALI FOTOMODEL?

"Moda? Ja, mogoče. Vendar ne kaj dosti. Bolj malo. Bila bi fotomodel, ker je zanimivo pozirati fotografom, manekenka pa ne, ker mi ni všeč, da te drugi tako ocenjujejo gledajo in govorijo o tebi."

SE JE POTEM, KO SI POSTALA MISS MESECA IN SI PRIŠLA S STILSKE PEOBRAZBE, ODNOS SOŠOLCEV DO TEBE KAJ SPREMENIL?

"Ja, vsi v šoli so govorili (saj še vedno): "Ti si bila pa na televiziji, na ŠKL-ju, vau, pa ful imaš dobro frizuro!" (smeh)

KAJ PA POČNEŠ V PROSTEM ČASU?

"Že tri leta treniram smučanje in imam redne treninge. Zelo me zanima šport. V šoli pa obiskujem kvačkanje in računalniški krožek."

TUDI EKIPA ŠKL-JA, KI TE JE SPREMLJALA NA STILSKI PEOBRAZBI, TE JE OZNAČILA KOT ZELO ZABAVNO. S ČIM NAVADNO NAJRAJE OČARAŠ SOGOVORNIKE?

(smeh) "Saj vidiš. Z različnimi "forami" in vici."

KAKO BI SE OPISALA?

"Zabavna, malo zoprna, trmasta, radovedna." In kot sva ugotovili ... "štoras-

ta". Sredi intervjuja je namreč zaradi smeha padla s stola.

Ja, Katjuša je res zabavna, prijazna in na mojo srečo - zelo zgovorna. Gotovo prava za miss meseca oktobra!

Vi, dragi ŠKL-jevci, pa še naprej pridno glasujte za svoje favorite. Trenutno so v boju za naziv MISS MESECA NOVEMBRA: Anita Lah, Sara Šibenik, Teja Ivanež in Maja Rot.

RAČUNALNIŠKI KROŽEK

Dina Pintarič,
mentorica računalniškega krožka

Računalniki imajo v današnjem svetu pomembno vlogo, saj si brez njih preprosto ne moremo zamisliti ne dela in ne prostega časa. Otroci jih spoznavajo skozi igro, mladostniki pa jih uporabljajo v učne namene in za zabavo. Mnogi med njimi se odločajo tudi za delo v šolskih računalniških krožkih, kjer spoznavajo nove programe, se preizkušajo v programiranju, izdelujejo svoje ali šolske spletne strani in podobno.

V okviru računalniškega krožka je na naši šoli ustvarjalo 53 učencev 4. 5. in 8. razreda, ki so oblikovali plakate, risali z različnimi programskimi orodji, pretipkavali in oblikovali članke za Stezi, sodelovali v različnih projektih, kot so bili Fair Play, Pomladni dan v Evropi, Art Gallery, Dobre vesti iz naše šole in našega mesta, izdelovali svoje spletne strani ...

Še posebej zanimiva in zabavna je spletna stran učenke Martine Lah (<http://www2.arnes.si/~mlah14>), ki jo je pridno ustvarjala in oblikovala skozi celo šolsko leto.

Računalniški krožek je zelo aktiven del našega delovanja, saj nas je preko naše spletne strani popeljal med vse šole, ki so predstavljene na spletu. Kaj pa letošnji rezultati? V konkurenci računalniških krožkov, ki sodelujejo z Zavodom ŠKL, smo dosegli prvo mesto.

KOŠARKA V OKVIRU ŠKL

Barbka Drobnič – koordinatorka ŠKL na OŠ Bistrica

Šolska košarska liga se je v jubilejni deseti tekmovalni sezoni malo spremenila. Število tekem in s tem tudi stroški so se zmanjšali. Organizatorji so uvedli tudi nekaj novosti, ki so zanimivejše za gledalce: nastopi plesno navijaških skupin v tekmovalnem delu, petje najboljših treh v karaokah, ki v dopoldanskem delu poteka na šoli, in nastopi mladih vzhajajočih pevskih zvezd. Za gledalce zanimivejše, za nas pa na žalost tem bolj stresne, saj potekajo na tujem terenu. Pa poglejmo kako!

V prvem tekmovalnem delu so bili izžrebani tekmovalni pari, ki so igrali med seboj dve tekmi (eno doma in drugo v gosteh), zmagovalec pa se je uvrstil v naslednje kolo. Po žrebu so bili naši nasprotniki učenci in učenke OŠ Ilirska Bistrica, ki je bila absolutni favorit na papirju in seveda tudi na parketu, saj je nastopala v ŠKL že od samega začetka delovanja lige.

Na "domačem igrišču", kjer smo morali glede na sistem tekmovanja ter poteka same prireditve igrati v Dvorani tržiških olimpijcev, nismo uspeli pokazati vsega znanja, saj je bilo igrišče za nas tuje. Vendar smo se kot ekipa dobro borili in pokazali, da so naši košarkarji in košarkarice bolj pripravljeni kot v prvi sezoni.

OŠ Ilirska Bistrica je vlogo favorita dobro odigrala in se uvrstila v drugi krog tekmovanja.

V drugem delu tekmovanja smo se ekipe, poraženke prvega dela, ponovno našle na turnirju poraženih ekip v Rogaški Slatini, kjer smo pokazali dobro igro z OŠ Sladki Vrh, kar pa ni bilo dovolj za sklepni del tekmovanja.

Zmage tako v letošnji deseti sezoni ŠKL res nismo dosegli, smo pa pokazali, da se s trdom in dobrimi treningi fantov in deklet lahko dobro izkažemo, čeprav smo še začetniki, kajti naši fantje so bili košarkarski občinski prvaki in zasedli 4. mesto na Gorenjskem.

Hvala košarkarjem in košarkaricam za trud in požrtvovalno delo, ki sta ga vodila trener Rok Zupan in požrtvovalna (tudi sama dobra košarkarica) Lili Matovič.

PRIŠLA JE SREDA, 20.10.2004 ...

Rok Podakar in Peter Dolenc

Delati, končati, objaviti. (FARADAY)

V sredo, 20.10.2004, so na Osnovno šolo Bistrica prišli posebni gostje iz ekipe Šolska košarkarska liga in že dopoldan začeli s številnimi dejavnostmi, ki so povezane s tem projektom. Tako se je ob odmorih okoli vseh atrakcij nabrala množica učencev in učenek.

Dekleta so bila še posebej navdušena nad karaokami, ki so jih predvajali na napravah Play Station 2™.

V telovadnici se je odvijal trening baseballa, na katerem je sodelovala maskota Zoja skupaj z otroki iz nižjih oddelkov in trenerjem, ki jih je učil osnov te igre.

Ekipa ŠKL-ja in novinarji naše šole smo posneli in pokomentirali šolske omarice, živali na šoli, šolsko igrišče in novinarski krožek.

Po končani peti uri je napočil čas za finalni izbor tekmovanja v karaokah. V popoldanski finalni izbor so se uvrstile Karin Podlipnik, Maja Prestor in Teja Pavec.

V dopoldanskem času so potekale tudi prijave za miss simpatičnosti z obveznim slikanjem kandidatk.

Ob pol treh se je večina učencev odpravila proti prostorom Dvorane tržiških olimpijcev, kjer se je ob treh začela košarkarska tekma med učenci in učenkami naše šole in Osnovne šole Pivka.

IZBIRALI SMO MISS SIMPATIČNOSTI...

Daša Sedej in Urša Klančar

*Iskrice v očeh in nagajivi blisk
nasmeha, razvajena princesa...*

(Zoran Predin)

Na izboru za miss simpatičnosti lahko sodelujejo vsa simpatična dekleta, ki obiskujejo osnovno ali srednjo šolo. Tista dekleta, ki še niso polnoletna, potrebujejo dovoljenje staršev, da se lahko pokažejo v javnosti, in tako so tudi vse naše kandidatke najprej prinesle izpolnjeno prijavnico in jo skupaj z dovoljenjem

staršev oddale vodji projekta ŠKL na naši šoli. Tekmovanje je privlačno, glavna nagrada za zmagovalko pa super skuter!

Tedensko se na tekmovanje prijavi okoli 50 kandidatke, na naši šoli pa se je za izbor prijavilo 20 deklet. Vse kandidatke so bile zelo živčne, vendar so se kmalu sprostile in uživale v fotografiranju. Fotografije najboljših bodo objavljene v revijah in na televiziji, prav vse kandidatke pa bodo predstavljene na spletni strani ŠKL-ja.

Naj za konec povem, da žirijo sestavljajo obiskovalci spletne strani ŠKL-ja (klikni na www.skl.si), pošiljatelj SMS-sporočil in tisti, ki pošiljajo kupončke iz revije. Vsi ti bodo določili tudi končno zmagovalko, ki bo morda prav iz naše šole. Veliko sreče!

Kandidatka za miss simpatičnosti je bila tudi Daša Sedej in z njo sem opravila kratek intervju.

OSEBNA IZKAZNICA

Ime in priimek: Daša Sedej
Razred: 8.b devetletke
Starost: 13 let
Datum rojstva: 17. maj 1991
Horoskop: bikica

Zakaj si se prijavila za izbor?

Brez posebnega razloga. Iz radovednosti.

Ali spremljaš ŠKL? Zakaj?

Občasno, kadar imam čas, saj je zanimiv.

S katerim športom se ukvarjaš?

Trenutno z nobenim.

Kaj počneš v prostem času?

Sprehajam se s psi, poslušam glasbo, se družim s prijatelji.

Kako bi se opisala s tremi besedami?

Zabavna, radovedna, nagajiva.

Brez katere stvari ne bi mogla živeti?

Ne vem. V tem trenutku se ne bi mogla odločiti.

Kaj imaš raje: zimo ali poletje?

Poletje, ker je toplo.

Kakšne filme rada gledaš?

Grozljivke in akcije.

Če bi bila cvetlica, kaj bi bila in zakaj?

Vrtnica, ker je to moja najljubša roža, ne gleda na to, kakšne barve je.

Kateri okus sladoleda ti je najljubši?
Čokoloda.

IGRALI SMO BASEBALL ...

Tina Rozman in Tina Gros

Izkušnje so najboljša šola. Samo šolnina je zelo draga. (SARTRE)

V okviru ŠKL-ja je potekala tudi predstavitev basebala. Vse skupaj se je odvijalo v telovadnici naše šole, in sicer od osmih zjutraj pa do pol enih popoldan. Najprej so bili v telovadnici tisti učenci, ki so imeli na urniku telovadbo. Po enajsti uri pa se je na predstavitvi basebala zbralo veliko učencev naše šole, in sicer tako najmlajših devetletkarjev kot tudi najstarejših učencev iz osmih razredov.

Učili so se osnov basebala, se seznanili s sestavo ekipe, si ogledali opremo. Učenci so poskusili tudi odbiti žogico s kijem, loviti žogico ter igrati kot ekipa.

Popoldne so se aktivnosti, povezane z baseballom, nadaljevale. V odmoru med tekmo se je odvijalo tekmovanje v metu baseball žogice. Z naše šole so tekmovali trije učenci in žogica je letela zelo hitro. Dosegla je hitrost 100 kilometrov na uro, kar pa ni bilo dovolj za glavno nagrado – teden dni učenja basebala na Floridi. Več sreče prihodnjič...

PELI SMO NA ŠKL KARAOKE STAR...

Martina Lah in Teja Pavec

Popularnost je kot mladost; ko odide, se ne vrne več. (PETITO)

Ekipa ŠKL-ja je končno potrkala tudi na vrata naše šole. Tako učenci kot tudi učitelji smo jih že nestrpno pričakovali. Že med našim prvim odmorom nam je ena naših učenek pokazala, kako poteka tekmovanje za ŠKL karaoke star. Tina si je izbrala pesem Avril Lavigne, Complicated, in jo izvrstno zapela. To se je videlo tudi po bučnem aplavzu gledalcev. Karaoke s tem še ni bilo konec, kajti organizatorji so čakali nove 'žrtve'. Prijatelji so stopili v akcijo prepričevanja in čez nekaj minutk sem že stala pred mikrofonom, pridružila pa se mi je še prijateljica Špela.

Ob 12.30 pa je sledil predizbor. Sodelovalo je 8 deklet, ki so s pomočjo naprave Play Station odpele izbrane pesmi. V nadaljnje tekmovanje so se uvrstile Karin Podlipnik, Maja Prestor in Tina Rozman, ki pa zaradi odsotnosti popoldan ni mogla nastopiti, zato je namesto nje na vrsto prišla Teja Pavec. Dekleta so se popoldan predstavila občinstvu in popestrila tekmo med OŠ Bistrica in OŠ Pivka. Vsa tri dekleta so za nagrado dobila dve ŠKL-jevi majici, zmagovalka pa še trimesečno naročnino na revijo Frka.

Katera pa si je nadela naslov zmagovalke? Najbolje se odrezala prav Karin Podlipnik, ki je že v izboru dobila največ točk.

In kdo je Karin? Karin je simpatična trinajstletnica, učenka osmega razreda devetletke.

"Po horoskopu sem strelka. Tipična. Noro trmasta."

Trmasta, a prijateljice so jo kljub temu prepričale, da se je udeležila tekmovanja: "Sama se sploh nisem nameravala priključiti k tekmovanju. Prijateljice pa so me prepričale in sedaj sem jim hvaležna, kajti – uspelo mi je!" Zapela je pesem Jamelie, Superstar. In zakaj se je odločila ravno za to pesem? "Najbolj primerna je za moj glas. In ena redkih pesmi, ki sem jih znala zapeti

med tistimi, ki so bile ponujene." Na vprašanje, katera je njena najljubša pesem in kdo je njen najljubši izvajalec, je po dolgem premisleku prišla do zaključka: »Moja najljubša pesem je verjetno kar Superstar, sicer pa poslušam zelo raznoliko glasbo in bi težko povedala, katera pesem mi je najljubša, še težje pa, kdo je moj najljubši izvajalec." Ima pa vzornici: "Shakira! Pa mogoče Avril Lavigne. Onidve sta mi všeč.« Pa zna zapeti kakšno pesem Helene Blagne? "(smeh) "Ne, to pa ne. Aja, ja, znam jo. Tisto: Če si mačo pravi, me zagrabi... Malo sem jo že pozabila, včasih pa sem jo znala.« Kaj pa Karin počne v prostem času? »Plešem. Letos sem začela trenirati trebušne plese, do sedaj pa sem trenirala hiphop, ki ga še vedno rada plešem v prostem času."

Ples bo sedaj pustila malo ob strani, kajti čez nekaj mesecev jo skupaj z ostalimi zmagovalci osnovnošolskih karaok čaka finale. Držimo pesti!

SODELOVALI SMO, TEKMOVALI SMO ... ZMAGALI NISMO ...

Anita Rotar in Karin Podlipnik

Malo se naučimo iz zmage, mnogo iz poraza. (japonski pregovor)

Čakal nas je naporen dan, kajti v Dvorani tržiških olimpijcev se je popoldan odvijala tekma ŠKL med učenci OŠ Bistrica in OŠ Pivka.

Pred tekmo so se v petju pomerile tri tekmovalke iz naše šole. Glavna zmagovalka tekmovalja karaoke je bila Karin Podlipnik, ki obiskuje osmi razred devetletke.

Potem pa se je začelo... Tekma ŠKL. Imamo ekipo fantov in deklet, ki ju vodi Rok Zupan. Začelo se je ob pol štirih in že na začetku so gostje pokazali veliko znanja in košarkarskih spretnosti. Najprej so igrala dekleta in zaostala kar za precej košev, vendar so naši fantje razliko hitro zmanjšali.

V prvem odmoru so nastopile naše navijačice (Detlce), v drugem odmoru pa sta se v tekmovalnem delu predstavili plesni oz. plesno-navijaške skupini Pike in Zvezdice.

Drugi polčas se je odvijal mirno, naši navijači pa so bili glasni. Tekma je potekala brez posebnih akcij, končni rezultat pa je bil 35:97 za goste iz Pivke. Najboljša igralca tekme sta bila Maja Brovč in Matic Hudobivnik, oba člana ekipe OŠ Bistrica.

Kljub porazu za 62 točk in rahlemu nezadovoljstvu občinstva, moramo optimistično gledati naprej. Glavo pokonci, saj to ni bila ne prva in ne zadnja tekma, tako da bo priložnosti še dovolj in razlogov za smeh kaj več.

METALI SMO NA KOŠ... S SREDINE

Rok Podakar in Peter Dolenc

Uspeh je samo stvar sreče. Vprašaj kogarkoli, ki ni uspel. (Earl WILSON)

Učenci iz občinstva in tudi igralci so se lahko, če so želeli, preizkusili v metanju na koš iz sredine. Za nagrado bi dobili trikke. To je skiroju podobno prevozno sredstvo, samo da je zadnji del razdeljen na dva dela in vsak del ima svoje kolesce. Nagrada je bila zelo mikavna, zato so tekmovalci kmalu začeli prihajati s tribun in se preizkušati v metanju. Prvi je poizkusil Marcel Šemrov, ki je žogo vrgel s premajhno močjo, tako da žoga sploh ni dosegla obroča, kaj šele koš.

Naslednji je metal Matej Slatnar, ki je žogo vrgel s preveliko silo in žoga se je le odbila od table.

Tretji in zadnji je bil na vrsti Rok Plevanč. Ko je vrgel žogo proti košu, je gledalcem zastal dih. Zadel je obroč, žoga se je odbila v zrak in... mimo koša nazaj na trdna tla.

Vsi trije tekmovalci so bili iz naše šole.

Pravega zmagovalca ni bilo, saj nihče ni dal koša, tako da je trikke ostal v rokah organizatorjev ŠKL-ja.

PLESALO IN NAVIJALO SE JE NA VSO MOČ ...

Nastja Šrimpf, Maja Bajd

Sredi zvezd, noč in dan se vrti ta svet. Zemlja pleše, tja med zvezde...
(Marjana Deržaj)

V času med tekmo je potekalo tekmovalje med navijaško skupino Pike ter plesnima skupinama Pike in Zvezdice.

Vsi nastopi so bili izvrstni in publika jih je gledala s široko odprtimi očmi. Očitno so dekleta res trdo delala, zahvala za to pa gre njihovim mentoricam, ki jim pripravljajo koreografije in poskrbijo za atraktivne nastope.

Tekmovalje je začela plesno-navijaška skupina Pike. Nastop je bil zanimiv. Zaradi izvrstne koreografije so vsi gledalci radi pogledali dekleta iz

skupine. Požele so kar velik aplavz in tudi sodniki so bili navdušeni nad njihovim nastopom.

Za tem nastopom so s svojo tekmovalno točko nastopile Zvezdice. Prav tako kot prva skupina so imele tudi one izvrstno koreografijo. Kljub malo manjšemu aplavzu so bile odlične.

Kot tretje so se predstavile Pike, in sicer plesno-navijaška skupina. Te so bile po mnenju sodnikov in publike daleč najboljše.

Ob polčasu pa so nastopile tudi članice plesne skupine Detelce, ki deluje na naši šoli. Njihova mentorica je Silviya Šlibar. Dekleta še niso tekmovala, pokazala pa so nam, kaj so se naučila na treningih. Ko bo šlo za tekmovalja, se bodo morale še bolj potruditi, saj je konkurenca med plesnimi in navijaškimi skupinami huda in zmagujejo le najboljši.

Po tekmi sva stopili v akcijo in članice plesnih in navijaških skupin povprašali po njihovih vtisih, treningih, o plesu ...

Kdo si in kje plešeš?
Špela Korent, skupina Pike.

Koliko časa že treniraš?
5 let.

Prosim, če malo opišeš vaš trening.
Najprej se ogrevamo, ponavljamo elemente in na koncu vadimo še koreografijo.

Kolikokrat na teden treniraš?
Petkrat.

Kaj ti je na treningu najbolj všeč?
V bistvu vse.

Kaj pa sovražiš?
(premislek) Mogoče vaje za moč, te mi niso preveč pri srcu.

Koliko vas je v skupini?
14 v navijaški in 18 v plesni skupini.

Ali se poleg plesa in navijaštva ukvarjaš še s čim?
Ja, še s plesom.

Ali se v skupini dobro razumete?
Ja, ful smo dobre prijateljice.

ZAPELA PA JE TUDI JASMINA... IN NAS OČARALA!

Saša Kos in Miha Ogris

Kjer neha govorica, se začenja glasba. (HOFFMANN)

Kdo se je predstavil?
Jasmina Cafnik.

Kako se je predstavila?
S petjem.

Kakšen je bil nastop?
Odličen.

Kakšna je Jasmina Cafnik?
Preprosta in prijazna.

Kdo je Jasmina Cafnik?
Preberi intervju!

Vaš rojstni datum je...
15.4.1983

Po horoskopu ste...
Oven.

Koliko časa se že ukvarjate z glasbo?
Štiri leta.

Se spomnite svoje prve pesmi?
Da. Imenovala se je Nasvidenje.

Kdo je vaš vzornik?
Ga nimam.

Kaj počnete v prostem času?
Plešem, hodim na fitnes, pojem.

Kaj je vaša najljubša pijača, hrana?
Ananasov sok in riba.

Imate raje sneg ali sonce?
Sonce.

Vaš najljubši okus sladoleda je...
Čokolada.

Na kaj pomislite, ko se zjutraj pogledate v ogledalo?
Da bi rada še malo spala.

Če bi bili lahko vrtno orodje, bi bili...
Lopata.

Najbolj romantična stvar, ki ste jo naredili v življenju...

Da sem zažgala kosilo in raje odšla v Mc Donald's.

KONEC DOBER, VSE DOBRO.
IN NASMEH NA USTIH VSEH
UČENCEV VERJETNO POVE ŠE VEČ,
KOT VSE NAPISANE BESEDE.

Največja nagrada za človekov trud
ni tisto, kar bo zanj dobil,
temveč tisto,
kar bo postal.

(RUSKIN)

PLESNA SKUPINA DETLCE

Silvia Šlibar

Kratico ŠKL pozna vsak osnovnošolec ali srednješolec, saj se šolska košarkarska liga ponaša že z deseto sezono. Mnogi nas spremljate preko televizijskih in radijskih oddaj, obiskujete spletno stran www.sk1.si in prebirate magazin, ki ga pripravlja Zavod ŠKL. Smo navdušenci nad akrobatskimi, navijaškimi, plesnimi in mešanimi skupinami in vse več je tistih, ki jih košarka in vse, kar se na tovrstnih prireditvah dogaja, enostavno veseli in jim daje možnost sodelovanja, najboljši celo po večkrat okusijo čar zmage. Številne šole sodelujejo že od vsega začetka, ostale, med njimi tudi naša, pa so se priključile kasneje. Ob podpori ravnateljice Marije Klofutar, Občine Tržič in tržiških ter drugih podjetnikov, ki so z donatorstvom sodelovali ob naših začetkih, ter timskem delu mentorjev in učencev šole, tako v projektu ŠKL sedaj sodelujemo drugo leto. Rezultati, kar se tiče same košarke in navijaštva, še niso ravno bleščeči, a kljub temu - prebili smo led. Pri vseh ostalih spremljevalnih dejavnostih (novinarska, fotografska, likovna, računalniška...) se je naša šola resnično izkazala. Z resnim pristopom mentorjev in vztrajnim delom so dosegli, da so naši učenci že sedaj med najboljšimi. Za svoje delo so na zaključni prireditvi Zavoda ŠKL v Ljubljani prejeli pohvale in praktične nagrade. Članice plesne skupine Detlce pa smo prejele priznanje za uvrstitev na 18. mesto med plesnimi skupinami ŠKL in pohvalo ter spodbudne besede za nadaljnje delo v prihodnjem šolskem letu.

V plesni skupini DETLCE so to šolsko leto sodelovale Željka Ristič, Sara Likozar, Teja Fajfar, Vesna Stupar, Iris Uršič, Urška Hafnar, Alja Žnidarič, Tea Drobnič, Mateja Gregorčič in Armina Hušidič. Med letom so pridno vadile na treningih in zastopale našo šolo na tedenskih nastopih in območnem tekmovanju plesnih in navijaških ŠKL skupin. Skupina se sestaja na treningih enkrat do dvakrat tedensko po 2 uri. V tednu pred nastopom pa učenke trenirajo vsak dan. Po napornih dnevih pred tekmami in ko plesalke v nastop vložijo vso svojo energijo, se počitek prav prileže. Kondicijska priprava na dve in pol minutni nastop je namreč zelo naporna, saj moramo poleg vadbe gimnastike in akrobatike, obveznih tehničnih elementov, usklajenosti

gibov, enotne mimike in lahkotnosti izvedbe upoštevati tudi vsa pravila Zveze plesnih in navijaških skupin in nenazadnje mora tudi POM-PON izžarevati tradicionalni plesni »image«.

Ob prvih doseženih točkah na tekmovanjih v lanski sezoni in vidnem napredku v letošnji smo se letos na šolskem plesu ŠKL ob zaključku sezone zbrali vsi, ki smo dejavno sodelovali in se trudili, da bi zastopali šolo po svojih najboljših močeh. Na področju novinarstva smo bili v samem vrhu in tako sta celotno prireditve, pod budnim očesom mentorice Barbare Veselinovič, vzorno vodili naši mladi moderatori iz višjih razredov. V košarki in plesu pa načrtujemo vidnejše rezultate v prihodnjih sezonah in le-ti ob trenutnem zagonu zagotovo ne bodo izostali. Med učenkami nižjih razredov je precejšnje zanimanje za POM-PON in navijaštvo. Plesalke se že sedaj pripravljajo na jesensko sezono, ko bo pričela z delom še mlajša plesno-navijaška skupina MINI DETLCE. Fantje, ki letos pridno obiskujejo košarkarske treninge za nižje razrede, bodo v prihodnjem šolskem letu že lahko pokazali svoje znanje na prijateljskih tekmah, si nabirali nove izkušnje in spoznavali vrstnike iz drugih krajev Slovenije. DETLCE pa si želimo, da jim bomo z glasnim navijanjem in atraktivnimi plesnimi nastopi dobra spremljevalna ekipa.

Starši so nas na dosedanjih nastopih in tekmovanjih glasno vzpodbujali in nam ob predstavitvi načrtov za delo v prihodnjem šolskem letu obljubili svojo podporo, saj vedo, da športna aktivnost, trud ter želja po uspehu otrokom dajejo možnost izbire in izkušnje, ki jim bodo ob nadaljevanju izobraževanja zagotovo koristile, saj se lahko takoj priključijo športnim dejavnostim, kot je ŠKL srednjih šol. Številni mladi so tako aktivno vključeni v gibalno - športne dejavnosti vse do zaključka študija na fakultetah in svoje znanje ter veselje do športa delijo s številnimi prijatelji. Zdravju koristne rekreativno - športne aktivnosti smo jim dolžni omogočiti, jih vzpodbujati, se z njimi veseliti zmag in deliti tudi grenkobo porazov. A prepričana sem, da bodo kasneje znali izbrati sebi primerno športno dejavnost, v naravi ali v pokritih športnih centrih, in jim bo gibanje v krogu družine ali s prijatelji predstavljalo vse bolj pomembno sprostitvev ob hitrem in psihično stresnem življenjskem slogu.

Stezičice

TEHNIŠKI DNEVI - DOM POD STORŽIČEM

HOROSKOP ZA POLETNE POČITNICE

Dnevi, ko moraš zjutraj vstati in oditi v šolo, se za dva meseca poslavljajo. Te zanima, kaj ti zvezde napovedujejo za poletna meseca?

RIBI (19.2 – 20.3):

S svojo ljubeznijo se bosta malo oddaljila, a vzemi si čas zanjo in skupaj se odpravita v kino ali na sprehod. V poletnih mesecih boš ugotovil/-a, da za svoje dobro počutje potrebuješ morje, zakaj si torej še vedno doma?

BIK (21.4. – 21.5.):

Čas je za akcijo! Veliko samozavesti ti bo pomagalo pri flirtanju, ki lahko pripelje do poletne romance. A pazi – ljubezen ni vse! Poišči si čas tudi za prijatelje, saj tudi oni potrebujejo tebe!

DVOJČKA (22.5. – 21.6):

V poletnem času boš zelo privlačen/-na in nasprotni spol se ti ne bo mogel upreti, čeprav ti veš, da imaš svojo največjo ljubezen vedno pred očmi.

RAK (22.6. – 22.7.):

Tvoje počutje bo odlično, a kaj kmalu te bodo tvoji bližnji poskušali spraviti iz tira. Ne pusti se, rajši se prepusti ljubezni, stari znanci že trkajo na vrata!

LEV (23.7. – 22.8.):

Oseba, ki si ji vseč, se bo zelo trudila okoli tebe. Daj ji priložnost in premisli. Če je pravi/prava, se splača tvegati. Poln/-a boš energije, a pazi, da ne pretiravaš!

DEVICA (23.8. – 22.9.):

Kar razganja te od silnih čustev, a tvoja ljubezen bo ostala neuslišana. A ne skrbi – poletje bo še dolgo! Avgust ti bo naklonjen tudi na družinskem področju.

TEHTNICA (23.9. – 22.10.):

Do julija se ne bo zgodilo prav nič usodnega, a priložnosti prežijo nate za vsakim vogalom. Ne delaj si nobenih načrtov in pusti življenju, da teče svojo pot.

ŠKORPIJON (23.10 – 21.11.):

Dobil/-a boš nenavadno povabilo, sprejmi ga, saj bo to vrhunec tvojega poletja. Na vsakem vogalu bodo nate prežale priložnosti za zapravljanje.

STRELEC (22.11. – 21.12.):

Prav nič ti ne bo manjkalo. Energijo boš nabiral/-a pri novem športu in dobil/-a boš kakšen zanimiv mail od novega prijatelja, ki bo dišal po osvajanju.

KOZOROG (22.12. – 20.1.):

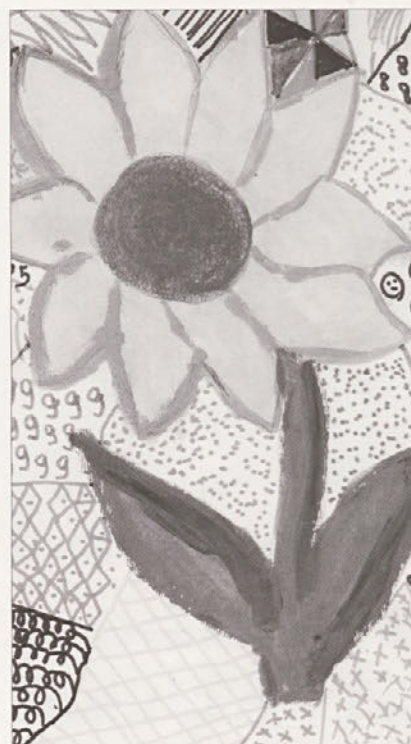
S partnerjem si bosta pogosto v laseh. Ni prav, da vohuš za njim/njo. Bolje bi bilo, če pomisliš na posledice svojih dejanj, ki nikakor niso tako nedolžna, kot se ti morda zdi na prvi pogled.

VODNAR (21.1. – 18.2.):

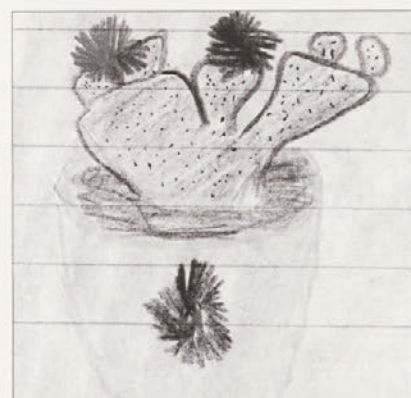
Misli/-a boš, da ti gre vse po načrtih. Ljubljena oseba ti bo naklonjena, vendar pazi – videz vara! S prijatelji se boš razumel/-a bolje kot kdajkoli prej.

OVEN (21.3. – 20.4.):

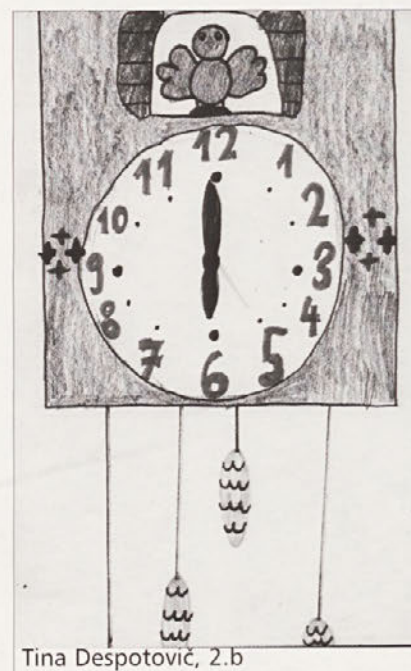
Tvoja ljubezen ne bo uslišana. Čakalna vrsta, v katero se boš postavil/-a, je zelo dolga. Raje premisli, če se sploh splača čakati, drugače se posveti prijateljem in družini!

Tina Umek, 2.a

Urban Ban, 2.a

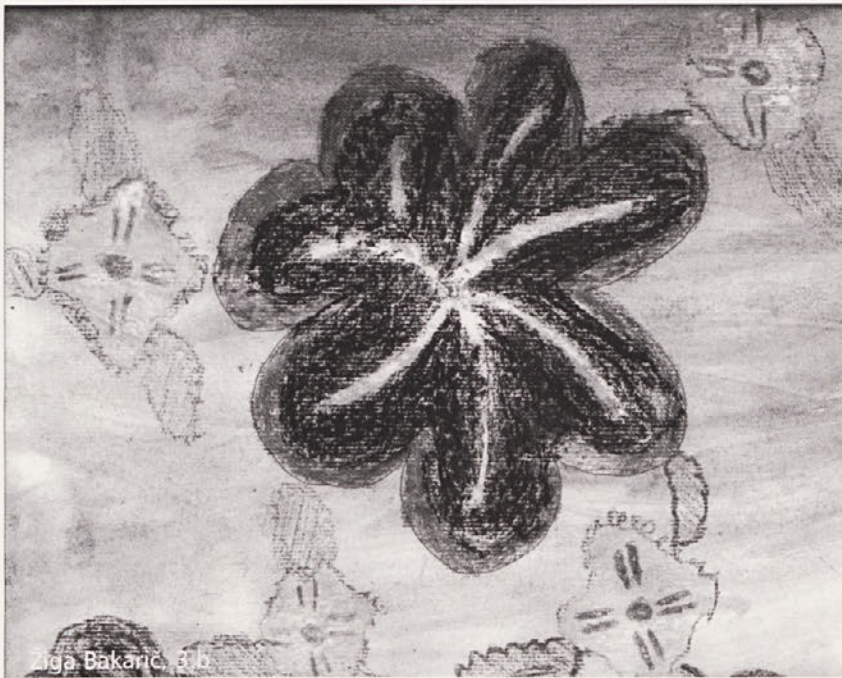
Tina Despotović, 2.b

Maja Bajd, Teja Pavec in Martina Lah

PRIPRAVILA KATJA KAVČIČ

- Katera izmed naštetih živali ni medved?
  - koala
  - grizli
  - panda
  - kenguru
- Koliko časa živi hišna muha?
  - 12 dni
  - 1 teden
  - 3 tedne
  - 2 tedna
- Koliko tehta slon?
  - 1500 kg
  - okrog 12 ton
  - 6 ton
  - 102 toni
- Ali drži, da kit tehta blizu 200 ton?
  - drži
  - ne drži
- Koliko let lahko živi kit?
  - 75 let
  - 10 let
  - 45 let
  - 20 let
- Ali drži, da polži sodijo k mehkužcem?
  - da
  - ne
- Ali je res, da ribe dihajo s škrgami?
  - ne
  - da
- Ali je res, da so ptiči edine živali s perjem?
  - da:
  - ne
- Katere izmed naštetih bolezni ne prenašajo muhe?
  - malarije
  - rumene mrzlice
  - mante
  - spalne bolezni
- Koliko je tehtala največja manta ali morski vrag, ki so jo ujeli?
  - 1 tona
  - 2 toni
  - 100 kg
  - 4 tone
- Koliko pa je bila dolga ta manta ali morski vrag?
  - 15 metrov
  - 8 metrov
  - 20 metrov
  - 7 metrov
- Katera kača je največja?
  - klopotača
  - piton
  - drevesna oba
  - udav
- Ali drži, da se želva v vodi lahko giblje, na kopnem pa nerodno?
  - drži
  - ne drži
- Katera žival posvari druge živali, da je v bližini krokodil?
  - kača
  - lev
  - komodoški varan
  - papiga
- Glavno mesto ZDA?
  - New York
  - Washington
  - Los Angeles
  - London
- Katera reprezentanca je letos zmagala na evropskem prvenstvu v nogometu na Portugalskem?
  - Portugalska
  - Nemčija
  - Grčija:
  - Francija
- Zmagovalka letošnjega izbora za miss sveta je:
  - ZDA
  - Peru
  - Venezuela
  - Irska
- V kateri državi je bil letos izbor za miss sveta?
  - Kitajska
  - Koreja
  - Japonska
  - Turčija
- Kako je bilo ime letošnji zmagovalki za miss sveta?
  - Karolina
  - Jeenifer
  - Marija
  - Luisa
- Kdo je leta 2002 zmagal na EMI?
  - Nuša Derenda
  - Karmen Stavec
  - Duo Platin
  - Sestre
- Kako je bilo ime bratoma Grimm?
  - Janez in John
  - Jakob in Erik
  - Jakob in Wilhelm
  - Peter in Jaka
- Kaj je bila rimska boginja Flora?
  - boginja ljubezni
  - boginja cvetja
  - boginja živali
  - boginja zlobe
- Koliko je bilo apostolov?
  - 11
  - 13
  - 10
  - 12
- Koliko je bilo vprašanj pri tem kvizu?
  - 23
  - 31
  - 24
  - 27

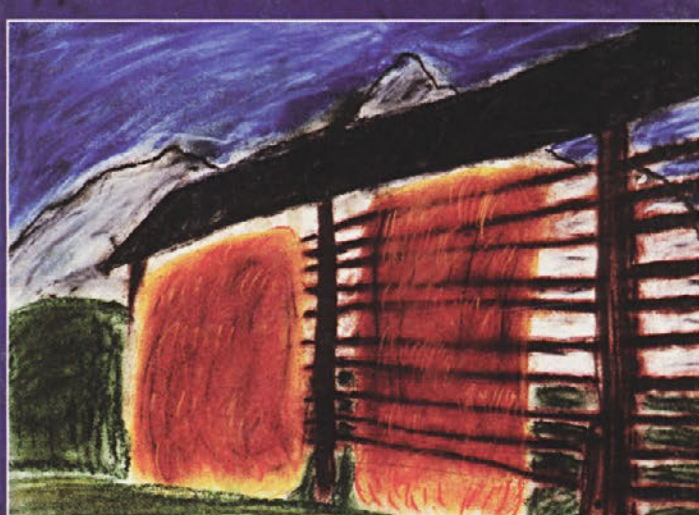
REŠITVE

- (d), 2. (c), 3. (b), 4. (b), 5. (c), 6. (a), 7. (b), 8. (a), 9. (c), 10. (b), 11. (d), 12. (d), 13. (a), 14. (c), 15. (b), 16. (c), 17. (c), 18. (a), 19. (c), 20. (d), 21. (c), 22. (b), 23. (d), 24. (c)

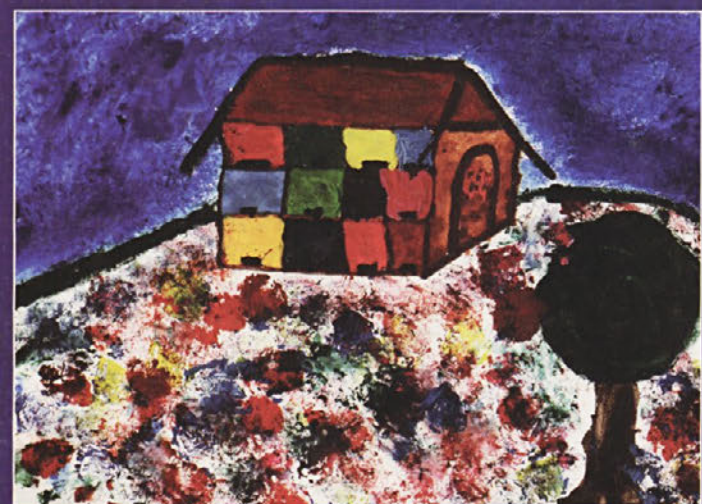

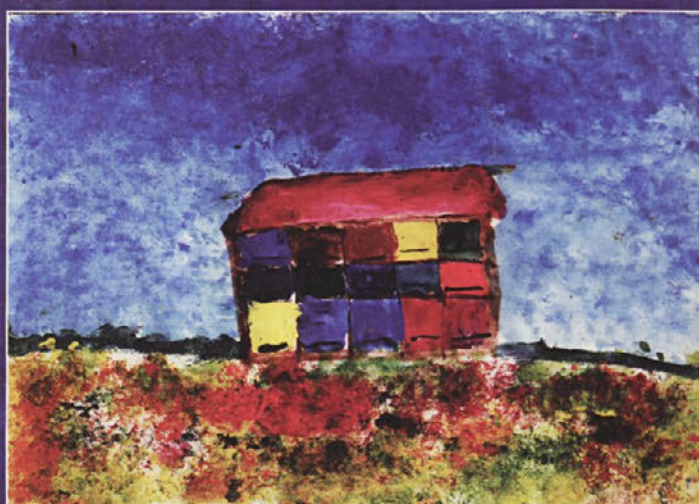
Jan Albreht Novak, 4.b

Jan Albreht Novak, 4.b

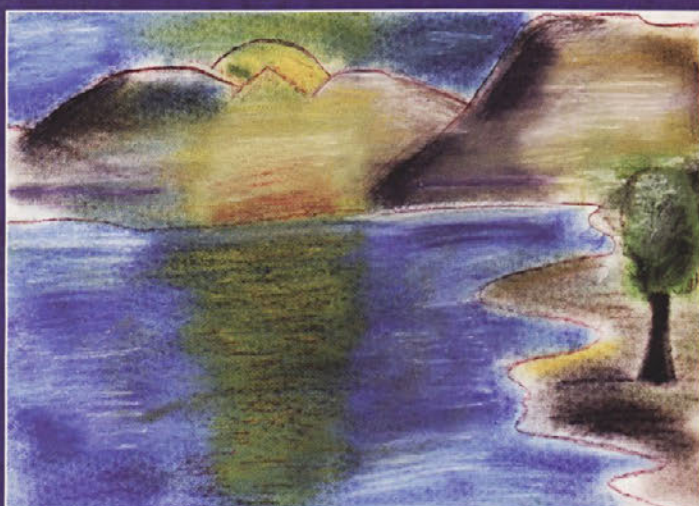
Maša Hladnik, 2.a

Jure Likozar, 2.a

Martina Zupan, 8.b

Nebojša Majstorovič, 4.b

Žiga Bakarič, 3.a

Urška Hafnar, 3.a